2024/1624

19.6.2024 г.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2024/1624 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 31 май 2024 година

за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ([1]),

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([3]),

като имат предвид, че:

(1) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета ([4]) представлява основният правен инструмент за предотвратяване на използването на финансовата система на Съюза за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма. С посочената директива се установява всеобхватна правна рамка, която Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета ([5]) укрепи допълнително чрез мерки за справяне с възникващите рискове, свързани с изпиране на пари и финансиране на тероризма, и чрез повишаване на прозрачността по отношение на действителните собственици. Въпреки постигнатото при прилагането на тази правна рамка, опитът показва, че следва да бъдат въведени допълнителни подобрения, за да се ограничат по подходящ начин рисковете, свързани с изпиране на пари и финансиране на тероризма, и да се открият ефективно престъпните опити за злоупотреба с финансовата система на Съюза за престъпни цели.

(2) Основните установени предизвикателства във връзка с прилагането на разпоредбите на Директива (ЕС) 2015/849, с които се налагат задължения на задължените субекти, са липсата на пряка приложимост на правилата, определени в посочените разпоредби, и разпокъсаност на подхода на национално равнище. Макар че тези правила са съществували и са търпели развитие в продължение на три десетилетия, те все още се прилагат по начин, който не съответства напълно на изискванията на един интегриран вътрешен пазар. Поради това е необходимо правилата по въпроси, обхванати понастоящем от Директива (ЕС) 2015/849, които могат да бъдат пряко приложими от съответните задължени субекти, да бъдат уредени в регламент, за да се постигне желаното единство на прилагането.

([1]) ОВ C 210, 25.5.2022 г., стр. 5.
([2]) ОВ C 152, 6.4.2022 г., стр. 89.
([3]) Позиция на Европейския парламент от 24 април 2024 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 30 май 2024 г.
([4]) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета, и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).
([5]) Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС (ОВ L 156, 19.6.2018 г., стр. 43).

(3) Настоящият нов инструмент е част от всеобхватен пакет, насочен към укрепване на уредбата на Съюза в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма (БИП/БФТ). Настоящият регламент, Директива (ЕС) 2024/1640 на Европейския парламент и на Съвета ([6]) и регламенти (ЕС) 2023/1113 ([7]) и (ЕС) 2024/1620 ([8]) на Европейския парламент и на Съвета заедно ще съставляват правната рамка, уреждаща изискванията в областта на БИП/БФТ, които трябва да бъдат изпълнявани от задължените субекти, и които ще бъдат в основата на институционалната уредба на Съюза в областта на БИП/БФТ, включително създаването на Орган за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма (ОБИП).

(4) Изпирането на пари и финансирането на тероризма често се извършват в международен контекст. Мерките, приети на равнището на Съюза, без да се вземат предвид международната координация и сътрудничество, биха имали много ограничено въздействие. Ето защо приетите в тази област мерки на Съюза следва да бъдат съвместими с действията, предприети на международно равнище, и поне също толкова строги. При определяне на действията на Съюза следва да продължи да се обръща специално внимание на препоръките на Специалната група за финансови действия (FATF) и на инструментите на други международни органи, действащи в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. За повишаване на ефикасността на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма съответните правни актове на Съюза следва по целесъобразност да бъдат приведени в съответствие с Международните стандарти за борба с изпирането на пари и финансирането на терористични дейности и разпространението на оръжия за масово унищожение, приети от FATF през февруари 2012 г. („преразгледаните препоръки на FATF“) и следващите изменения на такива стандарти.

(5) След приемането на Директива (ЕС) 2015/849 неотдавнашните промени в уредбата на Съюза в областта на наказателното право допринесоха за засилването на превантивната дейност и на борбата с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма. Директива (ЕС) 2018/1673 на Европейския парламент и на Съвета ([9]) доведе до общо разбиране на престъплението изпиране на пари и свързаните с него предикатни престъпления. В Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета ([10]) бе дадено определение за финансовите престъпления, засягащи финансовите интереси на Съюза, които също следва да се считат за предикатни престъпления по отношение на изпирането на пари. С Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета ([11]) бе постигнато общо разбиране на престъплението финансиране на тероризма. Тъй като тези понятия понастоящем са изяснени в наказателното право на Съюза, вече не е необходимо в правилата на Съюза в областта на БИП/БФТ да се дават определения за изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или за финансиране на тероризма. Вместо това, уредбата на Съюза в областта на БИП/БФТ следва да бъде напълно съгласувана с уредбата на Съюза в областта на наказателното право.

(6) Хармонизирането в съответната област на наказателното право дава възможност за солиден и последователен подход на равнището на Съюза към предотвратяването на изпирането на пари и свързаните с него предикатни престъпления, включително корупцията, и борбата с тях. Същевременно посоченият подход гарантира, че държавите членки, които са възприели по-широк подход към определението за престъпни дейности, представляващи предикатни престъпления по отношение на изпирането на пари, могат да продължат да прилагат такъв подход. Поради тази причина, в съответствие с Директива (ЕС) 2018/1673, всеки вид криминализирано съгласно националното право наказуемо участие в извършването на предикатно престъпление за изпиране на пари, също следва да се разглежда като престъпна дейност за целите на посочената директива и на настоящия регламент.

(7) Технологиите непрекъснато се развиват, като предлагат възможности на частния сектор за разработване на нови продукти и системи за обмен на средства или стойност. Макар това да е положително явление, то може да породи нови рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма, тъй като престъпниците постоянно успяват да намират начини да се възползват от уязвимите места, за да укриват и придвижват незаконно придобити средства по цял свят. Доставчиците на услуги за криптоактиви и платформите за колективно финансиране са изложени на риск от злоупотреби с нови канали за придвижване на незаконно придобити пари и са в добра позиция да откриват такива движения и да ограничават рисковете. Ето защо приложното поле на законодателството на Съюза следва да бъде разширено, така че да обхваща такива субекти, в съответствие със стандартите на FATF по отношение на

([6]) Директива (ЕС) 2024/1640 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 г.относно механизмите, които да бъдат въведени от държавите членки за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма, за изменение на Директива(ЕС) 2019/1937 и за изменение и отмяна на Директива (ЕС) 2015/849 (ОВ L, 2024/1640, 19.6.2024 г., ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj).

([7]) Регламент (ЕС) 2023/1113 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2023 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства и прехвърлянията на определени криптоактиви, и за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 (ОВ L 150, 9.6.2023 г., стр. 1).

([8]) Регламент (ЕС) 2024/1620 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 г. за създаване на Орган за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L, 2024/1620, 19.6.2024 г., ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

([9]) Директива (ЕС) 2018/1673 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. за борба с изпирането на пари по наказателноправен ред (ОВ L 284, 12.11.2018 г., стр. 22).

([10]) Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 г. относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред (ОВ L 198, 28.7.2017 г., стр. 29).

([11]) Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно борбата с тероризма и за замяна на Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета, и за изменение на Решение 2005/671/ПВР на Съвета (ОВ L 88, 31.3.2017 г., стр. 6).

криптоактивите. Същевременно напредъкът в иновациите, например развитието на метавселената, предоставя нови възможности за извършване на престъпления и за изпиране на приходите от тях. Поради това е важно да се проявява бдителност по отношение на рисковете, свързани с предоставянето на иновативни продукти или услуги, независимо дали на равнището на Съюза или на национално равнище, или на равнището на задължените субекти.

(8) Институциите и лицата, обхванати от настоящия регламент, могат да играят решаваща роля като контролиращи достъпа предприятия на финансовата система на Съюза и поради това следва да предприемат всички мерки, необходими за изпълнението на изискванията на настоящия регламент, с цел предотвратяване на изпирането от престъпниците на приходите от незаконните им дейности или от финансиране на тероризма. Следва също така да се въведат мерки за ограничаване на всякакъв риск от неприлагане или заобикаляне на целевите финансови санкции.

(9) Определението за застрахователен посредник съгласно Директива (ЕС) 2016/97 на Европейския парламент и на Съвета ([12]) обхваща широк кръг физически или юридически лица, които предприемат или извършват дейност по разпространение на застрахователни продукти. Някои застрахователни посредници предприемат дейност по разпространение на застрахователни продукти, пълната отговорност за която се носи от застрахователни предприятия или посредници, и извършват дейности, подлежащи на техните политики и процедури. Когато тези посредници не събират премии или суми, предназначени за клиента, титуляря на полицата или ползващото се лице по застрахователната полица, те не са в състояние да извършват обстойна комплексна проверка или да откриват и да уведомяват за съмнителни сделки. С оглед на тази ограничена роля и на факта, че застрахователните предприятия или посредници, на чиято отговорност те предоставят услуги, гарантират пълното прилагане на изискванията в областта на БИП/БФТ, посредниците, които не боравят със средства съгласно определението в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета ([13]), не следва да се считат за задължени субекти за целите на настоящия регламент.

(10) Холдинговите дружества, които извършват смесени дейности и имат поне едно дъщерно предприятие, което е задължен субект, следва също да бъдат включени в обхвата на настоящия регламент като задължени субекти. За да се гарантира последователен надзор от страна на финансовите надзорници, в случаите, когато дъщерните предприятия на холдинг със смесена дейност включват поне една кредитна институция или финансова институция, самото холдингово дружество следва също да отговаря на критериите за финансова институция.

(11) Финансови сделки може да се осъществяват също и в рамките на една и съща група като начин на управление на финансите на групата. Такива сделки обаче не се предприемат по отношение на клиенти и при тях не се изисква прилагането на мерките за БИП/БФТ. С цел да се гарантира правна сигурност е необходимо да се отчита, че настоящият регламент не се прилага спрямо финансовите дейности или другите финансови услуги, които се предоставят от членовете на дадена група на други членове на същата група.

(12) Настоящият регламент следва да се прилага спрямо лицата, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, когато същите участват във финансови или дружествени сделки, включително при предоставянето на данъчни консултации, защото има риск от злоупотреба с услугите, предоставяни от тези лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, с цел изпиране на приходите, придобити като облаги от престъпна дейност, или с цел финансиране на тероризма. Следва обаче да се предвидят освобождавания от всяко задължение за предаване на информация, получена преди, по време на или след съдебно производство, или в процеса на удостоверяване на правното положение на клиент, тъй като тази информация е обхванатa от адвокатската тайна. Следователно правните консултации следва да останат в обхвата на задължението за запазване на професионална тайна, освен когато упражняващото юридическа дейност лице взема участие в дейностите по изпиране на пари или финансиране на тероризма, когато правните консултации се предоставят за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма или когато упражняващото юридическа дейност лице знае, че клиентът търси правен съвет за целите на изпиране на пари или финансиране на тероризма. Извод за наличието на такива знания и цел може да се направи въз основа на обективни фактически обстоятелства. Тъй като правният съвет може да бъде потърсен още на етапа на извършване на носещата облаги престъпна дейност, е важно случаите, изключени от адвокатската тайна, да обхващат ситуации, при които правните съвети се предоставят в контекста на предикатните престъпления. Правните съвети, потърсени във връзка с текущи съдебни производства, не следва да се считат за правни съвети за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма.

(13) С цел да се осигури зачитането на правата, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), по отношение на одиторите, външните счетоводители и данъчните консултанти, които в някои държави членки имат правото да защитават или да представляват клиент в рамките на съдебно производство или да удостоверяват правното положение на клиент, информацията, която те получават при изпълнението на тези задачи, следва да не бъде обхванатa от задълженията за уведомяване. Същевременно изключенията, които се прилагат за

([12]) Директива (ЕС) 2016/97 на Европейския парламент и на Съвета от 20 януари 2016 г. относно разпространението на застрахователни продукти (ОВ L 26, 2.2.2016 г., стр. 19).

([13]) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

нотариусите и адвокатите, следва да се прилагат и за посочените професионалисти в случаите, когато те упражняват правото на защита или удостоверяват правното положение на клиент.

(14) Директива (ЕС) 2018/843 бе първият правен акт, с който се въвеждат мерки по отношение на рисковете във връзка с изпирането на пари и финансирането на тероризма, произтичащи от криптоактивите в Съюза. С нея бе разширено приложното поле на уредбата в областта на БИП/БФТ, така че да обхване два вида доставчици на услуги за криптоактиви: доставчици, участващи в услуги за обмяна между виртуални валути и признати валути без златно покритие и доставчици на портфейли, които предлагат попечителски услуги. Поради бързото развитие на технологиите и напредъка в стандартите на FATF е необходимо този подход да бъде преразгледан. Първа стъпка към завършването и актуализирането на правната уредба на Съюза бе постигната с Регламент (ЕС) 2023/1114 на Европейския парламент и на Съвета ([14]), който установява изисквания по отношение на доставчиците на услуги за криптоактиви, които желаят да кандидатстват за разрешение да предоставят своите услуги на вътрешния пазар. Освен това с Регламент (ЕС) 2023/1113 беше разширен обхватът на изискванията за проследяване, така че те да се отнасят и за прехвърлянията на криптоактиви, извършвани от доставчици на услуги за криптоактиви, попадащи в обхвата на Регламент (ЕС) 2023/1114, и беше изменена Директива (ЕС) 2015/849, за да се изиска от държавите членки да направят въпросните доставчици на услуги за криптоактиви задължени субекти. Посочените доставчици на услуги за криптоактиви следва също да бъдат обхванати от настоящия регламент, за да се ограничи рискът от злоупотреба с криптоактиви за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.

(15) Поради факта, че пазарите на уникални и невзаимнозаменяеми криптоактиви възникнаха наскоро, все още няма законодателство, регулиращо тяхното функциониране. Развитието на тези пазари е предмет на наблюдение и е важно то да не поражда нови рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма, които да не са подобаващо ограничени. До 30 декември 2024 г. Комисията трябва да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад относно развитието в областта на криптоактивите, включително оценка на развитието на пазарите на уникални и невзаимнозаменяеми криптоактиви, подходящото регулаторно третиране на тези криптоактиви, включително оценка за това дали е необходимо и осъществимо да се регулират доставчиците на услуги, свързани с уникални и невзаимнозаменяеми криптоактиви. Ако е целесъобразно, Комисията трябва да придружи посочения доклад със законодателно предложение.

(16) Уязвимостта на платформите за колективно финансиране по отношение на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма има хоризонтален характер и се отразява на вътрешния пазар като цяло. Към днешна дата в различните държави членки се появиха разнопосочни подходи към управлението на тези рискове. Въпреки че с Регламент (ЕС) 2020/1503 на Европейския парламент и на Съвета ([15]) се хармонизира подходът на регулиране спрямо платформите за колективно финансиране на стопанска дейност чрез отпускане на заеми и чрез набиране на инвестиции в целия Съюз и се въвеждат редица предпазни мерки за справяне с потенциалните рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма, например комплексна проверка на платформите за колективно финансиране по отношение на създателите на проекти и в рамките на лицензионните процедури, липсата на хармонизирана правна рамка със солидни задължения в областта на БИП/БФТ за платформите за колективно финансиране поражда пропуски и отслабва предпазните механизми на Съюза в областта на БИП/БФТ. Поради това е необходимо да се гарантира, че всички платформи за колективно финансиране, включително тези, които вече са лицензирани по реда на Регламент (ЕС) 2020/1503, са обхванати от законодателството на Съюза в областта на БИП/БФТ.

(17) Посредниците за колективно финансиране, които управляват цифрова платформа с цел свързване или улесняване на свързването на финансиращи организации със създатели на проекти — например сдружения или физически лица, търсещи финансиране, са изложени на рискове, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Предприятията, които не се лицензират по реда на Регламент (ЕС) 2020/1503, понастоящем или не са регулирани, или са обект на различни подходи на регулиране в различните държави членки, включително по отношение на правилата и процедурите за справяне с рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма. Поради това на тези посредници следва да бъдат наложени задълженията по настоящия регламент, по-специално за да се избегне отклоняването на средства съгласно определението в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366 или на криптоактиви, набирани от престъпници за незаконни цели. За да се ограничат тези рискове, посочените задължения се прилагат за широк спектър от проекти, включително, наред с другото, образователни или културни проекти, и за събирането на такива средства или криптоактиви в подкрепа на по-общи каузи, например в хуманитарната област, или за организиране или честване на семейно или обществено събитие.

(18) В Директива (ЕС) 2015/849 бе поставена целта да се ограничат рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, произтичащи от големи парични плащания (наричани също „плащания в парични средства“ или „плащания в брой“), чрез включване натъргуващите със стоки лица сред задължените субекти в случаите, когато

([14]) Регламент (ЕС) 2023/1114 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2023 г. относно пазарите на криптоактиви и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 1095/2010 и на директиви 2013/36/ЕС и (ЕС) 2019/1937 (ОВ L 150, 9.6.2023 г., стр. 40).

([15]) Регламент (ЕС) 2020/1503 на Европейския парламент и на Съвета от 7 октомври 2020 г. относно европейските доставчици на услуги за колективно финансиране на предприятията и за изменение на Регламент (ЕС) 2017/1129 и на Директива (ЕС) 2019/1937 (ОВ L 347, 20.10.2020 г., стр. 1).

въпросните лица извършват или получават парични плащания в размер над 10 000 EUR, като се допускаше държавите членки да въвеждат по-строги мерки. Такъв подход се оказа неефективен в светлината на недоброто разбиране и прилагане на изискванията в областта на БИП/БФТ, липсата на надзор и ограничения брой съмнителни сделки, за които е уведомявано звеното за финансово разузнаване (ЗФР). За да бъдат адекватно ограничени рисковете, произтичащи от злоупотребите с големи парични суми в брой, следва да бъде установено ограничение за целия Съюз за големите парични плащания в размер над 10 000 EUR. Вследствие на това за лицата, търгуващи със стоки, вече не е необходимо да се прилагат задълженията в областта на БИП/БФТ, с изключение на лицата, търгуващи с ценни метали, скъпоценни камъни, други стоки с висока стойност и паметници на културата.

(19) Някои категории лица, търгуващи със стоки, са особено изложени на рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма поради високата стойност, която съдържат често малките по размер, лесни за транспортиране стоки, с които търгуват. Поради тази причина лицата, търгуващи с ценни метали, скъпоценни камъни и други стоки с висока стойност, следва да бъдат задължени да спазват изискванията в областта на БИП/БФТ, когато тази търговия представлява редовна или основна професионална дейност.

(20) Моторните превозни средства, плавателните съдове и въздухоплавателните средства в по-високите пазарни сегменти са уязвими по отношение на рисковете от злоупотреби с цел изпиране на пари и финансиране на тероризма поради тяхната висока стойност и възможността да бъдат транспортирани. Поради това лицата, търгуващи с такива стоки, следва да подлежат на изискванията за БИП/БФТ. Възможността тези стоки да бъдат транспортирани е особено привлекателна за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма предвид лекотата, с която тези стоки могат да бъдат придвижени през или извън границите на Съюза, както и факта, че информацията за такива стоки, когато са регистрирани в трети държави, може да не е лесно достъпна за компетентните органи. За да се ограничат рисковете от злоупотреба със стоки с висока стойност в Съюза за престъпни цели и да се гарантира видимост на собствеността върху такива стоки, е необходимо от лицата, търгуващи със стоки с висока стойност, да се изисква да уведомяват за сделки, свързани с продажбата на моторни превозни средства, плавателни съдове и въздухоплавателни средства. Кредитните институции и финансовите институции предоставят услуги, които са от основно значение за извършването на продажба или прехвърлянето на собственост върху такива стоки, и от тях също следва да се изисква да уведомяват ЗФР за такива сделки. Въпреки че стоките, предназначени единствено за извършване на търговска дейност, не следва да са предмет на такова разкриване, продажбите за лична и нетърговска употреба не следва да се ограничават до случаите, в които клиентът е физическо лице, а следва да обхващат и продажби на правни образувания и правни форми, по-специално когато те са създадени с цел управление на имущественото състояние на действителния собственик.

(21) Операторите в областта на миграцията срещу инвестиции са частни дружества, образувания или лица, които действат или взаимодействат пряко с националните органи, компетентни да предоставят права на пребиваване, от името на граждани на трета държава или които предоставят посреднически услуги на граждани на трета държава, които желаят да придобият право на пребиваване в държава членка в замяна на някакъв вид инвестиции, включително капиталови трансфери, покупка или наемане на имоти, инвестиции в държавни облигации, инвестиции в търговски дружества, даряване или предоставяне на инвестиционни средства за дейност, допринасяща за обществото благо, и вноски в държавния бюджет. Програмите за разрешаване на пребиваване срещу инвестиции представляват рискове и уязвими места по отношение на изпирането на пари, корупцията и отклонението от данъчно облагане. Такива рискове се засилват от наличието на презгранични права, свързани с пребиваването в държава членка. Следователно е необходимо за операторите на програми за миграция срещу инвестиции да се прилагат задълженията в областта на БИП/БФТ. Настоящият регламент следва да не се прилага по отношение на програмите за гражданство срещу инвестиции, резултатът от които е придобиване на гражданство в замяна на такива инвестиции, тъй като такива програми трябва да се считат за застрашаващи основния статут на гражданството на Съюза и лоялното сътрудничество между държавите членки.

(22) Въпреки че кредиторите по ипотечни и потребителски кредити обикновено са кредитни институции или финансови институции, съществуват посредници по потребителски и ипотечни кредити, които не отговарят на критериите за кредитни институции или финансови институции и които не бяха задължени да прилагат изискванията в областта на БИП/БФТ на равнището на Съюза, но са задължени да спазват такива задължения в някои държави членки поради рисковата им експозиция на изпиране на пари и финансиране на тероризма. В зависимост от техния модел на стопанска дейност такива посредници по потребителски и ипотечни кредити може да бъдат изложени на съществени рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма. Важно е да се гарантира, че образуванията, които са изложени на такива рискове, са обхванати от изискванията в областта на БИП/БФТ, независимо дали се категоризират като кредитни или финансови институции. Поради това е подходящо да бъдат включени посредниците по потребителски и ипотечни кредити, които не са кредитни институции или финансови институции, но в резултат от своята дейност са изложени на рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма. В много случаи обаче кредитният посредник действа от името на кредитната институция или финансовата институция, която предоставя и обслужва заема. В тези случаи изискванията в областта на БИП/БФТ не следва да се прилагат за посредниците по потребителски и ипотечни кредити, а само за кредитните институции или финансовите институции.

(23) С цел да се гарантира последователен подход е необходимо да се изясни за кои правни образувания в сектора на инвестициите се прилагат изискванията в областта на БИП/БФТ. Макар че предприятията за колективно инвестиране вече попадат в обхвата на Директива (ЕС) 2015/849, необходимо е съответната терминология да се съгласува със съществуващото законодателство на Съюза в областта на инвестиционните фондове, а именно директиви 2009/65/ЕО ([16]) и 2011/61/ЕС ([17]) на Европейския парламент и на Съвета. Тъй като фондовете може да се учредяват без правосубектност, в приложното поле на настоящия регламент е необходимо да бъдат включени и лицата, които ги управляват. Изискванията в областта на БИП/БФТ следва да се прилагат независимо от формата, в която дялове или акции в даден фонд се предоставят за закупуване в Съюза, включително когато дялове или акции се предлагат пряко или непряко на инвеститори, установени в Съюза, или се пласират на такива инвеститори по инициатива на лицето, управляващо фонда, или от негово име. Тъй като както фондовете, така и лицата, управляващи фондове, попадат в обхвата на изискванията за БИП/БФТ, е целесъобразно да се поясни, че следва да се избягва дублиране на усилията. За тази цел мерките за БИП/БФТ, предприемани на равнището на фонда и на равнището на управляващото го лице, не следва да бъдат едни и същи, а следва да отразяват разпределението на задачите между фонда и управляващото го лице.

(24) Дейностите на професионалните футболни клубове и футболните агенти са изложени на рискове от изпиране на пари и свързаните с него предикатни престъпления поради редица фактори, присъщи на футболния сектор, сред които популярността на футбола в световен мащаб, наличието на значителни суми, парични потоци и финансови интереси, разпространението на презграничните сделки и в някои случаи — непрозрачните структури на собствеността. Всички тези фактори излагат футбола на възможни злоупотреби от страна на престъпници за узаконяване на незаконни средства и по този начин превръщане на този спорт в уязвимо място по отношение на изпирането на пари и свързаните с него предикатни престъпления. Сред основните области на риска са например сделките с инвеститори и спонсори, включително рекламодатели, и трансферите на играчи. Поради това професионалните футболни клубове и футболните агенти следва да въведат строги мерки за борба с изпирането на пари, включително извършване на комплексна проверка на клиента по отношение на инвеститорите, спонсорите, включително рекламодателите, и на други партньори и контрагенти, с които сключват сделки. За да се избегне непропорционална тежест за по-малките клубове, които са по-малко изложени на риск от престъпна злоупотреба, държавите членки следва да могат, въз основа на доказан по-нисък риск от изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления и от финансиране на тероризма, да освободят някои професионални футболни клубове, изцяло или частично, от изискванията на настоящия регламент.

(25) Дейностите на професионалните футболни клубове, които се състезават в най-горните дивизии на своите национални футболни първенства, са изложени в по-голяма степен на по-високи рискове от изпиране на пари и свързаните с него предикатни престъпления в сравнение с футболните клубове от по-долните дивизии. Например водещите футболни клубове извършват по-значими финансови сделки, като трансфери на играчи и сделки за спонсорство на висока стойност, може да имат по-сложни корпоративни структури с множество нива на собственост и е по-вероятно да участват в презгранични сделки. Тези фактори правят водещите клубове по-привлекателни за престъпниците и дават повече възможности за укриване на незаконни средства. Поради това държавите членки следва да могат да освобождават от изискванията професионални футболни клубове от най-горната дивизия само в случаи на доказан нисък риск и при условие, че оборотът на тези клубове за всяка от двете предходни години е по-малък от 5 000 000 евро или равностойността на тази сума в националната валута. Същевременно рискът от изпиране на пари не се определя единствено от дивизията, в която се състезава даден футболен клуб. Клубове от по-долни дивизии също могат да бъдат изложени на значителни рискове от изпиране на пари и свързаните с него предикатни престъпления. Поради това държавите членки следва да могат да освобождават от изискванията на настоящия регламент футболни клубове от по-долни дивизии, по отношение на които има доказан нисък риск от изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или от финансиране на тероризма.

(26) С настоящия регламент се хармонизират мерките, които трябва да бъдат въведени с цел предотвратяване на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма на равнището на Съюза. Същевременно, в съответствие с основания на риска подход, държавите членки следва да могат да налагат допълнителни изисквания в ограничени случаи, когато са изправени пред специфични рискове. За да се гарантира, че такива рискове са ограничени по адекватен начин, задължените субекти, чието главно управление се намира в друга държава членка, следва да прилагат такива допълнителни изисквания, независимо дали извършват дейност в тази друга държава членка, като се ползват от свободата на установяване, или от свободата на предоставяне на услуги, при условие че разполагат с инфраструктура в тази друга държава членка. Освен това, за да се изясни връзката между посочените свободи на вътрешния пазар, е важно да се изясни кои дейности са равнозначни на установяване.

(27) В съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз, освен ако не е изрично определено в секторното законодателство, не е необходимо установяването да бъде под формата на дъщерно предприятие, клон или представителство, а може да представлява офис, управляван от собствения персонал на задължения субект или от лице, което е независимо, но е упълномощено да действа постоянно от името на задължения субект. Съгласно това

([16]) Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

([17]) Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

определение, което изисква действителното осъществяване на стопанска дейност на мястото на установяване на доставчика, наличието само на пощенска кутия не е установяване. Аналогично, офисите или друга инфраструктура, използвана за спомагателни дейности, като например само вътрешни за дружествата операции, ИТ центрове или центрове за данни, управлявани от задължени субекти, не представляват установяване. И обратното, дейности като предоставяне на услуги за криптоактиви чрез терминални устройства за АТМ представляват установяване, като се има предвид ограниченото физическо оборудване, необходимо за операторите, които обслужват клиентите си главно чрез интернет, какъвто е случаят с доставчиците на услуги за криптоактиви.

(28) Важно е изискванията в областта на БИП/БФТ да се прилагат пропорционално и налагането на всяко изискване да е съразмерно с ролята, която задължените субекти могат да изпълняват в предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма. За тази цел следва да бъде възможно държавите членки, съобразно основания на риска подход на настоящия регламент, да освобождават от изискванията в областта на БИП/БФТ определени оператори, когато дейностите, които те извършват, пораждат ниски рискове по отношение на изпирането на пари и финансирането на тероризма и когато дейностите са с ограничен характер. За да се гарантират прозрачност и последователност в прилагането на такива освобождавания в целия Съюз, следва да се установи механизъм, позволяващ на Комисията да проверява необходимостта от освобождаванията, които предстои да бъдат одобрени. Комисията следва също така ежегодно да публикува тези освобождавания в *Официален вестник на Европейския съюз*.

(29) Един съгласуван набор от правила за вътрешните системи и механизми за контрол, който се прилага за всички задължени субекти, които осъществяват дейност на вътрешния пазар, ще засили спазването на изискванията в областта на БИП/БФТ и ще направи надзора по-ефикасен. За да се гарантира подходящо ограничаване на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и на рисковете от неприлагане или заобикаляне на целевите финансови санкции, задължените субекти следва да разполагат с рамка за вътрешен контрол, състояща се от основани на риска политики, процедури и механизми за контрол и ясно разделение на отговорностите в рамките на организацията. Съобразно основания на риска подход в настоящия регламент тези политики, процедури и механизми за контрол следва да бъдат пропорционални на естеството на стопанската дейност, включително рисковете и сложността ѝ, и с размера на задължения субект, и да съответстват на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, пред които е изправен този субект, включително, за доставчиците на услуги за криптоактиви, сделките със самостоятелно хоствани портфейли.

(30) Подходящият основан на риска подход изисква задължените субекти да установяват присъщите рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и рисковете от неприлагане или заобикаляне на целевите финансови санкции, пред които са изправени поради своята стопанска дейност, за да ги ограничават ефективно и да гарантират, че техните политики, процедури и механизми за вътрешен контрол са подходящи за овладяване на тези присъщи рискове. При тези си действия задължените субекти следва да отчитат особеностите на своите клиенти, на предлаганите продукти, услуги или сделки, включително, за доставчиците на услуги за криптоактиви, сделките със самостоятелно хостван адрес, съответните държави или географски зони и използваните канали за дистрибуция. В светлината на развиващия се характер на рисковете, такива оценки на риска следва редовно да се актуализират.

(31) С цел да се подкрепи последователен и ефективен подход към установяването на рисковете, засягащи стопанската дейност на задължените субекти, ОБИП следва да издаде насоки за минималните изисквания относно съдържанието на оценката на риска за цялата стопанска дейност и допълнителните източници на информация, които трябва да бъдат взети предвид. Тези източници могат да обхващат информация от международни органи, определящи стандартите в областта на БИП/БФТ, например докладите за взаимна оценка на FATF, и други достоверни и надеждни източници, предоставящи информация относно типологиите, нововъзникващите рискове и престъпната дейност, включително корупцията, сред които доклади на организации на гражданското общество, медии и академични среди.

(32) Целесъобразно е да се отчитат особеностите и нуждите на по-малките задължени субекти, както и да се осигури третиране, което отговаря на техните специфични потребности и на естеството на тяхната стопанска дейност. Това може да включва освобождаването на определени задължени субекти от изискването за извършване на оценка на риска, когато е налице добро разбиране за рисковете, присъщи на сектора, в който правното образувание осъществява своята дейност.

(33) FATF разработи стандарти, с чиято помощ юрисдикциите да установяват и оценяват рисковете от евентуално неприлагане или заобикаляне на целевите финансови санкции, свързани с финансирането на разпространението на оръжия, и да предприемат действия за ограничаване на тези рискове. Тези нови стандарти, въведени от FATF, не заместват, нито подкопават съществуващите строги изисквания към държавите да прилагат целеви финансови санкции, за да спазват съответните резолюции на Съвета за сигурност на ООН (СС на ООН), свързани с предотвратяването, премахването и пресичането на разпространението на оръжия за масово унищожение и неговото

финансиране. Тези съществуващи задължения, въведени на равнището на Съюза с решения 2010/413/ОВППС ([18]) и (ОВППС) 2016/849 на Съвета ([19]), както и с регламенти (ЕС) № 267/2012 ([20]) и (ЕС) 2017/1509 на Съвета ([21]), продължават да бъдат обвързващи за всички физически и юридически лица в Съюза. Предвид специфичните рискове от неприлагане и заобикаляне на целевите финансови санкции, на които е изложен Съюзът, е целесъобразно оценката на рисковете да бъде разширена, така че да обхване всички целеви финансови санкции, приети на равнището на Съюза. Основаното на оценка на риска естество на мерките за БИП/БФТ, свързани с целеви финансови санкции, не премахва нормативно установеното задължение на всички физически или юридически лица в Съюза за замразяване и непредоставяне, пряко или непряко, на средства или други активи на посочени в списъци лица или образувания.

(34) За да се гарантира, че рисковете от неприлагане или заобикаляне на целевите финансови санкции се ограничават по подходящ начин, е важно да се определят мерки, които задължените субекти да са длъжни да изпълняват, включително мерки за проверка на клиентската им база в списъците на лицата или образуванията, посочени съгласно целевите финансови санкции. Изискванията, наложени на задължените субекти съгласно настоящия регламент, не отменят нормативно установеното задължение на всички физически или юридически лица в Съюза за замразяване и непредоставяне, пряко или непряко, на средства и други активи на физически лица или образувания, по отношение на които се прилагат целеви финансови санкции. Освен това изискванията на настоящия регламент нямат за цел да заменят задълженията, свързани с проверката на клиентите по отношение на прилагането на целеви финансови санкции съгласно други правни актове на Съюза или съгласно националното право.

(35) С цел да се отразят последните развития на международно равнище, с настоящия регламент трябва да бъде въведено изискване за установяване, разбиране, управление и ограничаване на рисковете от потенциално неприлагане или заобикаляне на целевите финансови санкции на равнището на задължения субект.

(36) Включването в списъци или посочването на лица или образувания от СС на ООН или от Комитета по санкциите на ООН се интегрират в правото на Съюза с решения и регламенти, приемани съответно на основание член 29 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), с които на тези лица и образувания се налагат целеви финансови санкции. Процесът на приемане на тези актове на равнището на Съюза изисква да се провери съответствието на всяко посочване или включване в списъка с основните права, предоставени съгласно Хартата. Между момента на публикуването от ООН и момента, от който започва прилагането на актовете на Съюза, с които се транспонират вписванията в списъци или посочванията на ООН, с цел да се даде възможност за ефективно прилагане на целевите финансови санкции, задължените субекти следва да водят регистри за средствата или другите активи, които държат за клиенти, включени в списъците или посочени съгласно финансовите санкции на ООН, или за клиенти, притежавани или контролирани от включени в списъци или посочени лица или образувания, относно всеки опит за сделка, както и за сделки, извършени за клиента, например с цел задоволяване на основни нужди на клиента.

(37) Когато преценяват дали клиент, който е правен субект, се притежава или контролира от лица, посочени съгласно целеви финансови санкции, задължените субекти следва да вземат предвид насоките на Съвета относно прилагането и оценката на ограничителните мерки (санкции) в областта на общата външна политика и политика на сигурност на Съюза и най-добрите практики за ефективно прилагане на ограничителните мерки.

(38) Важно е задължените субекти да предприемат на равнището на своето ръководство всички мерки за прилагане на вътрешните политики, процедури и механизми за контрол и да прилагат изискванията в областта на БИП/БФТ. Макар че за лице, отговорно за прилагането на вътрешните политики, процедури и механизми за контрол на задължения субект следва да се определи член на ръководния орган, отговорността за спазването на изискванията в областта на БИП/БФТ следва да се носи в крайна сметка от ръководния орган на субекта. Това възлагане на отговорност следва да не засяга националните разпоредби относно съвместната гражданска или наказателна отговорност на ръководните органи. Задачите, свързани с ежедневното прилагане на вътрешните политики, процедури и механизми за контрол на задължения субект в областта на БИП/БФТ, следва да бъдат възлагани на лицето, отговорно за спазването на изискванията.

([18]) Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 г. относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, 27.7.2010 г., стр. 39).

([19]) Решение (ОВППС) 2016/849 на Съвета от 27 май 2016 г. относно ограничителни мерки срещу Корейската народнодемократична република и за отмяна на Решение 2013/183/ОВППС (ОВ L 141, 28.5.2016 г., стр. 79).

([20]) Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 г. относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, 24.3.2012 г., стр. 1).

([21]) Регламент (ЕС) 2017/1509 на Съвета от 30 август 2017 г. за ограничителни мерки срещу Корейската народнодемократична република и за отмяна на Регламент (ЕО) № 329/2007 (ОВ L 224, 31.8.2017 г., стр. 1).

(39) Следва да бъде възможно всяка държава членка да предвиди в националното си право, че задължен субект, за който се прилагат пруденциални правила, изискващи назначаването на лице, отговорно за спазването на изискванията, или ръководител на вътрешната одитна функция, може да възложи на тези лица функциите и отговорностите на лице, отговарящо за спазването на изискванията в областта на БИП/БФТ и вътрешната одитна функция за целите на БИП/БФТ. При по-висок риск или когато размерът на задължения субект го оправдава, следва да бъде възможно отговорностите за механизмите за контрол на спазването на изискванията и за ежедневното изпълнение на политиките и процедурите на задължения субект в областта на БИП/БФТ да се възлагат на две различни лица.

(40) За ефективното прилагане на мерките в областта на БИП/БФТ е жизненоважно също служителите на задължените субекти, както и техните представители и разпространители, които имат роля в това прилагане, да разбират изискванията и вътрешните политики, процедури и механизми за контрол, установени в субекта. Задължените субекти следва да установяват мерки, включително програми за обучение, в това отношение. Когато е необходимо, задължените субекти следва да предоставят основно обучение относно мерките в областта на БИП/БФТ на всички, които имат роля в прилагането на такива мерки. Това включва не само служителите на задължените субекти, но и техните представители и разпространители.

(41) Физическите лица, на които се поверяват задачи, свързани със спазването на изискванията в областта на БИП/БФТ от страна на задължен субект, следва да бъдат подлагани на оценяване на техните умения, знания, експертен опит, почтеност и поведение. Изпълнението от служителите на задачи, свързани със спазването на уредбата в областта на БИП/БФТ от страна на задължения субект, по отношение на клиенти, с които те имат близки лични или професионални отношения, може да доведе до конфликти на интереси и да застраши почтеността в системата. Такива отношения могат да съществуват към момента на установяването на деловите взаимоотношения, но могат да възникнат и след това. Поради това задължените субекти следва да разполагат с процедури за управление и преодоляване на конфликти на интереси. Тези процедури следва да гарантират, че не се допуска служителите да изпълняват задачи, свързани със спазването на уредбата в областта на БИП/БФТ от страна на задължения субект, по отношение на такива клиенти.

(42) Възможно е да има ситуации, при които физически лица, които биха отговаряли на критериите за задължени субекти, предоставят услугите си вътрешно на предприятия, чиито дейности не попадат в обхвата на настоящия регламент. Тъй като тези предприятия не действат като контролиращи достъпа предприятия на финансовата система на Съюза, е важно да се поясни, че тези служители, например юристите на предприятието, не са обхванати от изискванията на настоящия регламент. Аналогично, физическите лица, извършващи дейности, които попадат в обхвата на настоящия регламент, не следва да се считат за задължени субекти сами по себе си, когато тези дейности се извършват в качеството им на служители на задължен субект, например когато става дума за юристи или счетоводители, наети в юридическа или счетоводна фирма.

(43) Последователното прилагане на политиките и процедурите в областта на БИП/БФТ в рамките на групата е от ключово значение за стабилното и ефективно управление на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма в рамките на дадена група. За тази цел предприятието майка следва да приеме и да изпълнява политики, процедури и механизми за контрол в рамките на групата. От субектите в рамките на една група следва да се изисква да обменят информация, когато споделянето ѝ е от значение за предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма. Споделянето на информация следва да се извършва при достатъчно предпазни мерки по отношение на поверителността, защитата на данните и използването на информацията. ОБИП следва да има задачата да изготвя регулаторни стандарти, в които да се определят минималните изисквания за процедурите и политиките в рамките на група, включително минимални стандарти за обмен на информация в рамките на група, и критериите за идентифициране на предприятията майка за групите, чието главно управление се намира извън Съюза.

(44) С цел да се гарантира ефективното прилагане на изискванията в областта на БИП/БФТ, когато няколко задължени субекта са пряко или непряко свързани помежду си и представляват или са част от група субекти, е необходимо да се даде възможно най-широкото определение за група. За тази цел задължените субекти следва да спазват приложимите счетоводни правила, които позволяват структури с различни видове икономически връзки да се разглеждат като групи. Въпреки че традиционната група включва предприятие майка и неговите дъщерни предприятия, други видове групови структури са също толкова релевантни, например групови структури, съставени от няколко субекта майки, притежаващи едно дъщерно предприятие, които в член 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([22]) са наречени субекти, дълготрайно свързани с централен орган, или финансови институции, които са членове на една и съща институционална защитна схема, посочена в член 113, параграф 7 от същия регламент. Всички тези посочени структури са групи съгласно счетоводните правила, поради което следва да се считат за групи за целите на настоящия регламент.

([22]) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

(45) Освен групите съществуват и други структури, като мрежи или партньорства, в които е възможно задължените субекти да споделят общи механизми за контрол по отношение на собствеността, управлението или спазването на изискванията. С цел да се гарантира равнопоставеност между всички сектори, като същевременно се избегне тяхното претоварване, ОБИП следва да определя случаите, при които за тези структури да се прилагат сходни политики в рамките на група, като се зачита принципът на пропорционалност.

(46) Има обстоятелства, при които клонове и дъщерни предприятия на задължени субекти са разположени в трети държави, в които минималните изисквания за БИП/БФТ, включително задълженията по отношение на защитата на данните, не са така строги, както уредбата на Съюза в областта на БИП/БФТ. В такива случаи и за да се предотврати напълно използването на финансовата система на Съюза за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и да се гарантира най-висок стандарт на защита на личните данни на гражданите на Съюза, тези клонове и дъщерни предприятия следва да спазват изискванията в областта на БИП/БФТ, установени на равнището на Съюза. Когато правото на трета държава не позволява да се осигури спазване на тези изисквания, например поради ограничена способност на групата за достъп до, обработване и обмен на информация поради недостатъчно равнище на защита на данните или поради правото в областта на банковата тайна в тази трета държава, задължените субекти следва да предприемат допълнителни мерки, за да гарантират, че клоновете и дъщерните предприятия, разположени в тази държава, ефективно се справят с рисковете. На ОБИП следва да бъде възложена задачата да разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които тези допълнителни мерки да бъдат описани конкретно, като се зачита принципът на пропорционалност.

(47) Задължените субекти биха могли да възлагат задачи, свързани с изпълнението на определени изисквания в областта на БИП/БФТ, на доставчици на услуги. При правоотношения, свързани с възлагане на дейности на договорна основа между задължени субекти и доставчици на услуги, които не са задължени да спазват изискванията в областта на БИП/БФТ, задълженията за БИП/БФТ за тези доставчици на услуги възникват единствено по силата на договора между страните, а не по силата на настоящия регламент. Ето защо отговорността за спазването на изискванията в областта на БИП/БФТ следва да продължи да се носи изцяло от задължения субект. Задълженият субект следва по-специално да гарантира, че когато на доставчик се възлагат услуги за целите на идентифициране на клиент от разстояние, се спазва основаният на риска подход. Процеси или договорености, допринасящи за изпълнението на дадено изискване по настоящия регламент, при които обаче самото изискване не се изпълнява от доставчик на услуги — например използване или придобиване на софтуер на трета страна или осигуряване на достъп на задължения субект до бази данни или услуги за проверка, не се считат за възлагане на дейности на външни изпълнители.

(48) Възможността да се възлагат задачи на доставчици на услуги позволява на задължените субекти да решават как да разпределят ресурсите си с цел спазване на настоящия регламент, но не ги освобождава от задължението да разберат дали предприеманите от тях мерки, включително тези, възложени на доставчици на услуги, водят до ограничаване на установените рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма и дали тези мерки са подходящи. За да се гарантира, че има такова разбиране, окончателните решения за мерките, които имат отражение върху прилагането на политиките, процедурите и механизмите за контрол, следва винаги да се вземат от задължения субект.

(49) Фактът, че надзорникът е уведомен за споразуменията за възлагане на дейности на външни изпълнители, не означава приемане на това споразумение. Информацията, съдържаща се в това уведомление, и по-специално в случаите, когато на външни изпълнители се възлагат критични функции или когато задълженият субект системно възлага функциите си на външни изпълнители, може обаче да бъде взета предвид от надзорниците при оценката на системите и механизмите за контрол на задължения субект, както и при определянето на неговия профил на остатъчен риск или при подготовката за инспекции.

(50) С оглед на ефикасното функциониране на взаимоотношенията, свързани с възлагането на дейности на външни изпълнители, е нужно допълнително да се изяснят условията, при които се извършва това възлагане. ОБИП следва да има задачата да разработи насоки относно условията, при които могат да се възлагат дейности на външни изпълнители, както и ролите и отговорностите на съответните страни. С цел в целия Съюз да се осигури последователен общ надзор върху практиките за възлагане на дейности на външни изпълнители, в насоките следва също да се пояснява по какъв начин надзорниците да вземат предвид тези практики и да проверяват спазването на изискванията в областта на БИП/БФТ, когато задължени субекти прибягват до такива практики.

(51) Изисквания за извършването на комплексна проверка на клиента са от основно значение, за да се гарантира, че задължените субекти установяват, проверяват и наблюдават деловите си взаимоотношения с клиентите по отношение на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, които те представляват. Точното идентифициране на потенциалните и съществуващите клиенти и проверката на идентификационните им данни са от основно значение за разбирането на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързани с клиентите, независимо дали те са физически, или юридически лица. Задължените субекти следва също да разберат от чие име или в чия полза се извършва сделката, например в случаите, когато кредитни институции или финансови институции предоставят сметки на упражняващи юридическа дейност лица, по които последните получават или държат средства на техен клиент съгласно определението в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366. В контекста на комплексната проверка на

клиента лицето, в полза на което се извършва дадена сделка или дейност, не означава получателя или бенефициера по сделката, която се извършва от задължения субект за неговия клиент.

(52) Необходимо е да се постигне единен и висок стандарт на комплексна проверка на клиента в Съюза въз основа на хармонизирани изисквания за идентифициране на клиентите и проверка на идентификационните им данни и чрез намаляване на националните различия, за да се даде възможност за равнопоставеност в рамките на вътрешния пазар и за последователно прилагане на разпоредбите навсякъде в Съюза. В същото време от основно значение е задължените субекти да прилагат мерките за комплексна проверка на клиента по начин, основан на риска. Основаният на риска подход не означава, че на задължените субекти може да се предоставя неограничена свобода на действие. Този подход включва вземането на решения въз основа на обективни данни с цел предприемане на по-ефективни мерки по отношение на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, пред които са изправени Съюзът и лицата, извършващи дейност на негова територия.

(53) Организациите на гражданското общество, които извършват благотворителна или хуманитарна дейност в трети държави, допринасят за постигането на целите на Съюза за мир, стабилност, демокрация и просперитет. Кредитните институции и финансовите институции играят важна роля, за да се гарантира, че тези организации могат да продължат да работят, чрез предоставянето на достъп до финансовата система и на важни финансови услуги, които позволяват насочването на финансиране за развитие и хуманитарна помощ към развиващи се райони или зони на конфликт. Въпреки че на задължените субекти следва да е известно, че дейностите, извършвани в рамките на определени юрисдикции, ги излагат на по-висок риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма, сама по себе си дейността на организациите на гражданското общество в тези юрисдикции не следва да води до отказ от предоставяне на финансови услуги или до прекратяване на такива услуги, тъй като основаният на риска подход изисква цялостна оценка на рисковете, породени от индивидуалните делови взаимоотношения, и прилагането на подходящи мерки за ограничаване на специфичните рискове. Въпреки че кредитните институции и финансовите институции запазват свободата си да решават с кого да встъпят в договорни отношения, те следва също да отчитат централната си роля за функционирането на международната финансова система и за създаването на условия за движение на средства съгласно определението в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366, или на криптоактиви, с оглед на важните цели за развитие и хуманитарни цели, които си поставят организациите на гражданското общество. Следователно такива институции следва да използват гъвкавостта, която основаният на риска подход позволява, за да ограничават по пропорционален начин рисковете, свързани с деловите взаимоотношения. При никакви обстоятелства не следва да се изтъкват съображения, свързани с БИП/БФТ, за да се обосновават търговски решения по отношение на потенциални или съществуващи клиенти.

(54) Задължените субекти следва да идентифицират действителния собственик и да предприемат разумни мерки за проверка на идентификационните му данни като използват надеждни документи и източници на информация. Справката в централните регистри на действителните собственици (наричани по-нататък „централните регистри“) позволява на задължените субекти да гарантират съгласуваност с информацията, получена в процеса на проверката, и следва да не бъде основният източник за целите на проверката от страна на задължения субект. Когато задължените субекти установят несъответствия между информацията в централните регистри и информацията, която получават от клиента или други надеждни източници в хода на комплексната проверка на клиента, те следва да съобщят за тези несъответствия на субекта, отговорен за съответния централен регистър, за да може да бъдат предприети мерки за отстраняване на несъответствията. Този процес допринася за качеството и достоверността на информацията, съхранявана в посочените регистри, като част от многостранен подход за гарантиране, че информацията в централните регистри е точна, подходяща и актуална. В случаи с ниска степен на риск и когато действителните собственици са известни на задължения субект, следва да бъде възможно задължените субекти да позволяват на клиента да съобщава за несъответствия при установяване на незначителни разлики, състоящи се в грешки от типографско или подобно техническо естество.

(55) Рисковете, пораждани от чуждестранни правни образувания и чуждестранни правни форми, трябва да бъдат ограничавани по подходящ начин. Когато правно образувание, учредено извън Съюза, изрична доверителна собственост (express trust) или сходни правни форми, управлявани извън Съюза, или чийто доверителен собственик или лице, заемащо равностойна длъжност, пребивава или е установено извън Съюза, предстои да встъпят в делови взаимоотношения със задължен субект, вписването на информацията за действителния собственик в централния регистър на държава членка следва да бъде условие за встъпването в делови взаимоотношения. Въпреки това, за правните образувания, учредени извън Съюза, изискването следва да се прилага само при наличие на средно висок или висок риск от изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма, когато този риск е свързан с категорията на чуждестранното правно образувание или сектора, в който то извършва дейност, или при наличие на средно висок или висок риск от изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма, когато този риск е свързан със сектора, в който задълженият субект извършва дейност. Регистрацията на информацията за действителния собственик следва да бъде условие за продължаване на деловите взаимоотношения с правно образувание, учредено извън Съюза, и в случай че деловите взаимоотношения започнат да се свързват със такъв средно висок или висок риск след установяването им.

(56) Процесът на установяване на делови взаимоотношения или осъществяване на необходимите стъпки за извършване на случайна сделка започва, когато клиентът изрази интерес към закупуване на продукт или получаване на услуга от задължен субект. Услугите, предлагани от брокери на недвижими имоти, включват оказване на помощ на клиента при

намирането на имот за покупка, продажба, наемане или лизинг. Тези услуги започват да придобиват значение за целите на БИП/БФТ, когато има ясни признаци, че страните са готови да пристъпят към покупка, продажба, наемане или лизинг, или с предприемането на необходимите стъпки за подготовката на такава сделка. Това може да бъде например моментът, в който е направена оферта за покупката или наемането на имота и тя бъде приета от страните. Преди това не би било необходимо да се извършва комплексна проверка на който и да е потенциален клиент. Аналогично, би било непропорционално да се извършва комплексна проверка на клиента по отношение на лица, които още не са изразили интерес към закупуване или наемане на конкретен имот.

(57) Сделките с недвижими имоти са изложени на рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма. За да се ограничат тези рискове, по отношение на операторите, занимаващи се с недвижими имоти, които посредничат при покупката, продажбата и отдаването под наем на недвижимо имущество, следва да се прилагат изискванията на настоящия регламент, независимо от тяхното наименование или основна стопанска дейност или професия, включително и по отношение на строителните инвеститори, когато и доколкото посредничат при покупката, продажбата и отдаването под наем на недвижимо имущество.

(58) Анонимността, свързана с някои продукти за електронни пари, ги излага на рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма. Съществуват обаче значителни разлики в сектора и не всички продукти за електронни пари са носители на едно и също ниво на риск. Например при някои продукти за електронни пари с ниска стойност, например предплатени карти за подаръци или предплатени ваучери, може да има нисък риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма. За да се гарантира, че наложените на сектора изисквания са съизмерими с риска при него и на практика не възпрепятстват неговото функциониране, следва да бъде възможно, при определени обстоятелства с доказано нисък риск и при строги условия за ограничаване на риска, тези продукти да бъдат освободени от определени мерки за комплексна проверка на клиента, например идентифицирането и проверката на клиента и на действителния собственик, но не и от наблюдението на сделките или на деловите взаимоотношения. Надзорниците следва да могат да разрешават такова освобождаване само след проверка на доказано нисък риск, като вземат предвид съответните рискови фактори, които трябва да бъдат определени от ОБИП, и по начин, който ефективно ограничава всякакъв риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма и изключва заобикалянето на правилата в областта на БИП/БФТ. Във всеки случай всяко освобождаване следва да бъде обвързано със строги ограничения по отношение на максималната стойност на продукта, използването му изключително за закупуване на стоки или услуги, и при условие че съхраняваната сума не може да бъде заменена с друга стойност.

(59) От задължените субекти не следва да се изисква да прилагат мерки за комплексна проверка на клиенти, извършващи случайни или свързани сделки под определена стойност, освен при наличие на съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма. Макар че прагът от 10 000 EUR или равностойността на тази сума в националната валута се отнася до повечето случайни сделки, задължените субекти, които осъществяват дейност в сектори, свързани с по-висок риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма, или извършват сделки, свързани с такъв риск, следва да бъдат задължени да прилагат мерки за комплексна проверка на клиента за сделки с по-ниски прагове. За да се определят секторите или сделките, както и подходящите прагове за тези сектори или сделки, ОБИП следва да разработи предназначени за целта проекти на регулаторни технически стандарти.

(60) Има специфични ситуации, при които за целите на комплексната проверка на клиента клиентът не се ограничава до лицето, което извършва сделка със задължения субект. Така е например, когато в сделка с недвижим имот участва само един нотариус. В такива случаи, за да се гарантира, че се извършва адекватна проверка на сделката с цел откриване на евентуален случай на изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или случай на финансиране на тероризма, задължените субекти следва да разглеждат както купувача, така и продавача като клиенти и да прилагат мерки за комплексна проверка на клиента по отношение на двете страни. Настоящият регламент следва да включва списък на такива ситуации, при които клиентът не е или не се ограничава до прекия клиент на задължения субект. Този списък следва да допълва разбирането за това кой е клиентът в дадена типична ситуация и не следва да се разглежда като изчерпателно тълкуване на понятието. По същия начин деловите взаимоотношения не следва винаги да са обвързани с договорни отношения или друг официален ангажимент, в случай че услугите се предоставят многократно или за определен период от време, така че да е налице елемент на продължителност. Когато националното право не допуска задължени субекти, които са държавни служители, да встъпват в договорни отношения с клиенти, въпросното национално право не следва да се тълкува в смисъл, че на тези задължени субекти е забранено да третират поредица от сделки като делови взаимоотношения за целите на БИП/БФТ.

(61) Въвеждането на ограничение за големите парични плащания на равнището на Съюза ограничава рисковете, свързани с използването на такива плащания. Същевременно задължените субекти, които извършват сделки с парични средства под посочената граница, остават уязвими по отношение на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, тъй като представляват входна точка във финансовата система на Съюза. Поради това е необходимо да се изисква прилагането на мерки за комплексна проверка на клиента с цел да се ограничат рисковете от злоупотреба с парични средства. За да се гарантира, че мерките са пропорционални на рисковете, пораждани от сделки на стойност под 10 000 EUR, тези мерки следва да бъдат ограничени до идентифицирането и проверката на клиента и действителния собственик, когато се извършват случайни сделки с парични средства в размер най-малко

3 000 EUR. Това ограничение не освобождава задължения субект от прилагането на всички мерки за комплексна проверка на клиента, когато има съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, нито от уведомяване на ЗФР за съмнителни сделки.

(62) Някои модели на стопанска дейност се основават на делови взаимоотношения на задължения субект с търговец за предлагане на услуги по иницииране на плащане, по линия на които на търговеца се заплаща за предоставянето на стоки или услуги, а не с клиента на търговеца, който дава разрешение на услугата по иницииране на плащане да инициира единична или еднократна операция към търговеца. При такъв модел на стопанска дейност клиентът на задължения субект за целите на правилата за БИП/БФТ е търговецът, а не клиентът на търговеца. Следователно по отношение на услуги по иницииране на плащане мерките за комплексна проверка на клиента следва да се изпълняват от задължения субект спрямо търговеца. При други финансови услуги, попадащи в обхвата на настоящия регламент, включително когато те се предоставят от един и същ оператор, определянето на клиента следва да се извършва в зависимост от предоставяните услуги.

(63) Хазартните дейности се различават по естество, географски обхват и свързаните с тях рискове. За да се гарантира пропорционално и основано на риска прилагане на настоящия регламент, следва да е възможно държавите членки да идентифицират услугите в областта на хазарта, свързани с нисък риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма, например държавни или частни лотарии или управлявани от държавата хазартни дейности, и да решат да не прилагат към тях всички или някои от изискванията на настоящия регламент. Предвид потенциалните презгранични последици, до които могат да доведат националните изключения, е необходимо да се гарантира последователно прилагане на строг, основан на риска подход в целия Съюз. За тази цел Комисията следва да има възможност да одобрява решенията на държавите членки или да ги отхвърля, когато изключението не е оправдано от доказан нисък риск. Във всеки случай не следва да се предоставя изключение за дейности, свързани с по-висок риск. Такъв е случаят с дейности като казина, хазартни игри онлайн и спортни залагания онлайн, но не и когато хазартни дейности онлайн се управляват от държавата, независимо дали чрез пряко предоставяне на тези услуги или чрез регулиране на начина, по който тези услуги в областта на хазарта се организират, осъществяват и администрират. Предвид рисковете за общественото здраве или от престъпна дейност, които може да са свързани с хазарта, националните мерки, регулиращи организацията, осъществяването и управлението на хазарта, имат потенциала, в случай че действително преследват цели на публичната политика, обществената сигурност или общественото здраве, да допринесат за намаляване на рисковете, свързвани с тази дейност.

(64) Прагът от 2 000 EUR или равностойността на тази сума в националната валута, приложим за доставчиците на услуги в областта на хазарта, се счита за достигнат независимо от това дали клиентът извършва една сделка, възлизаща най-малко на тази сума, или няколко по-малки сделки, общата стойност на които достига тази сума. За тази цел доставчиците на услуги в областта на хазарта следва да могат да отнасят сделки към даден клиент дори преди да са проверили идентификационните му данни, за да бъдат в състояние да определят дали и кога посоченият праг е бил достигнат. Поради това доставчиците на услуги в областта на хазарта следва да разполагат със системи, които да позволяват сделките да бъдат отнасяни към определени клиенти и наблюдавани, преди да се приложи изискването за извършване на комплексна проверка на клиента. При казината или други места за хазартни игри може да е непрактично да се проверяват идентификационните данни на клиента при всяка сделка. В такива случаи следва да бъде възможно клиентът да се идентифицира и идентификационните му данни да се проверяват при влизането в игралните помещения, при условие че са въведени системи, чрез които сделките, извършвани в игралните помещения, включително покупката или обмена на хазартни жетони, могат да се отнесат към този клиент.

(65) Въпреки че в известна степен хармонизира правилата на държавите членки в областта на задълженията за идентифициране на клиента, Директива (ЕС) 2015/849 не установява подробни правила по отношение на процедурите, които следва да спазват задължените субекти. Предвид решаващото значение на този аспект за предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма е подходящо, в съответствие с основания на риска подход, да бъдат въведени по-конкретни и подробни разпоредби относно идентифицирането на клиента и относно проверката на идентификационните му данни, независимо дали става въпрос за физически или юридически лица, правни форми, като например доверителна собственост (тръстове), или правни образувания, имащи правоспособност съгласно националното право.

(66) Развитието в областта на технологиите и напредъкът на цифровизацията дават възможност за сигурно идентифициране и проверка на идентификационните данни на потенциални и съществуващи клиенти от разстояние или по електронен път и могат да улеснят извършването на комплексна проверка на клиента от разстояние. Решенията по отношение на идентифицирането, установени в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([23]), дават възможност за сигурни и надеждни средства за идентифициране на клиента и проверка на идентификационните му данни както за потенциални, така и за съществуващи клиенти, и могат да улеснят извършването на комплексна проверка на клиента от разстояние. Електронната идентификация, предвидена в посочения регламент, следва да се взема предвид и да се приема от задължените субекти във връзка с процеса на идентифициране на клиента. При наличие на подходящи мерки за ограничаване на риска използването на такива средства за идентифициране може да намали нивото на риск до стандартно или дори ниско. Когато клиентът не

([23]) Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 73).

разполага с такава електронна идентификация, например поради естеството на статута му на пребиваване в дадена държава членка или поради пребиваването му в трета държава, проверката следва да се извършва чрез съответните квалифицирани удостоверителни услуги.

(67) С цел да се гарантира, че уредбата в областта на БИП/БФТ предотвратява навлизането на незаконно придобити средства във финансовата система, задължените субекти следва да извършват комплексна проверка на клиента, преди да встъпят в делови взаимоотношения с потенциални клиенти, съобразно основания на риска подход. Въпреки това, с цел да не се забавя ненужно нормалното осъществяване на стопанската дейност, задължените субекти следва да могат да събират информация от потенциалния клиент по време на установяването на делови взаимоотношения с него. Кредитните институции и финансовите институции следва да могат да получават необходимата информация от потенциалните клиенти след установяването на деловите взаимоотношения, при условие че не се инициират операции, докато процесът на комплексната проверка на клиента не бъде успешно приключен.

(68) Процесът на извършване на комплексна проверка на клиента не се свежда до идентифициране на клиента и проверка на идентификационните му данни. Преди да встъпят в делови взаимоотношения или да извършат случайни сделки, задължените субекти следва също така да оценят целта и характера на деловите взаимоотношения или случайната сделка. Преддоговорната или друга информация за предлагания продукт или услуга, която се предоставя на потенциалния клиент, може да спомогне за разбирането на тази цел. Задължените субекти следва винаги да могат недвусмислено да преценят целта и характера на потенциалните делови взаимоотношения или случайна сделка. Когато предлаганият продукт или услуга дава възможност на клиентите да извършват различни видове сделки или дейности, задължените лица следва да получават достатъчно информация за намерението, с което клиентът смята да използва това взаимоотношение.

(69) С цел да се осигури ефективността на уредбата в областта на БИП/БФТ, задължените субекти следва да извършват редовно преглед на информацията, получавана от техните клиенти, в съответствие с основания на риска подход. Стопанските отношения вероятно ще се променят, заедно с положението на клиента и дейностите, извършвани от него чрез деловите взаимоотношения, които се променят с течение на времето. За да се поддържа цялостно разбиране на рисковия профил на клиента и да се извършва съдържателна проверка на сделките, задължените субекти следва редовно да преразглеждат информацията, получена от техните клиенти, в съответствие с основан на риска подход. Тези прегледи следва да се извършват периодично, но следва също така да бъдат задействани и от промени в съответните обстоятелства на клиента, когато фактите и информацията сочат потенциална промяна в рисковия профил или идентификационните данни на клиента. За тази цел задълженият субект следва да взема предвид необходимостта от преглед на досието на клиента вследствие на съществени промени, като например промяна в юрисдикциите, с които са сключени сделки, в стойността или обема на сделките, при искания за нови продукти или услуги, които се различават значително по отношение на риска, или вследствие на промени в действителните собственици.

(70) По отношение на многократни клиенти, за които наскоро са били проведени мерки за комплексна проверка на клиента, следва да бъде възможно мерките за комплексна проверка на клиента да бъдат изпълнени чрез получаване на потвърждение от клиента, че информацията и документите, съхранявани в отчетността, не са се променили. Този метод улеснява прилагането на задълженията в областта на БИП/БФТ в случаите, когато задълженият субект е уверен, че отнасящата се до клиента информация не се е променила, тъй като задължените субекти са длъжни да гарантират, че предприемат подходящи мерки за комплексна проверка на клиента. Във всички случаи полученото от клиента потвърждение и всички промени в съхраняваната информация за клиента следва да се документират.

(71) Задължените субекти биха могли да предоставят повече от един продукт или услуга в рамките на едни делови взаимоотношения. При тези обстоятелства изискването за редовно актуализиране на информацията, данните и документите не е насочено към отделния продукт или услуга, а към деловите взаимоотношения в тяхната цялост. Задължените субекти са тези, които трябва да преценят, в рамките на гамата от предоставяни продукти или услуги, кога се променят съответните обстоятелства на клиента или кога са изпълнени другите условия, водещи до актуализиране на комплексната проверка на клиента, и да пристъпят към преглед на досието на клиента във връзка с деловите взаимоотношения в тяхната цялост.

(72) Задължените субекти следва също така да изградят система за наблюдение с цел откриване на сделки, които могат да събудят съмнения за изпиране на пари или финансиране на тероризма. За да се осигури ефективността на наблюдението на сделките, дейността на задължените субекти по наблюдението следва поначало да обхваща всички услуги и продукти, предлагани на клиентите, и всички сделки, които се осъществяват от името на клиента или се предлагат на клиента от задължения субект. Не е необходимо обаче всички сделки да се проучват една по една. Интензивността на наблюдението следва да бъде подчинена на основания на риска подход и да бъде организирана съгласно точни и относими критерии, като се вземат предвид по-конкретно характеристиките на клиента и свързаното

с тях ниво на риска, предлаганите продукти и услуги и съответните държави или географски зони. ОБИП следва да разработи насоки с цел да се гарантира, че интензивността на наблюдение на деловите взаимоотношения и на сделките е уместна и съразмерна с нивото на риска.

(73) Прекратяването на деловите взаимоотношения, когато мерките за комплексна проверка на клиента не могат да бъдат спазени, намалява излагането на задължения субект на рискове, породени от евентуални промени в профила на клиента. Възможно е обаче да има ситуации, в които прекратяването следва да не се извършва поради цели от обществен интерес. Такъв е случаят например с животозастрахователните договори, при които задължените субекти, когато е необходимо, следва като алтернатива на прекратяването да предприемат мерки за замразяване на деловите взаимоотношения, включително като забранят всякакви допълнителни услуги за този клиент и задържат изплащането на сумите на бенефициерите, докато не бъдат изпълнени мерките за комплексна проверка на клиента. Освен това някои продукти и услуги изискват задължеият субект да продължи да държи или да получава средствата на клиента съгласно определението в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366, например в контекста на отпускането на заеми, платежните сметки или приемането на депозити. Това обаче следва да не се разглежда като пречка пред изискването за прекратяване на деловите взаимоотношения, което може да бъде постигнато, като се гарантира, че не се извършват сделки или дейности за клиента.

(74) С цел да се осигури последователно прилагане на настоящия регламент, ОБИП следва също така да има задачата да изготвя проекти на регулаторни технически стандарти за комплексна проверка на клиента. С тези регулаторни технически стандарти следва да се установява минималният набор от информация, която следва да се получава от задължените субекти, за да встъпят в нови делови взаимоотношения с клиенти или да оценят съществуващите такива, съобразно нивото на риска, свързан с всеки клиент. Освен това с проектите на регулаторни технически стандарти следва да се осигурява достатъчно яснота, за да могат участниците на пазара да разработят сигурни, достъпни и новаторски средства за проверка на идентификационните данни на клиентите и за извършване на комплексна проверка на клиента, включително и от разстояние, като същевременно се зачита принципът на технологична неутралност. Тези конкретни задачи са в съответствие с ролята и отговорностите на ОБИП, предвидени в Регламент (ЕС) 2024/1620.

(75) Хармонизацията на мерките за комплексна проверка на клиента ще допринесе за постигането на съгласувано и винаги ефективно разбиране на рисковете, свързани със съществуващ или потенциален клиент, независимо от това къде в Съюза е поставено началото на деловите взаимоотношения. Тази хармонизация следва също така да гарантира, че информацията, получавана при извършването на комплексна проверка на клиента, няма да се използва от задължените субекти за прилагане на практики на избягване на риска, които биха могли да доведат до заобикаляне на други правни задължения, и по-конкретно на установените в Директива 2014/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([24]) или Директива (ЕС) 2015/2366, без да се постигнат целите на Съюза в областта на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма. За да може да се осъществява правилно надзорът върху спазването на задълженията относно комплексната проверка на клиента, е важно задължените субекти да водят отчетност за предприетите действия и информацията, получена в процеса на извършване на комплексната проверка на клиента, независимо дали са установили нови делови взаимоотношения с него и дали са подали уведомление за съмнителна сделка, след като са отказали да установят делови взаимоотношения. Когато задължеият субект вземе решение да не встъпва в делови взаимоотношения с потенциален клиент, или да прекрати делови взаимоотношения, или да откаже да извърши случайна сделка, или да приложи алтернативни мерки за прекратяване на делови взаимоотношения в отчетността за комплексната проверка на клиента следва да се съдържат основанията за това решение. Това ще даде възможност на надзорните органи да преценят дали задължените субекти са настроили правилно своите практики в областта на комплексната проверка на клиента и как се развива рисковата експозиция на субекта, а също така ще спомогне за създаване на статистически данни за прилагането на правилата за комплексна проверка на клиента от страна на задължените субекти в целия Съюз.

(76) Подходът към прегледа на съществуващите клиенти в настоящата уредба в областта на БИП/БФТ вече е основан на риска. При все това с оглед на повишения риск от изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансиране на тероризма, който съпътства някои посреднически структури, е възможно този подход да не позволява своевременно откриване и оценка на рисковете. Поради това е важно да се гарантира, че се осъществява и редовно наблюдение над ясно определени категории съществуващи клиенти.

(77) Сам по себе си рискът е променлив по природа, а променливите величини, поотделно или в съчетание, могат да увеличават или намаляват потенциалния риск, като по този начин влияят върху целесъобразността на равнището на превантивните мерки, като например мерките за комплексна проверка на клиента.

([24]) Директива 2014/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно съпоставимостта на таксите по платежните сметки, прехвърлянето на платежни сметки и достъпа до платежни сметки за основни операции (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 214).

(78) В случаи с ниска степен на риск задължените субекти следва да могат да прилагат мерки за опростена комплексна проверка. Това не е равносилно на освобождаване от изискването или на отсъствие на мерки за комплексна проверка на клиента. Това представлява по-скоро опростен или съкратен набор от мерки за проучване, който обаче обхваща всички компоненти на стандартната процедура за комплексна проверка. В съответствие с основания на риска подход, задължените субекти следва въпреки това да могат да понижават честотата или интензивността на проучването на своя клиент или на сделката, или да разчитат на подходящи допускания по отношение на целта на деловите взаимоотношения или използването на прости продукти. С регулаторните технически стандарти за комплексна проверка на клиента следва да се определят конкретните опростени мерки, които задължените субекти могат да прилагат при случаи с по-нисък риск, установени при оценката на риска на равнището на Съюза, извършена от Комисията. При разработването на проектите на регулаторни технически стандарти ОБИП следва да обръща надлежно внимание на запазването на социалното и финансовото приобщаване.

(79) Следва да бъде отчетено, че определени случаи са свързани с по-висок риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма. Въпреки че идентификационните данни и стопанският профил на всички клиенти следва да бъдат установени при редовното прилагане на мерките за комплексна проверка на клиента, съществуват случаи, при които са нужни особено строги процедури за идентифициране на клиента и проверка на идентификационните му данни. Ето защо е необходимо да се установят подробни правила за тези мерки за разширена комплексна проверка, включително специални мерки за разширена комплексна проверка за презграничните кореспондентски отношения.

(80) Презграничните кореспондентски отношения с институция респондент от трета държава се характеризират с трайност и повторяемост. Освен това не всички презгранични кореспондентски банкови услуги се характеризират с едно и също ниво на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма. Ето защо интензивността на мерките за разширена комплексна проверка следва да се определя чрез прилагане на принципите на основания на риска подход. Основаният на риска подход обаче следва да не се прилага, когато се взаимодейства с институции респонденти от трета държава, които нямат физическо присъствие там, където са учредени, или с нерегистрирани и нелицензирани субекти, които предоставят услуги за криптоактиви. Предвид високия риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма при институциите фантоми, кредитните и финансовите институции следва да се въздържат от създаване на каквито и да било кореспондентски отношения с такива институции фантоми, както и с партньорски структури в трети държави, които позволяват техните сметки да се използват от институции фантоми. За да се избегне злоупотреба с финансовата система на Съюза за предоставяне на нерегулирани услуги, доставчиците на услуги за криптоактиви следва също да гарантират, че техните сметки не се използват от интегрирани борси, и следва да разполагат с политики и процедури за откриване на такива опити.

(81) В контекста на изпълнението на своята функция по общ надзор надзорниците биха могли да установят случаи, в които нарушенията на изискванията за БИП/БФТ от страна на институциите респонденти от трета държава или слабостите в прилагането от тяхна страна на изискванията за БИП/БФТ пораждат рискове за финансовата система на Съюза. За да се намалят тези рискове, ОБИП следва да може да отправя препоръки към кредитните институции и финансовите институции в Съюза, за да ги информира за становището си относно недостатъците на тези институции респонденти от трети държави. Тези препоръки следва да се издават, когато ОБИП и финансовите надзорници в Съюза са съгласни, че нарушенията и слабостите, съществуващи в институциите респонденти от трета държава, има вероятност да повлияят на рисковата експозиция на кореспондентски отношения на кредитните институции и финансовите институции в Съюза, и при условие че институцията респондент от трета държава и нейният надзорник са имали възможност да изразят становището си. За да се запази доброто функциониране на финансовата система на Съюза, кредитните институции и финансовите институции следва да предприемат подходящи мерки в отговор на препоръките на ОБИП, включително като се въздържат от установяване или продължаване на кореспондентски отношения, освен ако могат да въведат достатъчно ограничаващи мерки за справяне с рисковете, породени от кореспондентските отношения.

(82) В контекста на мерките за разширена комплексна проверка не е необходимо получаването на одобрение от висшето ръководство за установяването на делови взаимоотношения винаги да предполага получаване на одобрение от съвета на директорите. Следва да бъде възможно такова одобрение да се предоставя от лице, притежаващо достатъчно познания относно рисковата експозиция на правното образувание по отношение на изпирането на пари и финансирането на тероризма и достатъчно висок ранг за вземане на решения, засягащи тази рискова експозиция.

(83) С цел защита на правилното функциониране на финансовата система на Съюза от изпиране на пари и финансиране на тероризма, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема делегирани актове, за да определя третите държави, чиито недостатъци в националните режими в областта на БИП/БФТ представляват заплаха за интегритета на вътрешния пазар на Съюза. Динамичното естество на заплахите от изпиране на пари и финансиране на тероризма от източници извън Съюза, което се улеснява от постоянното развитие на технологиите и средствата, с които разполагат престъпниците, изисква бързо и непрекъснато адаптиране на нормативната уредба по отношение на третите държави, за да се предприемат ефикасни мерки по отношение на съществуващите рискове и да се предотвратява възникването на нови рискове. Като основа за своята оценка Комисията следва да взема предвид информацията от международни организации и определящи стандартите органи в областта на БИП/БФТ, като публични изявления на FATF, взаимни оценки или подробни доклади за оценка, или публикувани доклади за

последващи действия, и да адаптира оценките си съобразно съдържащите се в тях промени, когато е целесъобразно. Комисията следва да предприема действия в срок от 20 дни от констатирането на недостатъци в уредбата за БИП/БФТ на трета държава, които представляват заплаха за интегритета на вътрешния пазар на Съюза.

(84) Третите държави, „по отношение на които има призив за действие“ от съответната организация, определяща международните стандарти, а именно FATF, показват съществени стратегически недостатъци с устойчив характер в своите правни и институционални уредби в областта на БИП/БФТ и в тяхното прилагане, което е вероятно да породи висок риск за финансовата система на Съюза. Устойчивият характер на тези съществени стратегически недостатъци, отразяващ липсата на ангажимент за справяне с тях или трайното несправяне с тях от страна на съответната трета държава, са сигнал за повишено ниво на заплаха, произтичаща от тези трети държави, което налага ефективни, съгласувани и хармонизирани ответни действия за ограничаването ѝ на равнището на Съюза. Следователно от задължените субекти следва да се изисква да прилагат пълния набор от налични мерки за разширена комплексна проверка на клиента спрямо случайните сделки и спрямо деловите взаимоотношения, свързани с тези високорискови трети държави, с цел да се управляват и ограничават съдържащите се в тях рискове. Освен това високото ниво на риск обосновава прилагането на допълнителни специфични ответни мерки или на равнището на задължените субекти, или от държавите членки. При такъв подход биха се избегнали различията в определянето на съответните ответни мерки, което би изложило на рискове целостта на финансовата система на Съюза. Когато държавите членки установят специфични рискове, които не са смекчени, те следва да могат да приложат допълнителни ответни мерки, като в този случай те следва да уведомят Комисията за това. Когато Комисията прецени, че тези рискове са от значение за вътрешния пазар, тя следва да може да актуализира съответния делегиран акт, за да включи необходимите допълнителни ответни мерки за ограничаване на тези рискове. Когато Комисията счита, че тези ответни мерки не са необходими и подкопават правилното функциониране на вътрешния пазар на Съюза, тя следва да бъде оправомощена да реши, че държавата членка ще прекрати конкретната ответна мярка. Преди да започне процедурата за това решение, Комисията следва да предостави възможност на съответната държава членка да представи становището си относно преценката на Комисията. Предвид техническите знания и опит на експертите в ОБИП, той може да предоставя важна информация на Комисията с оглед определянето на подходящите ответни мерки.

(85) Слабостите по отношение на спазването на изискванията на правната и институционалната рамка в областта на БИП/БФТ, както и слабостите в нейното прилагане в трети държави, които са обект на засилено наблюдение от FATF, могат да бъдат използвани от престъпниците. Има вероятност това да представлява риск за финансовата система на Съюза и е нужно този риск да бъде управляван и ограничаван. Ангажиментът на посочените трети държави да предприемат действия по отношение на установените слабости, макар да не отстранява риска, обосновава ответни действия за ограничаването му, които не са толкова строги, колкото приложимите по отношение на високорисковите трети държави. Когато такива трети държави поемат ангажимент да предприемат действия за справяне с установените слабости, задължените субекти следва да прилагат мерки за разширена комплексна проверка спрямо случайните сделки и деловите взаимоотношения, когато става въпрос за физически лица или правни образувания, установени в тези трети държави, като мерки бъдат съобразени с конкретните слабости, установени във всяка трета държава. Такова подробно определяне на мерките за разширена комплексна проверка, които да бъдат прилагани, също така би гарантирало, съгласно основания на риска подход, че мерките са съразмерни с нивото на риска. За да се гарантира такъв последователен и съразмерен подход, Комисията следва да може да определя кои специални мерки за разширена комплексна проверка са нужни за ограничаване на специфичните за всяка държава рискове. Предвид техническите знания и опит на експертите в ОБИП, той може да предоставя полезна информация на Комисията с оглед определянето на подходящите мерки за разширена комплексна проверка.

(86) Държавите, които не са публично определени като обект на призиви за действие или на засилено наблюдение от FATF, може все пак да представляват конкретна и сериозна заплаха за интегритета на финансовата система на Съюза, която може да се дължи или на слабости в спазването на изискванията, или на съществените стратегически недостатъци с устойчив характер в техния режим в областта на БИП/БФТ. За да се смекчат специфичните рискове, които не могат да бъдат смекчени чрез мерки, приложими за държави със стратегически недостатъци или държави със слабости в спазването на изискванията, Комисията следва да може да предприема действия при извънредни обстоятелства, като идентифицира такива трети държави въз основа на ясен набор от критерии и с подкрепата на ОБИП. Според нивото на пораждания риск за финансовата система на Съюза Комисията следва да изисква прилагането или на всички мерки за разширена комплексна проверка и специфични за съответната държава ответни мерки във връзка с високорисковите трети държави, или на специфични за съответната държава мерки за разширена комплексна проверка във връзка с трети държави със слабости в спазването на изискванията.

(87) С цел да се гарантира последователното идентифициране на трети държави, които представляват конкретна и сериозна заплаха за финансовата система на Съюза, като същевременно не са публично определени като обект на призиви за действие или на засилено наблюдение от FATF, Комисията следва да може да определя, чрез акт за изпълнение, методиката за идентифициране при изключителни обстоятелства на такива трети държави. Тази методика следва да включва по-специално начина на оценяване на критериите и процеса на взаимодействие с тези трети държави и на участие на държавите членки и на ОБИП в подготвителните етапи на това идентифициране.

(88) С оглед на това, че може да има промени в уредбите на третите държави в областта на БИП/БФТ, установени съгласно настоящия регламент, или в тяхното прилагане, например в резултат от поет от държавата ангажимент за преодоляване на установените слабости или от приемане на съответни мерки в областта на БИП/БФТ за справяне с тях, които промени биха могли да изменят характера и нивото на рисковете, произтичащи от тях, Комисията следва редовно да извършва преглед на определянето на тези специални мерки за разширена комплексна проверка с цел да гарантира, че те продължават да бъдат пропорционални и подходящи.

(89) Потенциални външни заплахи за финансовата система на Съюза произтичат не само от трети държави, а може също така да възникват по отношение на специфични рискови фактори, отнасящи се до клиента или до продуктите, услугите или механизмите на доставка, които се наблюдават по отношение на конкретна географска зона извън Съюза. Ето защо е необходимо да се определят тенденциите, рисковете и методите, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма, на които могат да бъдат изложени задължените субекти от Съюза. ОБИП е в най-добра позиция да открива всякакви възникващи типологии на изпирането на пари и финансирането на тероризма с източник извън Съюза, за да наблюдава тяхното развитие с цел да предоставя насоки на задължените субекти от Съюза относно необходимостта от прилагане на мерки за разширена комплексна проверка, насочени към ограничаването на такива рискове.

(90) Взаимоотношенията с физически лица, които изпълняват или са изпълнявали важни обществени функции в Съюза или в международен план, и особено лица от държави, където корупцията е широко разпространена, могат да изложат финансовия сектор на съществени репутационни и правни рискове. Международните усилия за борба с корупцията също оправдават необходимостта да се обърне специално внимание на такива лица и да се приложат подходящи мерки за разширена комплексна проверка по отношение на лицата, на които е поверено или е било поверено до изпълняват важни обществени функции, както и по отношение на лицата на висши длъжности в международни организации. Ето защо е необходимо да се определят мерки, които задължените субекти следва да прилагат по отношение на сделките или деловите взаимоотношения с видни политически личности. С цел улесняване на основания на риска подход на ОБИП следва да бъде възложена задачата да издава насоки за оценяването на нивото на рисковете, свързани с определена категория видни политически личности, техните семейства и лицата, известни като близки техни сътрудници.

(91) Рисковете, свързани с лицата, на които е поверено или е било поверено да изпълняват важни обществени функции, не се ограничават до националното равнище, а могат да съществуват и на регионално или на общинско равнище. Това е особено вярно на местно равнище за гъсто населените райони, като например градовете, които наред с регионалното равнище често управляват значителни публични средства и достъп до критични услуги или разрешения, което води до риск от корупция и свързано с нея изпиране на пари. Поради това е необходимо в категорията на лицата, на които е поверено или е било поверено да изпълняват важни обществени функции, да се включат ръководителите на регионални и местни органи, включително обединения на общини и метрополни региони с най-малко 50 000 жители. В същото време следва да се признае, че географията и административната организация на държавите членки се различават значително и държавите членки следва да могат да определят, когато е целесъобразно, по-нисък праг, който да обхваща съответните местни органи въз основа на риска. Когато държавите членки решат да определят по-ниски прагове, те следва да съобщят тези по-ниски прагове на Комисията.

(92) Членовете на административните, управителните или надзорните органи на предприятия, контролирани от държавата или от регионални или местни органи, също могат да бъдат изложени на рискове от корупция и свързано с нея изпиране на пари. Като се има предвид размерът на бюджета на тези предприятия и управляваните средства, тези рискове са особено сериозни по отношение на висшите ръководни кадри в предприятия, контролирани от държавата. Рискове могат да възникнат и по отношение на предприятия със значителен размер, контролирани от регионални и местни органи. В резултат на това висшите ръководни кадри в предприятия, контролирани от регионални или местни органи, следва да се считат за видни политически личности, когато тези предприятия се определят като средни или големи предприятия или групи съгласно определението в член 3 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([25]). Въпреки това, като се отчитат географските и административните организационни различия, както и правомощията и отговорностите, свързани с тези предприятия и техните висши ръководни кадри, държавите членки следва да могат да изберат да определят по-нисък праг на годишния оборот въз основа на риска. В такъв случай държавите членки следва да уведомяват Комисията за това решение.

(93) За определянето на видните политически личности в Съюза държавите членки следва да изготвят списъци, указващи конкретните функции, отговарящи на условията за важни обществени функции в съответствие с националните законови, подзаконови и административни разпоредби. Държавите членки следва да изискват от международните организации със седалище на тяхната територия да изготвят и актуализират списъка с важни обществени функции в рамките на съответната международна организация. На Комисията следва да се възложи задачата да състави и публикува списък, който следва да важи в целия Съюз, на лицата с поверени важни обществени функции

([25]) Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

в институциите или органите на Съюза. За да се гарантира хармонизиран подход към установяването на важни обществени функции и уведомяването за тях, Комисията следва да може да определя, чрез акт за изпълнение, формàта, който да се използва за уведомленията от държавите членки, и следва да бъде оправомощена да приема делегирани актове за допълване на категориите важни обществени функции, определени в настоящия регламент, когато те са общи за всички държави членки.

(94) Когато на клиентите вече не е поверена важна обществена функция, те може въпреки това да представляват по-висок риск, например поради неофициалното влияние, което все още могат да упражняват, или защото предходната и настоящата им функция са свързани. От основно значение е задължените субекти да вземат предвид тези продължаващи рискове и да прилагат една или повече мерки за разширена комплексна проверка дотогава, докато не бъде преценено, че физическите лица вече не представляват риск, и при всички случаи не по-малко от 12 месеца след като спрат да изпълняват важна обществена функция.

(95) Застрахователните дружества често нямат клиентски взаимоотношения с ползващите се лица по застрахователните полици. Те обаче следва да могат да идентифицират случаите с по-висок риск, например когато приходите по полицата са в полза на видна политическа личност. С цел да се установи дали е така, в застрахователната полица следва да бъдат включени разумни мерки за идентифициране на ползващото се лице, все едно това лице е нов клиент. Следва да бъде възможно такива мерки да се предприемат в момента на изплащането или в момента на прехвърляне на полицата, но не по-късно.

(96) Близките лични и професионални взаимоотношения може да бъдат обект на злоупотреба за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма. Поради това мерките по отношение на видните политически личности следва да се прилагат и по отношение на членовете на техните семейства и лицата, известни като близки техни сътрудници. Правилното идентифициране на членовете на семейството и на лицата, известни като близки техни сътрудници, може да зависи от социално-икономическата и културната структура на държавата на видната политическа личност. На този фон ОБИП следва да има задачата да издава насоки относно критериите, които следва да се използват за определянето на лицата, които следва да се считат за близки сътрудници.

(97) Отношенията с членове на семейството, с които видни политически личности биха могли да злоупотребят, обхващат не само отношенията с родителите и потомството, а могат да включват и тези с братя и сестри. Това важи особено за категориите видни политически личности, които заемат висши длъжности в централното държавно управление. Въпреки това, като признават съществуващите на национално равнище различни социално-икономически и културни структури, които могат да повлияят на потенциала за злоупотреба с отношенията между братя и сестри, държавите членки следва да могат да прилагат по-широк обхват за определянето на братята и сестрите като членове на семейството на видни политически личности, за да се намалят по подходящ начин рисковете от злоупотреба с тези отношения. Когато държавите членки решат да прилагат по-широк обхват, те следва да съобщят на Комисията подробностите за този по-широк обхват.

(98) Изискванията по отношение на видните политически личности, членовете на техните семейства и лицата, известни като техни близки сътрудници имат превантивен, а не наказателен характер и не следва да се тълкуват в смисъл, че тези видни политически личности, членовете на техните семейства или близките им сътрудници участват в престъпна дейност. Отказът от делови взаимоотношения с дадено лице само въз основа на определянето му като видна политическа личност или член на семейството или лице, за което е известно, че е близък сътрудник на видна политическа личност, противоречи на буквата и на духа на настоящия регламент.

(99) Като се има предвид уязвимостта на програмите за разрешаване на пребиваване срещу инвестиции по отношение на изпирането на пари, данъчните престъпления, корупцията и избягването на целеви финансови санкции, както и свързаните с това потенциални значителни заплахи за сигурността на Съюза като цяло, е целесъобразно задължените субекти да извършват като минимум специална разширена комплексна проверка по отношение на клиенти, които са граждани на трети държави и които са в процес на кандидатстване за право на пребиваване в държава членка в рамките на тези схеми.

(100) Предоставянето на индивидуализирани услуги по управление на активи на физически лица с високо равнище на имуществено състояние може да изложи кредитните институции, финансовите институции и доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление на специфични рискове, включително на рискове, произтичащи от сложния и често персонализиран характер на тези услуги. Поради това е необходимо да се определи набор от мерки за разширена комплексна проверка, които следва да се прилагат най-малко, когато се счита, че при тези делови взаимоотношения има висок риск от изпиране на пари, неговите предикатни престъпления или финансиране на тероризма. При определянето дали даден клиент притежава имущество на стойност най-малко 50 000 000 EUR или равностойността на тази сума в националната или в чуждестранна валута, се вземат предвид финансовите и инвестиционните активи, включително паричните средства и паричните еквиваленти, независимо дали се държат като депозити или в спестовни продукти, както и в инвестиции като акции, облигации и взаимни фондове, дори когато те се държат съгласно дългосрочни споразумения с този задължен субект. Освен това следва да се вземе предвид стойността на недвижимото имущество на клиента, с изключение на неговото частно жилище. За целите на това определяне не е необходимо кредитните институции, финансовите институции и доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление да извършват или да изискват точно изчисляване на общото имуществено състояние на клиента. Вместо това тези субекти следва да предприемат мерки, за да установят дали даден клиент

притежава активи на стойност най-малко 50 000 000 EUR или равностойността на тази сума в националната или в чуждестранна валута във финансови или инвестиционни активи или под формата на недвижимо имущество.

(101) С цел да се избегнат повтарящите се процедури за идентифициране на клиента, е целесъобразно да се позволи на задължените субекти при спазване на подходящи предпазни мерки да разчитат на информация за клиентите, събрана от други задължени субекти. Когато задължен субект разчита на друг задължен субект, крайната отговорност за комплексната проверка на клиента следва да се носи от задължения субект, който е избрал да разчита на комплексната проверка на клиента, извършена от друг задължен субект. Задълженият субект, на когото се разчита, следва също така да продължи да носи отговорността си за спазването на изискванията в областта на БИП/БФТ, включително на изискването за уведомяване за съмнителни сделки и за съхраняване на отчетността.

(102) Въвеждането на хармонизирани изисквания за БИП/БФТ в целия Съюз, включително по отношение на политиките и процедурите в рамките на групата, обмена на информация и разчитането на комплексната проверка на друг субект, позволява на задължените субекти, извършващи дейност в рамките на дадена група, да използват в максимална степен съществуващите системи в рамките на тази група в случаите, засягащи едни и същи клиенти. Тези правила позволяват не само последователно и ефективно прилагане на правилата за БИП/БФТ в рамките на групата, но и да се извлекат ползи от икономиите от мащаба на равнище група, например като се даде възможност на задължените субекти в групата да разчитат на резултатите от процесите, приети от други задължени субекти в групата, за да изпълнят изискванията за идентифициране и проверка на клиентите си.

(103) За да може да се разчита на ефикасното функциониране на мерките, изпълнявани от трети страни, е нужно допълнително да се изяснят условията, при които може да се разчита на тях. ОБИП следва да има задачата да разработва насоки относно условията, при които може да се разчита на трети страни, както и относно ролите и отговорностите на съответните страни. С цел да се осигури последователен общ надзор върху практиките за разчитане на трети страни в целия Съюз, в посочените насоки следва да се изяснява и по какъв начин надзорниците следва да вземат предвид тези практики и да проверяват спазването на изискванията в областта на БИП/БФТ, когато задължени субекти прибягват до такива практики.

(104) Понятието за действителна собственост бе въведено с цел да се повиши прозрачността на сложните дружествени структури. Необходимостта от достъп до точна, актуална и подходяща информация за действителния собственик е ключов фактор при проследяването на престъпници, които в противен случай биха могли да скрият своите идентификационни данни зад такива непрозрачни структури. Понастоящем държавите членки са длъжни да гарантират, че търговските и другите правните образувания, както и изричната доверителна собственост и други сходни правни форми получават и разполагат с годна, точна и актуална информация за своите действителни собственици. Степента на прозрачност, налагана от държавите членки, обаче е различна. Правилата са обект на различни тълкувания и това води до различни методи за идентифициране на действителните собственици на даден правен субект или правна форма. Това се дължи, наред с другото, на несъгласуваните методи на изчисляване на косвената собственост на даден правен субект или друга правна форма, както и на различията в правните системи на държавите членки. Това е спънка пред постигането на прозрачността, която бе поставена като цел. Ето защо е необходимо да се пояснят правилата, за да се постигне съгласувано определение за действителен собственик и за прилагането му в рамките на целия вътрешен пазар.

(105) Прилагането на правилата за идентифициране на действителните собственици на правните образувания, както и на другите правни форми, може да доведе до въпроси във връзка с изпълнението, когато съответните заинтересовани страни са изправени пред конкретни казуси, особено в случай на сложни корпоративни структури, при които критериите за участие в собствеността и контрол съществуват едновременно, или за целите на определянето на непряката собственост или контрол. За да се подпомогне прилагането на тези правила от правните образувания, доверителните собственици или лицата, заемащи равностойна длъжност в сходни правни форми, и задължените субекти и в съответствие с целта за хармонизиране, която се преследва с настоящия регламент, следва да бъде възможно Комисията да приема насоки за определяне на начина, по който да се прилагат правилата за идентифициране на действителните собственици в различните случаи, включително чрез използването на примери за възможни казуси.

(106) Смисленото идентифициране на действителните собственици изисква да се установи дали се упражнява контрол с други средства. Установяването на наличие на дялово участие или на контрол чрез дялово участие е необходимо, но не е достатъчно и не изключва необходимостта от проверки за установяване на действителните собственици. Проверката дали физическо лице упражнява контрол с други средства не е последваща проверка, която да се извършва само когато не е възможно да се установи дялово участие. Двете проверки, а именно тази за наличие на дялово участие или на контрол чрез дялово участие и тази за контрол с други средства, следва да се провеждат успоредно.

(107) Притежаването на 25 % или повече от акциите или правата на глас или друго дялово участие по принцип доказва действителната собственост на корпоративното образувание. Дяловото участие в собствеността следва да обхваща както правата на контрол, така и правата, които са значителни от гледна точка на получаването на полза, например правото на дял от печалбата или други вътрешни ресурси или ликвидационното салдо. Възможно е обаче да има случаи, при които рискът от злоупотреба с определени категории корпоративни образувания за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма е по-висок, например поради конкретните сектори с по-висок риск, в които тези корпоративни образувания извършват дейност. В такива случаи са необходими засилени мерки за прозрачност, за да се разубедят престъпниците да създават такива образувания или да проникват в тях чрез пряка или непряка собственост или контрол. За да се гарантира, че Съюзът е в състояние да ограничи по подходящ начин тези различни равнища на риск, е необходимо на Комисията да бъдат предоставени правомощия да определя категориите корпоративни образувания, за които следва да се прилагат по-ниски прагове за прозрачност на действителната собственост. За тази цел държавите членки следва да информират Комисията, когато определят категориите корпоративни образувания, които са изложени на по-високи рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма. Държавите членки следва да могат да посочат в тези уведомления по-нисък праг на собственост, който според тях би намалил тези рискове. Това определяне следва да бъде постоянно и да се основава на резултатите от оценка на риска на равнището на Съюза и от национална оценка на риска, както и на съответните анализи и доклади, изготвени от ОБИП, Европол или други органи на Съюза, които имат роля в предотвратяването, разследването и наказателното преследване на изпирането на пари и финансирането на тероризма. Този по-нисък праг следва да бъде достатъчно нисък, за да се смекчат по-високите рискове от злоупотреба с търговски дружества за престъпни цели. За тази цел този по-нисък праг по принцип следва да не бъде определен на повече от 15 % от акциите или правата на глас или друго дялово участие. Възможно е обаче да има случаи, в които въз основа на оценка, отчитаща риска, по-висок праг би бил по-пропорционален за справяне с установените рискове. В тези случаи Комисията следва да може да определи прага между 15 % и 25 % от дяловото участие в собствеността.

(108) Поради сложния си характер многопластовите структури на собственост и контрол затрудняват идентифицирането на действителните собственици. Понятието „структура на собственост или контрол“ има за цел да опише начина, по който дадено правно образувание се притежава или контролира непряко или по който правната форма е непряко контролирана в резултат на отношенията, които съществуват между правните образувания или договорености на множество нива. За да се гарантира последователен подход в рамките на вътрешния пазар, е необходимо да се изяснят правилата, които се прилагат за тези случаи. За тази цел е необходимо да се оцени едновременно дали някое физическо лице има пряко или непряко дялово участие с 25 % или повече от акциите или правата на глас или друго дялово участие и дали някое физическо лице контролира прекия акционер с 25 % или повече от акциите или правата на глас или друго дялово участие в търговското дружество. В случай на непряко дялово участие действителните собственици следва да бъдат идентифицирани, като се умножат дяловете във веригата на собственост. За тази цел всички акции, притежавани пряко или непряко от едно и също физическо лице, следва да се съберат. Това изисква да се вземе предвид дяловото участие на всяко равнище на собственост. Когато 25 % от акциите или правата на глас или друго дялово участие в търговското дружество са собственост на акционер, който е правно образувание, различно от търговско дружество, действителният собственик следва да се определя, като се вземе предвид специфичната структура на акционера, включително дали някое физическо лице упражнява контрол върху акционер чрез други средства.

(109) Идентифицирането на действителния собственик на корпоративно образувание в случаи, в които акциите на корпоративното образувание се държат в дадена правна форма или когато се държат от фондация или подобно правно образувание, може да бъде по-трудно с оглед на различното естество и различните критерии за идентифициране на действителните собственици в правните образувания и другите правни форми. Поради това е необходимо да се определят ясни правила за справяне с тези случаи на многопластова структура. В такива случаи всички действителни собственици на правната форма или на сходно правно образувание, като например фондация, следва да бъдат действителните собственици на корпоративното образувание, чиито акции се държат в правната форма или от фондацията.

(110) Необходими са общо разбиране на понятието за контрол и по-точно определяне на средствата за контрол, за да се гарантира последователното прилагане на правилата в целия вътрешен пазар. Контролът следва да се разбира като ефективна способност за налагане на волята на търговското дружество при вземането на решения по съществени въпроси. Обичайното средство за контрол е мажоритарен дял от правата на глас. Позицията на действителния собственик може да бъде установена и чрез контрол посредством други средства, без да има значително или някакво дялово участие. Поради тази причина, за да се установят всички физически лица, които са действителни собственици на дадено правно образувание, контролът следва да бъде идентифициран независимо от дяловото участие в собствеността. Контролът по принцип може да се упражнява с всякакви средства, включително правни и неправни средства. Тези средства могат да бъдат взети предвид, за да се прецени дали се упражнява контрол чрез други средства, в зависимост от конкретното положение на всяко правно образувание.

(111) Непряката собственост или контрол могат да бъдат определени чрез множество връзки в една верига или чрез множество отделни или взаимосвързани вериги. Връзка в една верига може да бъде всяко физическо или юридическо лице или правна форма. Отношенията между връзките могат да се състоят от дялово участие или права на глас или други средства за контрол. В такива случаи, когато собствеността и контролът съществуват едновременно в структурата на собствеността, са необходими специални и подробни правила за идентифициране на действителните собственици, за да се подкрепи хармонизиран подход към идентифицирането на действителните собственици.

(112) С цел гарантиране на истинска прозрачност правилата относно действителната собственост следва да обхващат възможно най-широк кръг от правни образувания и правни форми, създадени или учредени на територията на държавите членки. Това включва корпоративните образувания, които се характеризират с възможността да се притежава дялово участие в тях, както и други правни образувания и правни форми, сходни на изричната доверителна собственост. Поради различията в правните системи на държавите членки тези широки категории обхващат множество разнообразни организационни структури. Държавите членки следва да изпращат на Комисията уведомление със списък на видовете правни образувания, при които действителните собственици се идентифицират съобразно правилата за идентифициране на действителните собственици при корпоративните и други юридически образувания.

(113) Специфичното естество на някои правни образувания, като например асоциациите, профсъюзните организации, политическите партии или църквите, не води до смислено идентифициране на действителните собственици въз основа на дялово участие или членство. В тези случаи обаче може да е възможно висшите ръководни служители да упражняват контрол върху правното образувание чрез други средства. В такива случаи тези служители следва да бъдат докладвани като действителни собственици.

(114) С цел да се гарантира съгласуваност в идентифицирането на действителните собственици на изрична доверителна собственост и сходни правни образувания, например фондации, или сходни правни форми, е необходимо да бъдат установени хармонизирани правила по отношение на действителната собственост. От държавите членки следва да се изисква да изпратят на Комисията уведомление със списък на видовете правни образувания и правни форми, сходни на изричната доверителна собственост, при които действителните собственици се идентифицират съобразно идентифицирането на действителните собственици в случай на изричната доверителна собственост и сходни правни образувания или правни форми. Комисията следва да може да приема, чрез акт за изпълнение, списък на правните форми и правните образувания, регламентирани от правото на държавите членки, които имат структура или функция, сходна на изричната доверителна собственост.

(115) Попечителските тръстове дават на своите попечители свобода на преценка по отношение на разпределението на активите на тръста или на получените от тях ползи. От самото начало за такива не се определят бенефициери или клас бенефициери, а по-скоро група от лица, от които попечителите могат да избират бенефициерите, или лицата, които ще станат бенефициери, ако попечителите не упражнят правото си на преценка. Както се отчита при неотдавнашния преглед на стандартите на FATF по отношение на правните форми, с тази свобода на преценка може да бъде злоупотребено и да се даде възможност за прикриване на действителните собственици, ако на попечителските тръстове не се наложи минимално равнище на прозрачност, тъй като прозрачността относно това кои са бенефициерите ще бъде постигната само след упражняване на правото на преценка на попечителите. Поради това, за да се гарантира подходяща и последователна прозрачност за всички видове правни форми, е важно при попечителските тръстове да се събира информация и относно обектите, по отношение на които е оправомощен попечителят, както и относно поемащите по подразбиране лица, които биха получили активите или ползите, ако попечителите не упражнят правото си на преценка. Има случаи, в които обектите на правомощие или поемащите по подразбиране лица не могат да бъдат идентифицирани индивидуално, а само като клас. В тези случаи следва да се събира информация за класа, както и информация за отделните лица, които са избрани от този клас.

(116) Характеристиките на изричната доверителна собственост и сходните правни форми в държавите членки се различават. За да се гарантира хармонизиран подход, е целесъобразно да се установят общи принципи за определянето на такива форми. Изричната доверителна собственост е доверителна собственост, създадена по инициатива на учредителя. Доверителна собственост, създадена със закон или която не произтича от изричното намерение на учредителя да я създаде, следва да бъде изключена от обхвата на настоящия регламент. Изричната доверителна собственост обикновено се създава под формата на документ, например писмен акт или писмен доверителен инструмент, и обикновено отговаря на бизнес или лични нужди. Правните форми, подобни на изричната доверителна собственост, са договорености без правосубектност, които са сходни по структура или функции. Определящият фактор не е посочването на вида правна форма, а изпълнението на основните характеристики на определението за изрична доверителна собственост, а именно намерението на учредителя да постави активите под управлението и контрола на определено лице за конкретна цел, обикновено от стопанско или лично естество, като например в полза на бенефициерите. За да се гарантира последователното идентифициране на действителните собственици на правните форми, подобни на изричната доверителна собственост, държавите членки следва да изпратят на Комисията уведомление със списък на видовете правни форми, подобни на изричната доверителна собственост. Това уведомление следва да бъде придружено от оценка, обосноваваща идентифицирането на някои правни форми като подобни на изричната доверителна собственост, и поясняваща защо други правни форми са били счетени за различни по

структура или функция от изричната доверителна собственост. При извършването на тази оценка държавите членки следва да вземат предвид всички правни форми, уредени съгласно тяхното право.

(117) Във връзка с някои видове правни образувания като фондации, изрична доверителна собственост и сходни правни форми не е възможно да се идентифицират отделни бенефициери, тъй като те все още предстои да бъдат определени. В такива случаи информацията за действителните собственици вместо това следва да включва описание на класа бенефициери и неговите характеристики. Веднага щом бъдат определени бенефициери в рамките на класа, те са действителните собственици. Освен това съществуват специфични видове юридически лица и правни форми, при които съществуват бенефициери, но тяхното идентифициране не е пропорционално по отношение на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързани с тези юридически лица или правни форми. Такъв е случаят с регулираните продукти, като пенсионни схеми, попадащи в обхвата на Директива (ЕС) 2016/2341 на Европейския парламент и на Съвета ([26]), и такъв може да бъде случаят например при схеми за финансова собственост или участие на служителите, или правни образувания или правни форми с нестопанска или благотворителна цел, при условие че рисковете, свързани с такива юридически лица и правни форми, са ниски. В тези случаи идентифицирането на класа бенефициери следва да бъде достатъчно.

(118) Пенсионните схеми, регулирани от Директива (ЕС) 2016/2341, са регулирани продукти, които подлежат на строги надзорни стандарти и представляват нисък риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма. Когато такива пенсионни схеми са създадени под някаква правна форма, бенефициерите са служители и работници, които разчитат на тези продукти, свързани с трудовите им договори, за управлението на пенсионните им доходи. Поради специфичния характер на пенсионния доход, който носи нисък риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма, няма да е пропорционално да се изисква идентифициране на всяко от тези ползващи се лица, а идентифицирането на класа и неговата характеристика следва да са достатъчни за изпълнение на задълженията за прозрачност.

(119) За да се гарантира съгласуваност в идентифицирането на действителните собственици на предприятията за колективно инвестиране, е необходимо да бъдат установени хармонизирани правила относно действителната собственост. Независимо дали предприятията за колективно инвестиране съществуват в държавата членка под формата на правно образувание с юридическа правосубектност, като правна форма без правосубектност или под каквато и да е друга форма, подходът за идентифициране на действителния собственик следва да бъде съобразен с тяхната цел и функция.

(120) За съгласуван подход към режима на прозрачност на действителната собственост също така е необходимо да се гарантира, че в рамките на целия вътрешен пазар се събира една и съща информация за действителните собственици. Целесъобразно е да се въведат точни изисквания относно информацията, която следва да се събира във всеки от случаите. Тази информация включва минимален набор от лични данни за действителния собственик, информация за естеството и степента на притежаваното действително участие в правния субект или правната форма и информация за правния субект или правната форма, които са необходими, за да се гарантира адекватното идентифициране на физическото лице, което е действителният собственик, и причините, поради които това физическо лице е било идентифицирано като действителен собственик.

(121) Ефективната рамка за прозрачност на действителните собственици изисква информацията да се събира по различни канали. Този многостранен подход включва информацията, притежавана от правния субект или доверителния собственик на изрична доверителна собственост или от самите лица, заемащи равностойна длъжност в сходна правна форма, информацията, получена от задължените субекти във връзка с комплексната проверка на клиента, и информацията, съхранявана в централните регистри. Кръстосаната проверка на информацията по линия на тези стълбове допринася да се гарантира, че всеки стълб разполага с подходяща, точна и актуална информация. За тази цел и за да се избегнат несъответствия, породени от различните подходи, е важно да се определят категориите данни, които следва винаги да се събират, за да се гарантира, че информацията за действителните собственици е подходяща. Това включва основна информация за правното образувание и правната форма, която е предварителното условие, позволяващо на самото образувание или правна форма да разбере своята структура, независимо дали чрез собственост или чрез контрол.

(122) Когато правните образувания и правните форми са част от сложна структура, яснотата относно тяхната собственост или структура на контрол е от решаващо значение, за да се установи кои са техните действителни собственици. За тази цел е важно правните образувания и правните форми ясно да разбират взаимоотношенията, чрез които са непряко притежавани или контролирани, включително всички междинни стъпки между действителните собственици и самото правно образувание или правна форма, независимо дали въпросните отношения са под формата на други правни образувания и правни форми или на отношения с упълномощени лица. Определянето на структурата на собственост

([26]) Директива (ЕС) 2016/2341 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ИППО) (ОВ L 354, 23.12.2016 г., стр. 37).

и контрол позволява да се установят начините, по които се установява собствеността или може да се упражнява контрол върху дадено правно образувание, и следователно е от съществено значение за цялостното разбиране на позицията на действителния собственик. Поради това информацията за действителния собственик следва винаги да включва описание на структурата на взаимоотношенията.

(123) В основата на ефективната уредба в областта на прозрачността на действителната собственост е познаването от правните образувания на физическите лица, които са техните действителни собственици. Следователно всички правни образувания в Съюза следва да получават и разполагат с подходяща, точна и актуална информация за действителните собственици. Тази информация следва да се съхранява за срок от 5 години и самоличността на лицето, отговарящо за съхранението на информацията, следва да бъде обявена в централните регистри. Този срок за съхраняване е равен на срока за съхраняване на информация, получена при прилагането на изискванията в областта на БИП/БФТ, като например мерките за комплексна проверка на клиента. С цел да се осигури възможността за извършване на кръстосана проверка и да се потвърди информацията, например чрез механизма за съобщаване за несъответствия, е оправдано да се гарантира, че съответните срокове за съхраняване на данни са съгласувани.

(124) За да се гарантира, че информацията за действителните собственици е актуална, правното образувание следва да актуализира тази информация незабавно след всяка промяна и следва периодично да я проверява, например при представянето на финансовите отчети, при други повтарящи се взаимодействия с публичните органи. Срокът за актуализиране на информацията следва да бъде разумен с оглед на възможни сложни ситуации.

(125) Правните образувания следва да вземат всички необходими мерки за идентифициране на своите действителни собственици. Възможно е обаче да има случаи, в които да не може да се установи физическото лице, което в крайна сметка притежава дадено образувание или упражнява контрол върху него. В такива изключителни случаи, при условие че всички средства за идентификация са изчерпани, следва да бъде възможно да се подаде уведомление за служителите на висше ръководно равнище вместо за действителните собственици, когато на задължените субекти се предоставя информация за действителните собственици в процеса на комплексната проверка на клиента или когато се подава информацията към централния регистър. Въпреки че висшите ръководни служители са идентифицирани в такива случаи, те не са действителните собственици. Правните образувания следва да водят отчетност за действията, предприети за идентифициране на техните действителни собственици, особено когато разчитат на тази мярка за крайни случаи, която следва да бъде надлежно обоснована и документирана.

(126) Трудностите при получаването на информацията следва да не бъдат основателна причина за избягване на усилията за идентифициране и вместо това да се прибягва до докладване на висшето ръководство. Поради това правните образувания следва винаги да са в състояние да обосноват съмненията си относно истинността на събраната информация. Тази обосновка следва да бъде пропорционална на риска за правното образувание и сложността на неговата структура на собственост. По-специално документацията за предприетите действия следва да се предоставя своевременно на компетентните органи, когато бъде поискана, и при отчитане на риска следва да бъде възможно да включва решения на съвета на директорите и протоколи от техните заседания, споразумения за партньорство, доверителни актове, неформални договорености за определяне на правомощия, равностойни на пълномощни, или други договорни споразумения и документация. В случаите, когато липсата на действителни собственици е очевидна по отношение на конкретната форма и структура на правното образувание, обосновката следва да се разбира като препратка към този факт, а именно, че правното образувание няма действителен собственик поради специфичната си форма и структура. Такава липса на действителни собственици може да възникне, когато например няма дялово участие в правното образувание или когато правното образувание не може в крайна сметка да бъде контролирано по друг начин.

(127) С оглед на целта при определяне на действителната собственост, която е да се гарантира ефективна прозрачност на юридическите образувания, е пропорционално определени образувания да бъдат освободени от задължението да идентифицират действителния си собственик. Такъв режим може да се прилага само за образувания, за които идентифицирането и регистрацията на техните действителни собственици не са от полза и при които подобно равнище на прозрачност се постига чрез средства, различни от действителните собственици. В това отношение публичноправните организации на държавата членка следва да не бъдат задължени да определят своя действителен собственик. С Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([27]) бяха въведени строги изисквания за прозрачност за дружествата, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар. При определени обстоятелства с тези изисквания за прозрачност може да се постигне режим на прозрачност, равностоен на правилата за прозрачност на действителната собственост, определени в настоящия регламент. Такъв е случаят, когато контролът върху дружеството се упражнява чрез права на глас и структурата на собственост или контрол на дружеството включва само физически лица. При тези обстоятелства не е необходимо да се прилагат изисквания за действителните

([27]) Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).

собственици за такива допуснати до борсова търговия дружества. Освобождаването на правните образувания от задължението да определят своя собствен действителен собственик и да го регистрират следва да не засяга задължението на задължените субекти да идентифицират действителния собственик на даден клиент, когато извършват комплексна проверка на клиента.

(128) Нужно е да се гарантира равнопоставеност между различните видове правни форми и да се избегне злоупотребата с изричната доверителна собственост и правните форми, които често се наслояват в сложни структури, за да се прикрие още повече действителната собственост. Следователно доверителните собственици на всякаква изрична доверителна собственост, управлявана административно в държава членка или с място на установяване или с местопребиваване в държава членка, следва да отговарят за получаването и съхраняването на подходяща, точна и актуална информация за действителните собственици относно изричната доверителна собственост и за разкриването на техния статут и предоставянето на тази информация на задължените субекти, извършващи комплексна проверка на клиента. Всеки друг действителен собственик на изричната доверителна собственост следва да подпомага доверителния собственик при получаването на такава информация.

(129) Естеството на правните форми и липсата на публичност относно техните структури и цели поставят особена тежест върху доверителните собственици или лицата, заемащи равностойни позиции в сходни правни форми, да получат и съхраняват цялата необходима информация относно правната форма. Тази информация следва да дава възможност за идентифициране на правната форма, активите, които се намират в нея или се управляват чрез нея, както и всеки представител или доставчик на услуги на доверителната собственост. За да се улеснят дейностите на компетентните органи по предотвратяването, разкриването и разследването на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма, е важно доверителните собственици да актуализират тази информация и да я съхраняват за достатъчен период от време, след като престанат да изпълняват функциите си на доверителни собственици или на равностойни лица. Предоставянето на основен обем информация относно правната форма на задължените субекти е необходимо освен това, за да им се даде възможност да установят напълно целта на деловите взаимоотношения или случайната сделка, включваща правната форма, да оценят адекватно свързаните рискове и да приложат съизмерими мерки за ограничаване на тези рискове.

(130) Предвид специфичната структура на определени правни форми и необходимостта да се гарантира достатъчна прозрачност относно тяхната действителна собственост, такива правни форми, сходни на изричната доверителната собственост, следва да бъдат задължени да спазват изисквания относно действителната собственост, равностойни на тези, които се прилагат за изричната доверителна собственост.

(131) С договореностите за номинално лице може да се осигурява възможност за прикриване на самоличността на действителните собственици, защото номиналното лице може да извършва действия в качеството на директор или акционер на правно образувание, докато номиниращото лице невинаги се разкрива. Възможно е тези правни форми да правят структурата на действителната собственост и контрола неясни, ако действителните собственици не желаят да разкрият своята самоличност или ролята си в тях. Ето защо е нужно да се въведат изисквания за прозрачност с цел да се избегне възможността от злоупотреби с тези правни форми и да се предотврати укриването на престъпници зад лица, които извършват действия от тяхно име. Връзката между номинираното лице и номиниращото лице не се определя от това дали оказва въздействие върху обществеността или върху трети страни. Въпреки че номиналните акционери/съдружници, чието име фигурира в публични или официални регистри, формално ще имат независим контрол върху дружеството, от него следва да се изисква да разкрие дали те действат по нареждане на друго лице въз основа на частна уговорка. Номиналните акционери/съдружници и номиналните директори на правните образувания следва да поддържат достатъчно информация за самоличността на своето номиниращо лице, както и за всеки друг действителен собственик на номиниращото лице, и да ги разкриват, както и техния статут, на правните образувания. Същата информация следва да се предава и от правните образувания на задължените субекти, когато се прилагат мерки за комплексна проверка на клиента, и на централните регистри.

(132) Нужно е да бъдат ограничавани рисковете, произтичащи от чуждестранни правни образувания и чуждестранни правни форми, с които се злоупотребява, за да бъдат използвани като канали за вливане на средства във финансовата система на Съюза. Тъй като стандартите за действителната собственост, установени в трети държави, може да не са достатъчни, за да позволяват същото равнище на прозрачност и навременна разполагаемост на информацията за действителните собственици, както в Съюза, е необходимо да се осигурят подходящи средства за идентифициране на действителните собственици на чуждестранни правни образувания или чуждестранни правни форми в особени случаи. Поради това от правните образувания, учредени извън Съюза, и изричната доверителна собственост или сходните на нея правни форми, управлявани извън Съюза или чиито доверителни собственици или лица, заемащи равностойна длъжност, пребивават или са установени извън Съюза, следва да се изисква да оповестяват своите действителни собственици, когато извършват дейност в Съюза, като встъпват в делови взаимоотношения със задължен субект от Съюза, като придобиват недвижимо имущество в Съюза или някои стоки с висока стойност от задължени субекти, намиращи се в Съюза, или като им се възлага обществена поръчка въз основа на процедура по възлагане на обществена поръчка за стоки, услуги или концесии. Възможно е да има различия в рисковата експозиция в отделните държави членки, включително в зависимост от категорията или вида на дейностите, извършвани от задължените субекти, и от привлекателността за престъпниците на някои недвижими имоти на тяхна територия. Поради това, когато държавите членки установят случаи с по-висок риск, те следва да могат да предприемат допълнителни ограничаващи мерки за справяне с тези рискове.

(133) Изискванията за регистрация на чуждестранни правни образувания и чуждестранни правни форми следва да бъдат пропорционални на рисковете, свързани с тяхната дейност в Съюза. Предвид отворения характер на вътрешния пазар на Съюза и използването от чуждестранни правни образувания на услугите, предлагани от задължени субекти, установени в Съюза, много от които са свързани с по-ниски рискове от изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма, е целесъобразно изискването за регистрация да се ограничи до правни образувания, които принадлежат към високорискови сектори или извършват дейност в категории с по-висок риск или които получават услуги от задължени субекти, извършващи дейност в сектори, свързани с по-висок риск. Частният характер на правните форми и пречките пред достъпа до информация за действителните собственици в случай на чуждестранни правни форми оправдават прилагането на изискване за регистрация, независимо от степента на риска, свързан със задължения субект, предоставящ услуги на правната форма, или със сектора, в който функционира правната форма, когато е приложимо. Позоваването на оценката на риска на равнището на Съюза съгласно член 7 от Директива (ЕС) 2024/1640 следва да се разбира като позоваване на оценката на риска, издадена от Комисията съгласно член 6 от Директива (ЕС) 2015/849 до първото публикуване на доклада съгласно член 7 от Директива (ЕС) 2024/1640.

(134) С оглед на насърчаването на спазването на изискванията и гарантирането на истинска прозрачност относно действителната собственост е необходимо да се осигури принудително изпълнение на изискванията относно действителната собственост. За тази цел държавите членки следва да налагат санкции в случай на нарушаване на тези изисквания. Тези санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи и да не надхвърлят необходимото за насърчаване на спазването на изискванията. Санкциите, въведени от държавите членки, следва да имат равностоен възпиращ ефект в целия Съюз върху нарушенията на изискванията относно действителната собственост. Следва да бъде възможно санкциите да включват например глоби за правните образувания и доверителните собственици или лицата, заемащи равностойна длъжност в сходна правна форма, налагани за неспособността да съхраняват точна, подходяща и актуална информация за действителните собственици, заличаване на правни образувания, които не спазват задължението за притежаване на информация за действителните собственици или за предоставяне на информация за действителните собственици в рамките на определен срок, глоби за действителните собственици и други лица, които не сътрудничат на правно образувание или доверен собственик на изрична доверителна собственост или лице, заемащо равностойна длъжност в подобна правна форма, глоби за номинални акционери/съдружници и номинални директори, които не спазват задължението за оповестяване, или частноправни последици за неоповестени действителни собственици като забрана за плащане на печалби или забрана за упражняване на права на глас.

(135) С цел да се осигури последователен подход към осигуряването на прилагането на изискванията за действителните собственици в рамките на вътрешния пазар, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема делегирани актове за определяне на категориите нарушения, подлежащи на санкции, и лицата, отговорни за такива нарушения, както и на показатели за степента на тежест и на критерии за определяне на размера на санкциите. Освен това, за да подкрепи определянето на този размер и в съответствие с целта за хармонизиране, която се преследва с настоящия регламент, следва да бъде възможно Комисията да приема насоки, определящи базовите суми, които да се прилагат за всяка категория нарушения.

(136) За съмнителните сделки, включително опитите за извършване на сделки, и за друга информация, отнасяща се до изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма, следва да бъде уведомявано ЗФР, което следва да изпълнява ролята на единно централно национално звено за получаване и анализиране на уведомленията за съмнения и за предоставяне на компетентните органи на резултатите от своя анализ. За всички съмнителни сделки, включително опитите за извършване на сделки, следва да се подават уведомления, независимо от размера на трансакцията, а посочването на наличието на съмнения следва да се тълкува като включващо подозрителни сделки, поведение и модели на сделки. Възможно е предадената информация да включва и информация, основаваща се на отделни прагове. За да се подпомогне откриването на подозрителни елементи от задължените субекти, ОБИП следва да издаде насоки относно показателите за подозрителна дейност или поведение. Предвид променящата се рискова среда, тези насоки следва да се преразглеждат редовно и следва да не предопределят издаването от ЗФР на насоки или показатели относно рисковете от и методите за изпиране на пари и финансиране на тероризма, установени на национално равнище. Добросъвестното разкриване на информация пред ЗФР от задължен субект или от служител или директор на такъв субект не следва да съставлява нарушение на никое ограничение за разкриване на информация и не следва да води до търсене на отговорност от никакъв вид от задължения субект или неговите директори или служители.

(137) Задължените субекти следва да установят всеобхватни режими на уведомяване, които включват всички съмнения, независимо от стойността или предполагаемата тежест на свързаната престъпна дейност. Те следва да са наясно с очакванията на ЗФР и следва, доколкото е възможно, да адаптират своите системи за откриване и аналитични процеси спрямо ключовите рискове, засягащи държавата членка, в която са установени, и когато е необходимо, да дават приоритет в своя анализ на справянето с тези ключови рискове.

(138) Сделките следва да се оценяват въз основа на информация, която е известна или която следва да бъде известна на задължения субект. Това включва съответната информация от представители, разпространители и доставчици на услуги. Когато съответното предикатно престъпление не е известно или видно за задължения субект, ролята на идентифицирането и уведомяването за съмнителни сделки се изпълнява по-ефективно чрез съсредоточаване върху откриването на съмнения и бързото подаване на уведомления. В тези случаи задълженият субект няма нужда да уточнява предикатното престъпление, когато уведомява ЗФР за съмнителна сделка, ако то не му е известно. Когато тази информация е налична, тя следва да бъде включена в уведомлението. Като контролиращи достъпа предприятия на финансовата система на Съюза, задължените субекти следва също така да могат да подават уведомление, когато знаят или подозират, че средствата са били или ще бъдат използвани за извършване на престъпни дейности, като например закупуването на незаконни стоки, дори ако информацията, с която разполагат, не показва, че използваните средства произхождат от незаконни източници.

(139) Разликите между държавите членки в задълженията за уведомяване за съмнителни сделки може да увеличат трудностите при спазването на изискванията за БИП/БФТ, изпитвани от задължените субекти, които имат трансгранично присъствие или дейност. Освен това структурата и съдържанието на уведомленията за съмнителни сделки се отразяват на възможностите на ЗФР да извършва анализ и на естеството на този анализ, а също така влияе на способностите на ЗФР да си сътрудничат и да обменят информация. С цел да се улесни спазването от задължените субекти на техните задължения за уведомяване и да се даде възможност за по-ефективно функциониране на аналитичните дейности и сътрудничеството на ЗФР, ОБИП следва да разработи проекти на технически стандарти за изпълнение, определящи общ образец за уведомленията за съмнителни сделки, който да се използва като единна основа в целия Съюз.

(140) ЗФР следва да могат бързо да получават от всеки задължен субект цялата необходима информация, свързана с техните функции. Техният безпрепятствен и бърз достъп до информация е от изключително значение, за да се гарантира, че паричните потоци може да бъдат правилно проследявани и че незаконните мрежи и потоци може да бъдат откривани на ранен етап. Нуждата на ЗФР да получат допълнителна информация от задължените субекти, основаваща се на съмнения за изпиране на пари или финансиране на тероризма, може да е породена от предходно уведомление за съмнителна сделка, подадено до ЗФР, но може и да има други източници, като например собствен анализ на ЗФР, разузнавателни данни, предоставени от компетентните органи, или информация, с която разполага друго ЗФР. Поради това при изпълнение на своите функции ЗФР следва да могат да получават информация от всеки задължен субект, дори без да има предходно уведомление. По–специално, отчетността за финансовите сделки и преводи, извършени чрез банкова сметка, платежна сметка или сметка за криптоактиви, са от решаващо значение за аналитичната работа на ЗФР. Въпреки това, поради липсата на хармонизация, понастоящем кредитните институции и финансовите институции предоставят на ЗФР отчетността за сделките в различни формати, които не са лесно използваеми за анализ. Като се има предвид трансграничното естество на аналитичните дейности на ЗФР, различията във форматите и трудностите при обработването на отчетността за сделките пречат на обмена на информация между ЗФР и на изготвянето на презгранични финансови анализи. Поради това ОБИП следва да разработи проекти на технически стандарти за изпълнение, с които се определя общ образец за предоставянето на отчетност за сделките от кредитните институции и финансовите институции на ЗФР, който да се използва като единна основа в целия Съюз.

(141) Задължените субекти следва да отговарят на всяко искане за информация от ЗФР във възможно най-кратък срок и във всички случаи в рамките на 5 работни дни от получаването на искането или на всеки друг по-кратък или по-дълъг срок, наложен от ЗФР. В обосновани и спешни случаи задълженият субект следва да отговори на искането на ЗФР в рамките на 24 часа. Тези срокове следва да се прилагат за искания за информация, които се основават на достатъчно ясно определени условия. Всяко ЗФР следва също така да е в състояние да получи информация от задължените субекти по искане, отправено от друго ЗФР в Съюза, и да обмени информацията със запитващото ЗФР. Исканията към задължените субекти се различават по своето естество. Например сложните искания може да изискват повече време и да обуславят удължаване на срока за отговор. За тази цел ЗФР следва да могат да предоставят удължени срокове на задължените субекти, при условие че това не оказва отрицателно въздействие върху анализа на ЗФР.

(142) По отношение на определени задължени субекти държавите членки следва да имат възможност да определят подходящ орган за саморегулиране, който да бъде информиран първоначално вместо ЗФР. В съответствие с практиката на Европейския съд по правата на човека система за първоначално уведомяване на орган за саморегулиране представлява важна предпазна мярка за защита на основните права във връзка със задълженията за уведомяване, приложими по отношение на лицата, упражняващи юридическа дейност. Държавите членки следва да предвидят средствата и начина за постигане на защитата на професионалната тайна, поверителността и неприкосновеността на личния живот.

(143) Нотариусите, адвокатите, другите лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, одиторите, външните счетоводители и данъчните консултанти следва да не бъдат задължавани да предоставят на ЗФР или на орган за саморегулиране всяка информация, получена от някой от техните клиенти или придобита по отношение на него, в процеса на удостоверяване на правното положение на техния клиент или при изпълнение на задачите си при защитата или процесуалното представителство на този клиент в съдебно производство или във връзка с такова производство, включително предоставяне на консултации за завеждане или избягване на такова производство,

независимо дали информацията е получена или придобита преди, по време на съответното производство или след него. Въпреки това подобно изключение следва да не се прилага, когато упражняващото юридическа дейност лице, одиторът, външният счетоводител или данъчният консултант взема участие в дейностите по изпиране на пари или финансиране на тероризма, когато правните консултации се дават за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма или когато упражняващото юридическа дейност лице, одиторът, външният счетоводител или данъчният консултант знае, че клиентът търси правен съвет за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма. Извод за наличието на такова знание и цел може да се направи въз основа на обективни фактически обстоятелства. Правните съвети, потърсени във връзка с текущи съдебни производства, не следва да се считат за правни съвети за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма. В съответствие с основания на риска подход държавите членки следва да могат да установяват допълнителни случаи, при които освобождаването от изискването за уведомяване не се прилага, предвид високия риск от изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма, свързани с определени видове сделки. При определянето на такива допълнителни случаи държавите членки трябва да гарантират спазването по-специално на членове 7 и 47 от Хартата.

(144) По изключение задължените субекти следва да могат да извършват съмнителни сделки, преди да информират ЗФР, в случаите когато е невъзможно въздържане от извършването или има вероятност то да осуети действията по преследване на бенефициерите на операция, за която се подозира, че е свързана с изпиране на пари или финансиране на тероризма. До това изключение обаче следва да не се прибягва по отношение на сделките, към които се отнасят поети от държавата членка на ЗФР международни задължения за незабавно блокиране (замразяване) на средства или други активи на терористи, терористични организации или лица, финансиращи тероризма, съгласно съответните резолюции на СС на ООН.

(145) Поверителността по отношение на уведомяването за съмнителни сделки и по отношение на предоставянето на друга имаща отношение информация на ЗФР е от основно значение, за да се даде възможност на компетентните органи да замразят и изземат активи, потенциално свързани с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансирането на тероризма. Съмнителната сделка не е признак за престъпна дейност. Разкриването на факта, че е подадено уведомление за съмнение, може да навреди на репутацията на участващите в сделката лица и да застраши извършването на анализи и разследвания. Ето защо задължените субекти и техните директори и служители, или лица в сходно положение, включително представители и разпространители, не следва да информират въпросния клиент или трето лице, че на ЗФР се предоставя, ще бъде предоставена или е била предоставена информация, независимо дали пряко или през органа за саморегулиране, или че се извършва или може да бъде извършен анализ за целите на борбата с изпирането на пари или финансирането на тероризма. Забраната за разкриване следва да не се прилага при специални обстоятелства, например по отношение на разкриване пред компетентните органи и органите за саморегулиране, когато изпълняват надзорни функции, или разкриване за целите на правоприлагането, или когато разкриването се извършва между задължени субекти, които принадлежат към една и съща група.

(146) С цел да не бъдат открити, престъпниците прехвърлят незаконните облаги през множество посредници. Ето защо е важно да се позволи на задължените субекти да обменят информация не само между членовете на групата, но в определени случаи също и между кредитните институции и финансовите институции и други субекти, които работят в рамките на мрежи, като се вземат надлежно предвид правилата за защита на данните. Извън рамките на партньорство за обмен на информация разрешеното разкриване между определени категории задължени субекти в случаите, включващи една и съща сделка, следва да се извършва само по отношение на конкретната сделка, която се извършва между тези задължени субекти или се улеснява от тях, а не по отношение на свързани предходни или последващи сделки.

(147) Обменът на информация между задължените субекти и, когато е приложимо, компетентните органи, може да увеличи възможностите за откриване на незаконни финансови потоци, свързани с изпиране на пари, финансиране на тероризма и облаги от престъпна дейност. По тази причина задължените субекти и компетентните органи следва да могат да обменят информация в рамките на партньорство за обмен на информация, когато считат, че този обмен е необходим за спазването на техните задължения и изпълнението на техните задачи в областта на БИП/БФТ. Обменът на информация следва да подлежи на строги гаранции, свързани с поверителността, защитата на данните, използването на информацията и наказателния процес. Задължените субекти следва да не разчитат единствено на информацията, получена чрез обмена на информация, за да правят заключения относно риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързан с клиента или сделката, или за да вземат решения относно установяването или прекратяването на делови взаимоотношения или извършването на сделка. Както се посочва в Директива 2014/92/ЕС, безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар и развитието на модерна, социално приобщаваща икономика все повече зависи от универсалното предлагане на платежни услуги. Поради това достъпът до основни финансови услуги не следва да се отказва въз основа на информацията, обменяна между задължените субекти или между задължените субекти и компетентните органи или ОБИП.

(148) Спазването на изискванията на настоящия регламент подлежи на проверки от надзорниците. Когато задължените субекти обменят информация в рамките на партньорство за обмен на информация, тези проверки следва да включват и спазването на условията, установени в настоящия регламент за този обмен на информация. Въпреки че надзорните

проверки следва да се основават на риска, те следва да се извършват във всички случаи преди започването на дейностите на партньорството за обмен на информация. Партньорствата за обмен на информация, които включват обработването на лични данни, могат да доведат до висок риск за правата и свободите на физическите лица. Поради това преди началото на дейностите на партньорството следва да се извърши оценка на въздействието върху защитата на данните съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ([28]). В контекста на надзорните проверки надзорниците следва да се консултират в съответните случаи с органите за защита на данните, които са единствено компетентни да се произнасят относно оценката на въздействието върху защитата на данните. Разпоредбите за защита на данните и всички изисквания относно поверителността на информацията за съмнителни сделки, които се съдържат в настоящия регламент, се прилагат за информацията, обменяна в рамките на партньорство. В съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 държавите членки следва да могат да запазят или да въведат по-конкретни разпоредби за адаптиране на прилагането на посочения регламент, за да се предвидят по-специални изисквания във връзка с обработването на личните данни, обменяни в рамките на дадено партньорство за обмен на информация.

(149) Въпреки че партньорствата за обмен на информация дават възможност за обмен на оперативна информация и лични данни при строги гаранции, този обмен не следва да заменя изискванията съгласно настоящия регламент за уведомяване на компетентното ЗФР за всяко съмнение. Поради това, когато задължените субекти установят съмнителни дейности въз основа на информация, получена в рамките на партньорство за обмен на информация, те следва да уведомят за това съмнение ЗФР в държавата членка, в която са установени. Информацията, която показва съмнителна дейност, подлежи на по-строги правила, които забраняват нейното разкриване, и следва да се обменя само когато това е необходимо за целите на предотвратяването и борбата с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма, и при спазване на гаранциите за защита на основните права, поверителността на работата на ЗФР и интегритета на разследванията на правоприлагащите органи.

(150) По отношение на обработването на лични данни за целите на настоящия регламент се прилага Регламент (ЕС) 2016/679. Борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма е призната от всички държави членки като съображение от значим обществен интерес. Задължените субекти следва да обърнат специално внимание на принципите, които изискват личните данни, обработвани в процеса на спазване на техните задължения за БИП/БФТ, да бъдат точни, надеждни и актуални. За целите на спазването на настоящия регламент задължените субекти следва да могат да приемат процеси, които дават възможност за автоматизирано вземане на индивидуални решения, включително профилиране, както е посочено в член 22 от Регламент (ЕС) 2016/679. При това изискванията, посочени в настоящия регламент, за защита на правата на лицата, които са обект на такива процеси, следва да се прилагат в допълнение към всички други съответни изисквания, установени в правото на Съюза относно защитата на личните данни.

(151) От съществено значение е привеждането на уредбата в областта на БИП/БФТ в съответствие с преразгледаните препоръки на FATF да се извърши при пълно спазване на правото на Съюза, по-специално правото на Съюза в областта на защитата на данните и защитата на основните права, заложени в Хартата. Определени аспекти от прилагането на уредбата в областта на БИП/БФТ включват събирането, анализа, съхраняването и обмена на данни. Такова обработване на лични данни следва да бъде позволено при пълно спазване на основните права и само за целите, определени в настоящия регламент, както и за извършване на комплексна проверка на клиента, постоянно наблюдение, анализиране и уведомяване за съмнителни сделки, идентифициране на действителния собственик на юридическо лице или правна форма, определяне на видните политически личности и обмен на информация от страна на кредитните институции и финансовите институции и други задължени субекти. Събирането и последващото обработване на лични данни от задължените субекти следва да бъдат ограничени до необходимото с оглед спазване на изискванията за БИП/БФТ, като личните данни следва да не бъдат допълнително обработвани по начин, който е несъвместим с тази цел. По-конкретно, следва да бъде строго забранено по-нататъшното обработване на лични данни за търговски цели.

(152) Обработването на определени категории чувствителни данни, както е определено в член 9 от Регламент (ЕС) 2016/679, може да породи рискове за основните права и свободи на субектите на тези данни. За да се сведат до минимум рисковете обработването на такива данни от задължените субекти да доведе до дискриминационни или пристрастни резултати, които оказват неблагоприятно въздействие върху клиента, като прекратяване или отказ за встъпване в делови взаимоотношения, задължените субекти не следва да вземат решения единствено въз основа на информацията, с която разполагат, относно специалните категории лични данни по смисъла на Регламент (ЕС) 2016/679, когато тази информация не е от значение за рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, породени от дадена сделка или отношения. По подобен начин, за да се гарантира, че интензивността на комплексната проверка на клиента се основава на цялостно разбиране на рисковете, свързани с клиента, задължените субекти не

([28]) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

следва да основават прилагането на по-високо или по-ниско равнище на мерки за комплексна проверка на клиента единствено въз основа на чувствителните данни относно клиента, с които разполагат.

(153) Преразгледаните препоръки на FATF показват, че за да могат да оказват пълно съдействие и да изпълняват бързо исканията за информация от компетентните органи за целите на предотвратяването, откриването или разследването на случаи на изпиране на пари и финансиране на тероризма, задължените субекти следва да съхраняват в продължение на най-малко 5 години необходимата информация, получена посредством мерките за комплексна проверка на клиента и отчетността за сделките. С цел да се избегнат различните подходи и да бъдат изпълнени изискванията за защита на личните данни и за правна сигурност, този срок на съхранение следва да бъде определен на 5 години от приключването на деловите взаимоотношения или случайната сделка. Възможно е да има случаи, в които функциите на компетентните органи не могат да бъдат изпълнени ефективно, ако съответната информация, с която разполагат задължените субекти, бъде заличена след изтичане на срока на съхранение. При тези обстоятелства компетентните органи следва да могат да изискват от задължените субекти да съхраняват информация в зависимост от конкретния случай за по-дълъг срок, който не следва да надвишава 5 години.

(154) Когато терминът „компетентни органи“ се отнася до органи на разследването и на наказателното преследване, той следва да се тълкува като включващ Европейската прокуратура по отношение на държавите членки, които участват в засиленото сътрудничество за създаване на Европейската прокуратура.

(155) Случаите на предоставяне на информация от ЗФР играят решаваща роля за откриването на ранен етап на евентуални престъпни дейности от компетентността на Европейската прокуратура или Европейската служба за борба с измамите (OLAF), или във връзка с които Европол и Евроюст могат да предоставят оперативна подкрепа на ранен етап в съответствие със съответните си мандати и да подкрепят бързи и ефективни разследвания и наказателни преследвания. Информацията, която ЗФР обменят с Европейската прокуратура и OLAF, следва да включва основания за съмнението, че може да бъде извършено или е било извършено престъпление от съответните компетентности на Европейската прокуратура и OLAF, и да бъде придружена от цялата съответна информация, с която разполага въпросното ЗФР и която може да подкрепи действия, включително съответната финансова и административна информация. Когато Европейската прокуратура и OLAF изискват информация от ЗФР, също толкова важно е ЗФР да могат да споделят цялата информация, с която разполагат във връзка със случая. В съответствие с приложимите разпоредби в техните учредителни правни инструменти Европейската прокуратура и OLAF следва да информират ЗФР за стъпките, предприети във връзка с разпространената информация, и всички съответни резултати.

(156) За да се осигури подходящо и ефикасно правораздаване през периода между влизането в сила и началото на прилагането на настоящия регламент, както и с цел да се даде възможност за неговото гладко взаимодействие с националното процесуално право, информацията и документите, отнасящи се за висящи съдебни производства за целите на предотвратяването, откриването или разследването на евентуални случаи на изпиране на пари или финансиране на тероризма, когато тези производства са висящи в държавите членки към датата на влизане в сила на настоящия регламент, следва да се съхраняват за срок от 5 години след тази дата, като следва да бъде възможно този срок да бъде продължен за още 5 години.

(157) Правото на достъп до данните на субекта на данните се прилага по отношение на обработваните за целите на настоящия регламент лични данни. При все това достъпът на субекта на данните до всякаква информация, свързана с уведомление за съмнителни сделки, би нарушил сериозно ефективността на борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма. Поради това може да е оправдано въвеждането на изключения и ограничения на това право в съответствие с член 23 от Регламент (ЕС) 2016/679. Субектът на данните има право да поиска публичен орган за надзор съгласно член 51 от Регламент (ЕС) 2016/679 да извърши проверка на законосъобразността на обработването на данни, както и право да използва средствата за правна защита, предвидени в член 79 от посочения регламент. Този орган може да действа също така служебно, когато това е предвидено в Регламент (ЕС) 2016/679. Без да се засягат ограниченията на правото на достъп, надзорният орган следва да може да информира субекта на данните, че е извършил всички необходими проверки, както и за резултата по отношение на законосъобразността на въпросното обработване на данни.

(158) Задължените субекти биха могли да прибягват до услугите на други частни оператори. Уредбата в областта на БИП/БФТ следва обаче да се прилага само по отношение на задължените субекти и цялата отговорност за спазването на изискванията в областта на БИП/БФТ следва да продължи да се носи от задължените субекти. С цел да се гарантира правната сигурност и да се избегне възможността някои услуги да бъдат непреднамерено включени в приложното поле на настоящия регламент, е необходимо да се изясни, че лицата, които просто преобразуват документи на хартиен носител в електронни данни и действат по договор със задължен субект, както и лицата, които предоставят на кредитни или финансови институции единствено системи за съобщения или други помощни системи за целите на преводите на средства, както са определени в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366, или системи за клиринг и сетълмент, не попадат в приложното поле на настоящия регламент.

(159) Задължените субекти следва да получават и съхраняват подходяща и точна информация относно действителната собственост и контрола върху юридическите лица. Тъй като с акциите на приносител собствеността се дава на лицето, което притежава удостоверението за акции на приносител, те дават възможност на действителния собственик да остане анонимен. С цел да се гарантира, че с тези акции няма да се злоупотребява за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, дружествата, различни от тези, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар или чиито акции са издадени като включващи участието на посредник, следва да преобразуват всички съществуващи акции на приносител в поименни акции, да ги обездвижат или да ги депозират във финансова институция. Освен това варианти на акции на приносител следва да бъдат разрешени единствено във форма с участието на посредник.

(160) Анонимността на криптоактивите ги излага на рискове от злоупотреба с тях за престъпни цели. Анонимните сметки за криптоактиви, както и други анонимизиращи инструменти, не дават възможност за проследимост на прехвърлянето на криптоактиви и затрудняват установяването на свързаните сделки, които могат да породят съмнение, или прилагането на адекватно равнище на комплексна проверка на клиента. С цел да се гарантира ефективното прилагане на изискванията за БИП/БФТ по отношение на криптоактивите, е необходимо да бъде забранено предоставянето и попечителството на анонимни сметки за криптоактиви или сметки, позволяващи анонимизирането или повишеното маскиране на сделки от доставчици на услуги за криптоактиви, включително чрез монети за повишаване на анонимността. Забраната не се прилага за доставчиците на хардуер и софтуер или за доставчиците на самостоятелно хоствани портфейли, доколкото те не притежават достъп до тези портфейли с криптоактиви или контрол върху тях.

(161) Използването на парични плащания на големи суми е свързано с висок риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма, като този висок риск не бе ограничен в достатъчна степен от изискването спрямо лицата, тъгуващи със стоки, да се прилагат правилата за борба с изпирането на пари, когато извършват или получават парични плащания в размер на 10 000 EUR или повече. В същото време разликите в подходите между държавите членки уронват равните условия на конкуренция в рамките на вътрешния пазар в ущърб на предприятията, разположени в държави членки с по-строги механизми за контрол. Следователно е необходимо да се въведе ограничение в рамките на целия Съюз на големите парични плащания, което да бъде в размер до 10 000 EUR. Държавите членки следва да могат да приемат по-ниски прагове и допълнителни по-строги разпоредби, доколкото те преследват легитимни цели от обществен интерес. Като се има предвид, че уредбата в областта на БИП/БФТ се основава на регулирането на частностопанския сектор на икономиката, ограничението не следва да се прилага за плащания между физически лица, които не действат в професионално качество. Освен това, за да се гарантира, че ограничението за целия Съюз не създава непреднамерено пречки лицата, които не използват или нямат достъп до банкови услуги, да извършват плащания или предприятията да депозират приходите от дейностите си по сметките си, плащанията или депозитите, направени в помещенията на кредитни институции, платежни институции или институции за електронни пари, също следва да бъдат освободени от прилагането на ограничението.

(162) Паричните плащания или депозитите, направени в помещенията на кредитни институции, доставчици на платежни услуги и доставчици на електронни пари, които надвишават прага за големи парични плащания, не следва по подразбиране да се считат за показател за съмнение за изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма. Уведомяването за такива сделки позволява на ЗФР да оценява и установява модели, свързани с движението на парични средства, и макар тази информация да допринася за оперативните или стратегическите анализи на ЗФР, естеството на основаното на прагова стойност разкриване ги различава от уведомленията за съмнителни сделки. За тази цел основаното на прагова стойност разкриване не заменя изискването за уведомяване за съмнителни сделки или за прилагане на мерки за разширена комплексна проверка в случаи на по-висок риск. Следва да бъде възможно ЗФР да изискват уведомленията да бъдат изготвяни в определен срок, което може да включва периодичното подаване на обобщени данни.

(163) Може да има случаи, при които форсмажорни обстоятелства, като например тези, причинени от природни бедствия, водят до широкоразпространена загуба на достъп до платежни механизми, различни от парични средства. В тези случаи държавите членки следва да могат да спрат прилагането на ограничението за големи парични плащания. Такова спиране е извънредна мярка и следва да се прилага само когато е необходимо в отговор на изключителни надлежно обосновани случаи. Невъзможността за достъп до финансови услуги не представлява валидно основание за спиране на ограничението, когато това се дължи на неспособността на държава членка да гарантира, че потребителите имат достъп до финансова инфраструктура на цялата ѝ територия.

(164) Комисията следва да оцени разходите, ползите и въздействията от коригирането на ограничението за големи парични плащания на равнището на Съюза с оглед на това допълнително да се подобри равнопоставеността на предприятията и да се намалят възможностите на престъпниците да използват парични средства за изпиране на пари. При тази оценка следва в частност да се помисли за най-подходящото равнище на хармонизирано ограничение за паричните плащания на равнището на Съюза предвид действащите понастоящем ограничения за паричните плащания в множество държави членки, възможността за прилагане на такова ограничение на равнището на Съюза и въздействието на такова ограничение върху статута на еврото на законно платежно средство.

(165) Комисията следва да оцени също и разходите, ползите и въздействията от понижаването на прага от 25 % за идентифицирането на действителните собственици, когато се упражнява контрол посредством дялово участие. В оценката следва по-специално да се вземат под внимание поуките от опита на държавите членки или третите държави, въвели по-ниски прагове.

(166) Рисковете, свързани със стоки с висока стойност, могат да включат и други стоки, които са лесно преносими, като облекла и аксесоари за облекла. Поради това Комисията следва да оцени необходимостта от разширяване на обхвата на задължените субекти, за да се включат лицата, търгуващи с такива стоки с висока стойност. Освен това, като се има предвид, че с настоящия регламент се въвежда за първи път на равнището на Съюза задължително основано на прагова стойност разкриване на информация във връзка с някои стоки с висока стойност, Комисията следва да оцени, въз основа на опита, натрупан при прилагането на настоящия регламент, необходимостта от разширяване на обхвата на стоките, които подлежат на основано на прагова стойност разкриване, и от хармонизиране на формàта за такова разкриване, като се отчита използването на основано на прагова стойност разкриване от ЗФР. И накрая, като се имат предвид рисковете, свързани със стоките с висока стойност в зоните за свободна търговия, Комисията следва да оцени необходимостта от разширяване на обхвата на информацията, за която трябва да се подава уведомление от операторите, които търгуват и съхраняват стоки с висока стойност в тези зони за свободна търговия.

(167) С цел да се осигури последователност в прилагането на изискванията в областта на БИП/БФТ, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС във връзка с: определянето на високорисковите трети държави, третите държави със слабости в спазването на изискванията и третите държави, представляващи конкретна и сериозна заплаха за финансовата система на Съюза, както и на ответни мерки или на специални мерки за разширена комплексна проверка за ограничаване на рисковете, произтичащи от такива трети държави; идентифицирането на допълнителни случаи на по-висок риск за Съюза и свързаните мерки за разширена комплексна проверка; установяване на общите допълнителни категории на важни обществени функции; установяване на категориите корпоративни образувания, свързани с по-висок риск, и свързаните с това по-ниски прагове за целите на установяването на действителната собственост чрез дялово участие; определяне на категориите нарушения на изискванията за прозрачност за действителната собственост, за които се предвиждат санкции, и на лицата, носещи отговорност за тях, на показателите за класифициране на размера на тежест на тези нарушения и на критериите, които да се вземат предвид при определянето на размера на санкциите. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ([29]). По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

(168) На Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема регулаторните технически стандарти, разработени от ОБИП, в които се определят минималните изисквания за политиките, процедурите и механизмите за контрол в рамките на цялата група, включително минималните стандарти за споделяне на информация, критериите за идентифициране на предприятието майка и условията, при които от структури, които споделят общи механизми за контрол по отношение на собствеността, управлението или спазването на изискванията, се изисква да прилагат политики, процедури и механизми за контрол в рамките на групата; или в които се определя видът на допълнителните мерки, включително минималните действия, които трябва да се предприемат от групите, когато правото на трети държави не позволява прилагането на политики, процедури и механизми за контрол в рамките на групата и на допълнителни надзорни действия; или в които се определят задължените субекти, секторите и сделките, които са свързани с по-висок риск и осъществяват случайни сделки с ниска стойност, съответните прагове за стойността, критериите за установяване на случайни сделки и делови взаимоотношения и критериите за установяване на свързаните сделки за целите на извършването на комплексна проверка на клиента; или в които се определя информацията, необходима за извършването на комплексна проверка на клиента. Комисията следва да приема тези регулаторни технически стандарти с делегирани актове съгласно член 290 от ДФЕС и в съответствие с член 49 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

(169) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия, за да определи методиката за идентифициране на третите държави, представляващи конкретна и сериозна заплаха за финансовата система на Съюза, да определя формàта за изготвяне и съобщаване на списъците на държавите членки с важни обществени функции и да идентифицира видовете правни образувания и видовете правни форми, сходни на изрична доверителна собственост, уредени от правото на държавите членки. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([30]). На Комисията следва също така да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да взема решения за прекратяване на специални допълнителни национални ответни мерки.

([29]) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

([30]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

(170) На Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да приема технически стандарти за изпълнение, разработени от ОБИП, в които се определя форматът, който да се използва за уведомяване за съмнения и за предоставяне на отчетността за сделките, както и формàтът, който да се използва от ЗФР за докладването на информация до Европейската прокуратура. Комисията следва да приема тези технически стандарти за изпълнение с актове за изпълнение съгласно член 291 от ДФЕС и в съответствие с член 53 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

(171) С настоящия регламент се зачитат основните права и принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, а именно правото на зачитане на личния и семейния живот, правото на защита на личните данни и свободата на стопанска инициатива.

(172) В съответствие с член 21 от Хартата, с който се забранява дискриминацията на каквото и да било основание, задължените субекти следва да извършват оценки на риска в контекста на комплексната проверка на клиента без дискриминация.

(173) При изготвянето на доклад за оценка на прилагането на настоящия регламент Комисията следва да отдели дължимото внимание на зачитането на основните права и принципи, признати в Хартата.

(174) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно предотвратяване на използването на финансовата система на Съюза за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата или последиците на това действие може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(175) Европейският надзорен орган по защита на данните беше консултиран в съответствие с член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 и прие своето становище на 22 септември 2021 г. ([31]),

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

РАЗДЕЛ 1

Предмет и определения

Член 1

Предмет

В настоящия регламент се определят правила относно:

а) мерките, които да се прилагат от задължените субекти с цел предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма;

б) изискванията за прозрачност на действителната собственост по отношение на правните образувания, изричната доверителна собственост и сходни правни форми;

в) мерките за ограничаване на злоупотребите с анонимни инструменти.

Член 2

Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

([31]) ОВ C 524, 29.12.2021 г., стр. 10.

1) „изпиране на пари“ означава деянието, предвидено в член 3, параграфи 1 и 5 от Директива (ЕС) 2018/1673, включително помагачеството, подбудителството и опитът за извършване на това деяние, независимо дали дейностите, от които е придобито имуществото за изпиране, са извършени на територията на държава членка, или на територията на трета държава; знанието, умисълът или мотивът, изисквани като елемент на това деяние, може да бъдат установени на базата на обективни фактически обстоятелства;

2) „финансиране на тероризма“ означава деянието, предвидено в член 11 от Директива (ЕС) 2017/541, включително помагачеството, подбудителството и опитът за извършване на това деяние, независимо дали е извършено на територията на държава членка, или на територията на трета държава; знанието, умисълът или мотивът, изисквани като елемент на това деяние, може да бъдат установени на базата на обективни фактически обстоятелства;

3) „престъпна дейност“ означава престъпна дейност съгласно определението в член 2, точка 1 от Директива (ЕС) 2018/1673, както и измама, засягаща финансовите интереси на Съюза съгласно определението в член 3, параграф 2 от Директива (ЕС) 2017/1371, пасивна и активна корупция съгласно определенията в член 4, параграф 2 и присвояване съгласно определението в член 4, параграф 3, втора алинея от същата директива;

4) „средства“ или „имущество“ означава имущество съгласно определението в член 2, точка 2 от Директива (ЕС) 2018/1673;

5) „кредитна институция“ означава:

   а) кредитна институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

   б) клон на кредитна институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 17 от Регламент (ЕС) № 575/2013, когато е разположен в Съюза, независимо дали главното му управление се намира в държава членка или в трета държава;

6) „финансова институция“ означава:

   а) предприятие, различно от кредитна институция или инвестиционен посредник, което извършва една или повече от дейностите, изброени в точки 2—12, 14 и 15 от приложение I към Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([32]), включително дейностите на обменни бюра (bureaux de change), но с изключение на дейностите, посочени в точка 8 от приложение I към Директива (ЕС) 2015/2366, или предприятие, чиято основна дейност е придобиването на дялови участия, включително финансов холдинг, смесен финансов холдинг и финансов холдинг със смесена дейност;

   б) застрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([33]), доколкото то осъществява дейности по животозастраховане или други свързани с инвестиции застрахователни дейности, обхванати от същата директива, включително застрахователни холдингови дружества и застрахователни холдингови дружества със смесена дейност съгласно определенията съответно в член 212, параграф 1, буква е) и буква ж) от Директива 2009/138/ЕО;

   в) застрахователен посредник съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 3 от Директива (ЕС) 2016/97, когато осъществява дейност във връзка с животозастраховане и други свързани с инвестиции застрахователни услуги, с изключение на застрахователен посредник, който не получава премии или суми, предназначени за клиента, и за чиято дейност носят отговорност едно или повече застрахователни предприятия или посредници по отношение на продуктите, които съответно се отнасят до тях;

   г) инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([34]);

   д) предприятие за колективно инвестиране, и по-конкретно:

      i) предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) съгласно определението в член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО и неговото управляващо дружество съгласно определението в член 2, параграф 1, буква б) от посочената директива или инвестиционно дружество, което е получило разрешение в съответствие с посочената директива и което не е посочило управляващо дружество, което предлага за закупуване дялове на ПКИПЦК в Съюза;

([32]) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

([33]) Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

([34]) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

ii) алтернативен инвестиционен фонд съгласно определението в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС и неговото лице, управляващо алтернативни инвестиционни фондове, съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от посочената директива, попадащи в приложното поле, определено в член 2 от посочената директива;

е) централен депозитар на ценни книжа съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([35]);

ж) кредитор съгласно определението в член 4, точка 2 от Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([36]) и в член 3, буква б) от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([37]);

з) кредитен посредник съгласно определението в член 4, точка 5 от Директива 2014/17/ЕС и в член 3, буква е) от Директива 2008/48/ЕО, когато държи средствата съгласно определението в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366 във връзка с договора за кредит, с изключение на кредитния посредник, за чиято дейност носят отговорност един или повече кредитори или кредитни посредници;

и) доставчик на услуги за криптоактиви;

й) клон на финансова институция, посочена в букви а)—и), когато е разположен в Съюза, независимо дали главното му управление се намира в държава членка или в трета държава;

7) „криптоактив“ означава криптоактив съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 5 от Регламент (ЕС) 2023/1114, освен когато попада в категориите, изброени в член 2, параграф 4 от посочения регламент;

8) „услуги за криптоактиви“ означава услуги за криптоактиви съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 16 от Регламент (ЕС) 2023/1114, с изключение на предоставянето на съвети относно криптоактиви, както е посочено в член 3, параграф 1, точка 16, буква з) от посочения регламент;

9) „доставчик на услуги за криптоактиви“ означава доставчик на услуги за криптоактиви съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 15 от Регламент (ЕС) 2023/1114, когато извършва една или повече услуги за криптоактиви;

10) „финансов холдинг със смесена дейност“ означава предприятие, различно от финансов холдинг или смесен финансов холдинг, което не е дъщерно предприятие на друго предприятие, чиито дъщерни предприятия включват поне една кредитна институция или финансова институция;

11) „доставчик на услуги по доверително или дружествено управление“ означава всяко физическо или юридическо лице, което по занятие предоставя която и да е от следните услуги на трети лица:

а) учредяване на дружества или други юридически лица;

б) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността директор или секретар на капиталово дружество, съдружник в персонално дружество или сходна длъжност във връзка с други юридически лица;

в) осигуряване на седалище и адрес на управление, адрес на стопанска дейност, адрес за кореспонденция или административен адрес, както и други свързани услуги на капиталово дружество, персонално дружество или на друго юридическо лице или правна форма;

г) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността доверителен собственик на изрична доверителна собственост или изпълняване на равностойна функция за сходна правна форма;

д) изпълняване на функциите или организиране на изпълнението от друго лице на функциите на номинален акционер/съдружник за друго лице;

12) „услуги в областта на хазарта“ означава услуги, които включват залагане на суми посредством парично участие в игри на късмета, включително тези, които изискват определени умения, например лотарии, игри в казино, игри на покер и залагания, които се предоставят на физическо място или по всякакъв начин от разстояние, чрез електронни средства или всякакви други технологии за улесняване на комуникацията и по индивидуална заявка на получателя на услугите;

([35]) Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1);

([36]) Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 60, 28.2.2014 г., стр. 34).

([37]) Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 22.5.2008 г., стр. 66).

13) „нефинансов холдинг със смесена дейност“ означава предприятие, различно от финансов холдинг или смесен финансов холдинг, което не е дъщерно предприятие на друго предприятие, чиито дъщерни предприятия включват поне един задължен субект, посочен в член 3, точка 3;

14) „самостоятелно хостван адрес“ означава самостоятелно хостван адрес съгласно определението в член 3, точка 20 от Регламент (ЕС) 2023/1113;

15) „доставчик на услуги за колективно финансиране“ означава доставчик на услуги за колективно финансиране съгласно определението в член 2, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2020/1503;

16) „посредник за колективно финансиране“ означава предприятие, различно от доставчик на услуги за колективно финансиране, чиято дейност се състои в свързване или улесняване на свързването, чрез базирана в интернет информационна система, достъпна за обществеността или за ограничен брой финансиращи организации, на:

а) създатели на проекти, което означава всяко физическо или юридическо лице, търсещо финансиране за проекти, състоящи се от една или набор от предварително определени операции, насочени към конкретна цел, включително набиране на средства за определена кауза или събитие, независимо дали тези проекти са предложени на обществеността или на ограничен брой финансиращи организации; и

б) финансиращи организации, което означава всяко физическо или юридическо лице, допринасящо за финансирането на проекти чрез заеми, със или без лихва, или чрез дарения, включително когато тези дарения дават право на дарителя да извлече нематериална облага;

17) „електронни пари“ означава електронни пари съгласно определението в член 2, точка 2 от Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([38]), но с изключение на паричната стойност, посочена в член 1, параграфи 4 и 5 от посочената директива;

18) „установяване“ означава действителното осъществяване на стопанска дейност, попадаща в обхвата на член 3, от задължен субект в държава членка или трета държава, различна от държавата, в която се намира главното му управление, за неопределен срок и посредством стабилна инфраструктура, включително:

а) клон или дъщерно дружество;

б) при кредитни институции и финансови институции — инфраструктура, която отговаря на критериите за установяване съгласно пруденциалното регулиране.

19) „делови взаимоотношения“ означава стопански, професионални или търговски взаимоотношения, свързани с професионалните дейности на задължен субект, които се създават между задължен субект и клиент, включително в отсъствие на писмен договор, и които към момента на установяването на контакта се очаква да имат, или по-късно придобиват, елемент на повторение или продължителност;

20) „свързани сделки“ означава две или повече сделки с еднакъв или сходен произход, местоназначение и цел, или други съответни характеристики, за конкретен период;

21) „трета държава“ означава всяка юрисдикция, независима държава или автономна територия, която не е част от Съюза и има свое собствено законодателство в областта на БИП/БФТ или режим за правоприлагане в областта на БИП/БФТ;

22) „кореспондентски отношения“ означава:

а) предоставянето на банкови услуги от една кредитна институция, в качеството ѝ на кореспондент, на друга кредитна институция, в качеството ѝ на респондент, включително с цел предоставяне на текуща сметка или друга сметка за пасиви и свързани с това услуги, като управление на парични средства, международни преводи на средства съгласно определението в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366, клиринг на чекове, кореспондентски сметки и валутни услуги;

б) взаимоотношенията между кредитни институции, финансови институции и между кредитни институции и финансови институции, когато се предоставят сходни услуги от институция кореспондент на институция респондент, включително взаимоотношенията с цел извършване на сделки с ценни книжа или преводи на средства съгласно определението в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366, сделки с криптоактиви или прехвърляне на криптоактиви;

23) „институция фантом“ означава:

([38]) Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

а) при кредитни институции и финансови институции, различни от доставчици на услуги за криптоактиви: кредитна институция или финансова институция, или институция, извършваща дейности, равностойни на извършваните от кредитните институции и финансовите институции, учредена в юрисдикция, в която тя няма физическо присъствие, включващо действително ръководство и управление, и е необвързана с регулирана финансова група;

б) при доставчици на услуги за криптоактиви: субект, чието наименование фигурира в регистъра, създаден от Европейския орган за ценни книжа и пазари съгласно член 110 от Регламент (ЕС) 2023/1114, или субект от трета държава, предоставящ услуги за криптоактиви, без да е лицензиран или регистриран, нито да подлежи на надзор в областта на БИП/БФТ там;

24) „сметка за криптоактиви“ означава сметка за криптоактиви съгласно определението в член 3, точка 19 от Регламент (ЕС) 2023/1113;

25) „монети за повишаване на анонимността“ означава криптоактиви, които имат вградени функции, предназначени да анонимизират информацията за прехвърлянето на криптоактиви, по систематичен начин или по избор;

26) „виртуален IBAN“ означава идентификационен код, който води до пренасочване на плащанията към платежна сметка, идентифицирана чрез IBAN, различен от този идентификационен код;

27) „идентификационен код на правния субект“ е буквено-цифров референтен код, основаващ се на стандарта ISO 17442, който е определен за даден правен субект (образувание);

28) „действителен собственик“ означава всяко физическо лице, което в крайна сметка притежава или контролира правно образувание или изрична доверителна собственост или сходна правна форма;

29) „изрична доверителна собственост“ означава тръст, създаден преднамерено от учредителя, приживе или при смърт, обикновено под формата на писмен документ, с цел поставяне на активи под контрола на доверителен собственик в полза на бенефициер или за определена цел;

30) „обекти на правомощие“ означава физическите или юридическите лица или клас физически или юридически лица, сред които доверителните собственици могат да избират бенефициерите при попечителски тръст;

31) „поемащ по подразбиране“ означава физическите или юридическите лица или клас физически или юридически лица, които са бенефициери на попечителски тръст, в случай че доверителните собственици не упражнят правото си на преценка;

32) „правна форма“ означава изрична доверителна собственост или договореност, която има структура или функция, сходна на изрична доверителна собственост, включително *fiducie* и някои видове *Treuhand u fideicomiso*;

33) „основна информация“ означава:

а) по отношение на правно образувание:

i) правна форма и наименование/фирма на правното образувание;

ii) учредителен акт и устав, ако последният се съдържа в отделен акт;

iii) седалище и адрес на управление и — ако е различен — адрес на основното място на дейност, както и държавата на учредяване;

iv) списък на законните представители;

v) когато е приложимо, списък на акционерите, съдружниците или членовете, включително информация за броя на акциите или дяловете, притежавани от всеки акционер или съдружник, и категориите на тези акции или дялове, както и естеството на свързаните с тях права на глас;

vi) когато има такъв, регистрационният номер, европейският единен идентификационен код, данъчният идентификационен номер и идентификационният код на правния субект;

vii) при фондации — активите, притежавани от фондацията за постигане на нейните цели;

б) по отношение на правните форми:

i) наименованието или уникалният идентификационен код на правната форма;

ii) учредителният акт на доверителната собственост или равностоен документ;

iii) целите на правната форма, ако има такива;

iv) активите, държани в правната форма, или управлявани чрез нея;

v) местопребиваването на доверителните собственици на изричната доверителна собственост или на лицата, заемащи равностойни позиции в сходна правна форма, и — в случай че е различно — мястото, от което се управлява изричната доверителна собственост или сходната правна форма;

34) „видна политическа личност“ означава физическо лице, на което са поверени или са били поверени важни обществени функции, включително:

а) в държава членка:

i) държавни глави, ръководители на правителства, министри и заместник-министри или помощник-министри;

ii) членове на парламент или на сходни законодателни органи;

iii) членове на управителните органи на политически партии, които заемат места в национални органи на изпълнителната власт или законодателни органи или в регионални или местни изпълнителни или законодателни органи, представляващи избирателни райони с най-малко 50 000 жители;

iv) членове на върховни съдилища, конституционни съдилища или на други висши съдебни органи, чиито решения не подлежат на обжалване, освен при изключителни обстоятелства;

v) членове на сметни палати или на управителни органи на централни банки;

vi) посланици, дипломатически представители и висши офицери във въоръжените сили;

vii) членове на административни, управителни или надзорни органи на предприятия, контролирани в рамките на някое от взаимоотношенията, изброени в член 22 от Директива 2013/34/ЕС, от държавата, или, ако тези предприятия отговарят на критериите за средни или големи предприятия или за средни или големи групи съгласно определенията в член 3, параграфи 3, 4, 6 и 7 от посочената директива — от регионални или местни органи;

viii) ръководители на регионални и местни органи, включително обединения на общини и метрополни региони, с най-малко 50 000 жители;

ix) други важни обществени функции, определени от държавите членки;

б) в международна организация:

i) лицата, заемащи най-високите длъжности, техните заместници и членовете на управителния орган или заемащи равностойни длъжности в международна организация;

ii) представители към държава членка или към Съюза;

в) на равнището на Съюза:

функции на равнището на институциите и органите на Съюза, които са равностойни на изброените в буква а), точки i), ii), iv), v) и vi);

г) в трета държава:

функции, които са равностойни на изброените в буква а);

35) „член на семейството“ означава:

а) съпруг или съпруга или лице, намиращо се в регистрирано партньорство или граждански съюз или в сходна договореност;

б) дете и неговият съпруг(а), или лице, намиращо се в регистрирано партньорство или граждански съюз или в сходна договореност с това дете;

в) родител;

г) за лицата, изпълняващи функциите, посочени в точка 34, буква а), точка i), и равностойни функции на равнището на Съюза или в трета държава — братята и сестрите;

36) „лице, за което е известно, че е близък сътрудник“, означава:

а) физическо лице, за което се знае, че е действителен собственик на правно образувание или друга правна форма съвместно с видна политическа личност или което има други близки делови взаимоотношения с такава личност;

б) физическо лице, което е едноличен действителен собственик на правно образувание или друга правна форма, за които се знае, че са били създадени фактически в полза на видна политическа личност;

37) „ръководен орган“ означава орган или органи на задължен субект, назначени в съответствие с националното право, които са оправомощени да определят стратегията, целите и цялостната насока на задължения субект и които упражняват надзор и наблюдение на вземането на управленски решения и включват лицата, които действително ръководят стопанската дейност на задължения субект; когато не съществува такъв орган, това е лицето, което действително ръководи стопанската дейност на задължения субект;

38) „ръководен орган в управленската му функция“ означава ръководният орган, който отговаря за ежедневното управление на задължения субект;

39) „ръководен орган в надзорната му функция“ означава ръководният орган, който действа в ролята си, свързана с надзора и наблюдението на вземането на управленски решения;

40) „висше ръководство“ означава членовете на ръководния орган в управленската му функция, както и длъжностни лица и служители, които притежават достатъчно познания относно рисковата експозиция на задължения субект във връзка с изпирането на пари и финансирането на тероризма и имат достатъчно висок ранг за вземане на решения, засягащи тази рискова експозиция;

41) „група“ означава група от предприятия, състояща се от предприятие майка, от неговите дъщерни предприятия, както и от предприятията, свързани помежду си чрез взаимоотношение по смисъла на член 22 от Директива 2013/34/ЕС;

42) „предприятие майка“ означава:

а) за групи, чието главно управление се намира в Съюза — задължен субект, който е предприятие майка съгласно определението в член 2, точка 9 от Директива 2013/34/ЕС, който сам по себе си не е дъщерно предприятие на друго предприятие в Съюза, при условие че поне едно дъщерно предприятие е задължен субект;

б) за групи, чието главно управление се намира извън Съюза, когато поне две дъщерни предприятия са задължени субекти, установени в Съюза — предприятие в рамките на тази група, установено в Съюза, което:

i) е задължен субект;

ii) е предприятие, което не е дъщерно предприятие на друго предприятие, което е задължен субект, установен в Съюза;

iii) има достатъчна видимост в рамките на групата и достатъчно разбиране за операциите на групата, които са предмет на изискванията на настоящия регламент, и

iv) носи отговорност за изпълнението на изискванията в рамките на цялата група съгласно глава II, раздел 2 от настоящия регламент;

43) „парични средства“ означава парични средства съгласно определението в член 2, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета ([39]);

44) „компетентен орган“ означава:

а) звено за финансово разузнаване (ЗФР);

б) надзорен орган;

([39]) Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1889/2005 (ОВ L 284, 12.11.2018 г., стр. 6).

в) публичен орган, който има функции по разследване или осъществяване на наказателно преследване на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансирането на тероризма, или който има функцията да осъществява проследяване, изземване или блокиране и конфискация на активи, придобити от престъпна дейност;

г) публичен орган със специални отговорности за борба с изпирането на пари или финансирането на тероризма;

45) „надзорник“ означава органът, на който са поверени отговорности, имащи за цел да се гарантира спазването на изискванията на настоящия регламент от страна на задължените субекти, включително ОБИП, когато изпълнява задачите, възложени му по силата на член 5, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2024/1620;

46) „надзорен орган“ означава надзорник, който е публичен орган, или публичният орган, осъществяващ общ надзор върху органите за саморегулиране при изпълнението на техните надзорни функции съгласно член 37 от Директива (ЕС) 2024/1640, или ОБИП, когато действа като надзорник;

47) „орган за саморегулиране“ означава орган, който представлява членовете на дадена професия и има роля за регулирането им, за изпълнението на определени надзорни функции или функции за наблюдение и за принудителните мерки за изпълнение на отнасящите се до тях правила;

48) „средства или други активи“ означава активи, включително, но не само, финансови активи, икономически ресурси, включително нефт и други природни ресурси, имущество от всякакъв вид, било то материално или нематериално, движимо или недвижимо, независимо от начина на придобиване, както и правни документи или актове под каквато и да е форма, включително електронни или цифрови, удостоверяващи правото на собственост или участието в такива средства или други активи, включително, но не само, банкови кредити, пътнически чекове, банкови чекове, парични нареждания, акции, ценни книжа, облигации, менителници или акредитиви, както и всякакви лихви, дивиденти или други приходи или стойност, натрупани или генерирани от такива средства или други активи, както и всякакви други активи, които потенциално могат да бъдат използвани за получаване на средства, стоки или услуги;

49) „целеви финансови санкции“ означава както замразяване на активи, така и забрани за предоставяне на средства или други активи, пряко или непряко, в полза на определени лица и образувания съгласно решения на Съвета, приети на основание на член 29 от ДЕС, и регламенти на Съвета, приети на основание на член 215 от ДФЕС;

50) „финансови санкции на ООН“ означава както замразяване на активи, така и забрани за предоставяне на средства или други активи, пряко или непряко, в полза на посочени или включени в списъци лица и образувания съгласно:

а) Резолюция 1267 (1999) на СС на ООН и последващите резолюции;

б) Резолюция 1373 (2001) на СС на ООН, включително изявлението, че съответните санкции ще бъдат наложени на лицето или образуването, и публичното оповестяване на това изявление;

в) финансови санкции на ООН, свързани с финансирането на разпространението на оръжия;

51) „финансови санкции на ООН, свързани с финансирането на разпространението на оръжия“ означава както замразяване на активи, така и забрани за предоставяне на средства или други активи, пряко или непряко, в полза на посочени или включени в списъци лица и образувания съгласно:

а) Резолюция 1718 (2006) на СС на ООН и последващите резолюции;

б) Резолюция 2231 (2015) на СС на ООН и последващите резолюции;

в) всяка друга резолюция на СС на ООН, с която се налагат замразяване на активи и забрани за предоставяне на средства или други активи във връзка с финансирането на разпространението на оръжия за масово унищожение;

52) „професионален футболен клуб“ означава всяко юридическо лице, което е, притежава или управлява футболен клуб, на който е издаден лиценз и който участва в националните футболни първенства в държава членка, и чиито играчи и персонал са договорно наети и получават възнаграждение в замяна на своите услуги;

53) „футболен агент“ означава физическо или юридическо лице, което срещу възнаграждение предоставя посреднически услуги и представлява футболни играчи или професионални футболни клубове в преговори с цел сключване на договор за футболен играч или представлява професионални футболни клубове в преговори с оглед на сключване на споразумение за трансфер на футболен играч;

54) „стоки с висока стойност“ означава стоките, изброени в приложение IV;

55) „ценни метали и скъпоценни камъни“ означава металите и камъните, изброени в приложение V;

56) „паметници на културата“ означава стоките, изброени в приложение I към Регламент (ЕО) № 116/2009 на Съвета ([40]);

57) „партньорство за обмен на информация“ означава механизъм, който дава възможност за обмен и обработване на информация между задължени субекти и, когато е приложимо, компетентни органи, посочени в точка 44, букви а), б) и в), за целите на предотвратяването и борбата с изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления и финансирането на тероризма, независимо дали на национално равнище, или на презгранична основа, и независимо от формата на това партньорство.

2. Важните обществени функции, посочени в параграф 1, точка 34, не може да се тълкуват в смисъл, че включват длъжностни лица на средно или по-ниско равнище.

3. Когато това е обосновано от административната им организация и от риска, държавите членки могат да установяват по-ниски прагове за назначения на следните важни обществени функции:

а) членовете на управителните органи на политически партии, представени на регионално или местно равнище, посочени в параграф 1, точка 34, буква а), точка iii);

б) ръководителите на регионални и местни органи, посочени в параграф 1, точка 34, буква а), точка viii).

Държавите членки уведомяват Комисията за тези по-ниски прагове.

4. Във връзка с параграф 1, точка 34, буква а), точка vii) от настоящия член, когато това е обосновано от административната им организация и от риска, държавите членки могат да установяват по-ниски прагове за определянето на предприятията, контролирани от регионални или местни органи, от праговете, определени в член 3, параграфи 3, 4, 6 и 7 от Директива 2013/34/ЕС.

Държавите членки уведомяват Комисията за тези по-ниски прагове.

5. Когато това е обосновано от социалните и културните им структури и от риска, държавите членки могат да прилагат по-широко приложно поле при определянето на братята и сестрите като членове на семейството на видни политически личности по смисъла на параграф 1, точка 35, буква г).

Държавите членки уведомяват Комисията за това по-широко приложно поле.

РАЗДЕЛ 2

Обхват

Член 3

Задължени субекти

За целите на настоящия регламент за задължени субекти се считат следните правни образувания:

1) кредитните институции;

2) финансовите институции;

3) следните физически или юридически лица, действащи при упражняване на професионалните си дейности:

а) одитори, външни счетоводители и данъчни консултанти и всяко друго физическо или юридическо лице, включително лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, например адвокати, което се задължава да предоставя, пряко или чрез други лица, с които е свързано съответното друго лице, материална помощ, съдействие или съвети по данъчни въпроси като основна стопанска или професионална дейност;

б) нотариуси, адвокати и други лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, когато участват, действайки от името или за сметка на техен клиент, в каквато и да било финансова сделка или сделка с недвижимо имущество или чрез подпомагане на свой клиент при планирането или извършването на сделки, отнасящи се до някое от следните:

([40]) Регламент (ЕО) № 116/2009 на Съвета от 18 декември 2008 г. относно износа на паметници на културата (ОВ L 39, 10.2.2009 г., стр. 1).

i) покупката и продажбата на недвижимо имущество или търговски предприятия;

ii) управлението на средствата, ценните книжа или други активи на клиента, включително криптоактиви;

iii) откриването или управлението на банкови сметки, спестовни сметки, сметки за ценни книжа или сметки за криптоактиви;

iv) организацията на вноските, необходими за създаването, организирането на дейността или управлението на дружества;

v) създаването, учредяването, организирането на дейността или управлението на доверителна собственост, дружества, фондации или сходни структури;

в) доставчици на услуги за форми на доверително управление или за дружества;

г) брокери на недвижими имоти и други лица, упражняващи професионална дейност с недвижими имоти, доколкото действат като посредници при сделки с недвижими имоти, включително свързани с отдаване под наем на недвижими имоти по сделки, при които месечният наем възлиза най-малко на 10 000 EUR, или на равностойността на тази сума в национална валута, независимо от платежните средства;

д) лица, чиято редовна или основна професионална дейност се състои в търговия с ценни метали и скъпоценни камъни;

е) лица, чиято редовна или основна професионална дейност се състои в търговия със стоки с висока стойност;

ж) доставчици на услуги в областта на хазарта;

з) доставчици на услуги за колективно финансиране и посредници за колективно финансиране;

и) лица, които търгуват или действат като посредници в търговията с паметници на културата, включително когато това се извършва от художествени галерии и аукционни къщи, когато стойността на сделката или на свързаните сделки възлиза най-малко на 10 000 EUR или на равностойността на тази сума в национална валута;

й) лица, които съхраняват, търгуват или действат като посредници в търговията с паметници на културата и стоки с висока стойност, когато това се извършва в рамките на безмитни зони и митнически складове и когато стойността на сделката или на свързаните сделки възлиза най-малко на 10 000 EUR или на равностойността на тази сума в национална валута;

к) кредитни посредници по ипотечни и потребителски кредити, различни от кредитни институции и от финансови институции, с изключение на кредитни посредници, за чиято дейност носят отговорност един или повече кредитори или кредитни посредници;

л) оператори в областта на миграцията срещу инвестиции, на които е разрешено да представляват или предлагат посреднически услуги на граждани на трета държава, които желаят да придобият право на пребиваване в държава членка в замяна на всякакъв вид инвестиции, включително капиталови трансфери, покупка или наемане на имоти, инвестиции в държавни облигации, инвестиции в търговски дружества, даряване или предоставяне на средства за дейност за общественото благо и вноски в държавния бюджет;

м) нефинансови холдинги със смесена дейност;

н) футболни агенти;

о) професионални футболни клубове по отношение на следните сделки:

i) сделки с инвеститор;

ii) сделки със спонсор;

iii) сделки с футболни агенти или други посредници;

iv) сделки с цел трансфер на футболен играч.

Член 4

Освобождавания за определени доставчици на услуги в областта на хазарта

1. Държавите членки могат да решат да освободят изцяло или частично доставчиците на услуги в областта на хазарта от изискванията, определени с настоящия регламент, въз основа на доказателства, че рискът, произтичащ от естеството и в съответните случаи от мащаба на дейностите във връзка с тези услуги, е нисък.

Освобождаването по параграф 1 не се прилага за:

а) казина;

б) доставчици на услуги в областта на хазарта, чиято основна дейност е предоставянето на услуги в областта на хазарта онлайн или на услуги за спортни залагания, различни от:

i) онлайн услуги в областта на хазарта, управлявани от държавата, независимо дали чрез публичен орган или предприятие или организация, контролирани от държавата;

ii) онлайн услуги в областта на хазарта, чиято организация, функциониране и управление се регулират от държавата.

2. За целите на параграф 1 държавите членки извършват оценка на риска на услугите в областта на хазарта, като оценяват:

а) заплахите и уязвимите места и ограничаващите фактори по отношение на изпирането на пари и финансирането на тероризма, свързани с услугите в областта на хазарта;

б) рисковете, свързани с размера на сделките и използваните начини на плащане;

в) географската зона, в която се управляват услугите в областта на хазарта, включително трансграничното ѝ измерение и достъпността от други държави членки или трети държави.

При извършването на оценките на риска, посочени в първа алинея от настоящия параграф, държавите членки вземат предвид констатациите от оценките на риска на равнището на Съюза, изготвени от Комисията съгласно член 7 от Директива (ЕС) 2024/1640.

3. Държавите членки установяват основани на риска дейности по наблюдение или предприемат други подходящи мерки, за да гарантират, че не се злоупотребява с освобожданията, разрешени по силата на настоящия член.

Член 5

Освобождавания за някои професионални футболни клубове

1. Държавите членки могат да решат да освободят изцяло или частично от изискванията, установени в настоящия регламент, професионални футболни клубове, които участват в най-висшата дивизия на националното футболно първенство и чийто общ годишен оборот е по-малък от 5 000 000 EUR или равностойността на тази сума в националната валута за всяка от двете предходни календарни години, въз основа на доказан нисък риск, породен от естеството и мащаба на дейността на тези професионални футболни клубове.

Държавите членки могат да решат да освободят изцяло или частично от изискванията, установени в настоящия регламент, професионални футболни клубове, които участват в дивизия, по-ниска от най-висшата дивизия на националното футболно първенство, въз основа на доказан нисък риск, породен от естеството и мащаба на дейността на тези професионални футболни клубове.

2. За целите на параграф 1 държавите членки извършват оценка на риска по отношение на професионалните футболни клубове, като оценяват:

а) заплахите и уязвимите места и факторите, ограничаващи риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързани с професионалните футболни клубове;

б) рисковете, свързани с размера и презграничното естество на сделките;

При извършването на оценките на риска, посочени в първа алинея от настоящия параграф, държавите членки вземат предвид констатациите от оценките на риска на равнището на Съюза, изготвени от Комисията съгласно член 7 от Директива (ЕС) 2024/1640.

3. Държавите членки установяват основани на риска дейности по наблюдение или предприемат други подходящи мерки, за да гарантират, че не се злоупотребява с освобожданията, разрешени по силата на настоящия член.

Член 6

Освобождавания за определени финансови дейности

1. С изключение на лицата, извършващи дейността по осъществяване на налични парични преводи съгласно определението в член 4, точка 22 от Директива (ЕС) 2015/2366, държавите членки могат да решат да освободят от изискванията, установени в настоящия регламент, физическите или юридическите лица, които извършват финансова дейност, посочена в списъка в приложение I, точки 2 —12, 14 и 15 към Директива 2013/36/ЕС, само в отделни случаи или с много ограничен характер, когато рискът от изпиране на пари или финансиране на тероризма е незначителен, при условие че е изпълнен всеки един от следните критерии:

а) финансовата дейност е ограничена по отношение на абсолютния обем;

б) финансовата дейност е ограничена по отношение на сделките;

в) финансовата дейност не представлява основната дейност на тези лица;

г) финансовата дейност е спомагателна и пряко свързана с основната дейност на тези лица;

д) основната дейност на тези лица не е някоя от дейностите, посочени в член 3, точка 3, букви а) — г) или буква ж) от настоящия регламент;

е) финансовата дейност се предоставя като услуга само на клиентите по основната дейност на тези лица и обикновено не се предлага на широката общественост.

2. За целите на параграф 1, буква а) държавите членки изискват общият оборот от финансовата дейност да не надвишава праг, който трябва да бъде достатъчно нисък. Прагът се установява на национално равнище в зависимост от вида на финансовата дейност.

3. За целите на параграф 1, буква б) държавите членки прилагат максимален праг за един клиент и за единична сделка, независимо дали сделката се извършва с една операция или чрез свързани сделки. Максималният праг се установява на национално равнище в зависимост от вида на финансовата дейност. Той трябва да е достатъчно нисък, за да се гарантира, че въпросните видове сделки представляват неизпълним и неефикасен начин за изпиране на пари или финансиране на тероризма, и не трябва да надвишава 1 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута, независимо от платежните средства.

4. За целите на параграф 1, буква в) държавите членки изискват оборотът от финансовата дейност да не надвишава 5 % от общия оборот на съответното физическо или юридическо лице.

5. Когато оценяват риска от изпиране на пари или финансиране на тероризма за целите на настоящия член, държавите членки обръщат специално внимание на всяка финансова дейност, за която се счита, че е особено вероятно, поради нейната същност, да бъде използвана или с нея да бъде злоупотребено за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма.

6. Държавите членки установяват основани на риска дейности по наблюдение или предприемат други подходящи мерки, за да гарантират, че не се злоупотребява с освобожданията, разрешени по силата на настоящия член.

Член 7

Предварително уведомяване за освобожданията

1. Държавите членки незабавно уведомяват Комисията за всякакви освобождавания, които възнамеряват да разрешат в съответствие с членове 4, 5 и 6. Уведомлението включва обосновка въз основа на съответната оценка на риска, извършена от държавата членка в подкрепа на освобождаването.

2. До 2 месеца от уведомяването по параграф 1 Комисията извършва едно от следните действия:

а) потвърждава, че освобождаването може да бъде разрешено въз основа на обосновката, представена от държавата членка;

б) произнася се с обосновано решение, че освобождаването не може да бъде разрешено.

За целите на първа алинея Комисията може да поиска допълнителна информация от уведомяващата държава членка.

3. След получаване на потвърждение от Комисията съгласно параграф 2, буква а) от настоящия член държавите членки могат да приемат решение, с което разрешават освобождаването. В решението се посочват мотивите, въз основа на които е взето. Държавите членки извършват преглед на тези решения редовно, както и във всеки случай, когато актуализират своята национална оценка на риска съгласно член 8 от Директива (ЕС) 2024/1640.

4. В срок до 10 октомври 2027 г. държавите членки уведомяват Комисията за освобожданията, разрешени съгласно член 2, параграфи 2 и 3 от Директива (ЕС) 2015/849, действащи към 10 юли 2027 г.

5. Комисията публикува ежегодно в *Официален вестник на Европейския съюз* списъка на освобожданията, разрешени по силата на настоящия член, и оповестява този списък на своя уебсайт.

РАЗДЕЛ 3

Презгранични операции

Член 8

Уведомяване за презгранични операции и прилагане на националното право

1. Задължените субекти, които желаят да извършват дейности на територията на друга държава членка за първи път, уведомяват надзорниците на своята държава членка по произход за дейностите, които възнамеряват да извършват в тази друга държава членка. Уведомлението се подава веднага след като задълженият субект предприеме действия с цел извършване на дейностите, а в случай на предприятия най-малко 3 месеца преди започването на тези дейности. Задължените субекти незабавно уведомяват надзорниците на своята държава членка по произход при започване на тези дейности в посочената друга държава членка.

Първа алинея не се прилага за задължени субекти, които подлежат на специални процедури за уведомяване при упражняване на свободата на установяване и свободата на предоставяне на услуги съгласно други правни актове на Съюза, или за случаи, в които задълженият субект подлежи на специални изисквания за получаване на разрешение, за да извършва дейност на територията на посочената друга държава членка.

2. Всяка планирана промяна в информацията, съобщена съгласно параграф 1, се предава от задължените субекти на надзорника на държавата членка по произход най-малко 1 месец преди осъществяването на промяната.

3. Когато настоящият регламент позволява на държавите членки да приемат допълнителни правила, приложими за задължените субекти, задължените субекти спазват националните правила на държавата членка, в която са установени.

4. Когато задължените субекти осъществяват дейност чрез предприятия в няколко държави членки, те гарантират, че всяко предприятие прилага правилата на държавата членка, в която се намира.

5. Когато задължените субекти, посочени в член 38, параграф 1 от Директива (ЕС) 2024/1640, извършват дейност в държави членки, различни от тази, в която са установени чрез представители, разпространители или чрез друг вид инфраструктура, разположена в посочените други държави членки по силата на свободата на предоставяне на услуги, те прилагат правилата на държавите членки, в които предоставят услуги във връзка с тези дейности, освен ако не се прилага член 38, параграф 2 от посочената директива, в който случай те прилагат правилата на държавата членка, в която се намира главното им управление.

6. Когато от задължените субекти се изисква да определят централно звено за контакт съгласно член 41 от Директива (ЕС) 2024/1640, те гарантират, че централното звено за контакт е в състояние да гарантира спазването на приложимото право от името на задължения субект.

ГЛАВА II

ВЪТРЕШНИ ПОЛИТИКИ, ПРОЦЕДУРИ И МЕХАНИЗМИ ЗА КОНТРОЛ НА ЗАДЪЛЖЕНИТЕ СУБЕКТИ

РАЗДЕЛ 1

Вътрешни политики, процедури и механизми за контрол, оценка на риска и персонал

Член 9

Обхват на вътрешните политики, процедури и механизми за контрол

1. Задължените субекти трябва да разполагат с вътрешни политики, процедури и механизми за контрол за осигуряване на спазването на настоящия регламент, на Регламент (ЕС) 2023/1113 и на всеки друг административен акт, издаден от надзорник, и по-специално:

а) за ограничаване и ефективно управление на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, установени на равнището на Съюза, на равнище държава членка, както и на равнище задължен субект;

б) като допълнение към задължението за прилагане на целеви финансови санкции, за ограничаване и управление на рисковете от неприлагане и заобикаляне на целевите финансови санкции.

Политиките, процедурите и механизмите за контрол, посочени в първа алинея, са пропорционални на естеството на стопанската дейност, включително на рисковете и сложността ѝ, и на размера на задължения субект, и включват всички дейности на задължения субект, които попадат в обхвата на настоящия регламент.

2. Политиките, процедурите и механизмите за контрол, посочени в параграф 1, включват:

а) вътрешните политики и процедури, включително по-специално:

i) изготвянето и актуализирането на оценката на риска за цялата стопанска дейност;

ii) рамката на задължения субект за управление на риска;

iii) комплексната проверка на клиента във връзка с прилагането на глава III от настоящия регламент, включително процедурите за определяне дали клиентът, действителният собственик или лицето, от чието име или в полза на което се извършва дадена сделка или дейност, е видна политическа личност или член на семейството или близък сътрудник на видна политическа личност;

iv) уведомяването за съмнителни сделки;

v) възлагането на дейности на външни изпълнители и разчитане на комплексна проверка на клиента, извършена от други задължени субекти;

vi) съхраняването на отчетността и политиките във връзка с обработването на лични данни съгласно членове 76 и 77;

vii) наблюдението и управлението на спазването на тези вътрешни политики и процедури в съответствие с буква б) от настоящия параграф, установяването и управлението на недостатъците и изпълнението на коригиращи действия;

viii) проверката — пропорционална на рисковете, свързани със задачите и функциите, които ще се изпълняват, при наемането и назначаването на персонал за определени задачи и функции и при назначаването на представители и разпространители — дали тези лица са с добра репутация;

ix) вътрешното съобщаване на вътрешните политики, процедури и механизми за контрол на задължения субект, включително на неговите представители, дистрибутори и доставчици на услуги, участващи в прилагането на неговите политики в областта на БИП/БФТ;

x) политиката за обучение на служителите и, когато е приложимо, на агентите и дистрибуторите по отношение на въведените в задължения субект мерки за спазване на изискванията на настоящия регламент, на Регламент (ЕС) 2023/1113 и на всеки административен акт, издаден от надзорник;

б) вътрешните мерки за контрол и независима одитна функция, която да проверява вътрешните политики и процедури, посочени в буква а) от настоящия параграф, и въведените механизми за контрол в задължения субект; при липсата на независима одитна функция задължените субекти могат да възложат тази проверка да бъде извършена от външен експерт.

Вътрешните политики, процедури и механизми за контрол, определени в първата алинея, се записват в писмена форма. Вътрешните политики се одобряват от ръководния орган в управленската му функция. Вътрешните процедури и мерките за контрол, се одобряват най-малко на нивото на ръководителя, отговарящ за спазването на изискванията.

3. Задължените субекти поддържат вътрешните политики, процедури и механизми за контрол в актуален вид и, когато се установят слабости, ги подобряват.

4. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП издава насоки относно елементите, които задължените субекти трябва да вземат предвид, въз основа на естеството на стопанската им дейност, включително рисковете и сложността ѝ, и техния размер, когато вземат решение за обхвата на своите вътрешни политики, процедури и механизми за контрол, по-специално по отношение на персонала, определен за функциите, свързани със спазването на изискванията. В тези насоки се определят освен това случаите, когато поради естеството и размера на задължения субект:

i) вътрешните механизми за контрол трябва да бъдат организирани на равнището на търговската функция, функцията по спазване на изискванията и одитната функция;

ii) независимата одитна функция може да бъде изпълнявана от външен експерт.

Член 10

Оценка на риска за цялата стопанска дейност

1. Задължените субекти предприемат подходящи мерки, пропорционални на естеството на тяхната стопанска дейност, включително рисковете и сложността ѝ, и на техния размер, за да установяват и оценяват рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, на които са изложени, както и рисковете от неприлагане и заобикаляне на целевите финансови санкции, като вземат предвид най-малко:

а) променливите на риска, определени в приложение I, и рисковите фактори, определени в приложения II и III;

б) констатациите от оценката на риска на равнището на Съюза, изготвена от Комисията съгласно член 7 от Директива (ЕС) 2024/1640;

в) констатациите от националните оценки на риска, изготвени от държавите членки съгласно член 8 от Директива (ЕС) 2024/1640, както и от всяка имаща отношение специфична за сектора оценка на риска, изготвена от държавите членки;

г) съответната информация, публикувана от органите, определящи международните стандарти в областта на БИП/БФТ, или на равнището на Съюза съответните публикации на Комисията или от ОБИП;

д) информацията относно рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, предоставена от компетентните органи;

е) информацията за клиентската база.

Преди пускането на нови продукти, нови услуги или нови стопански практики, включително използването на нови механизми за доставка и нови или развиващи се технологии, във връзка с нови или вече съществуващи продукти и услуги, или преди да започнат да предоставят съществуваща услуга или продукт на нов клиентски сегмент или в нов географски район, задължените субекти установяват и оценяват по-специално свързаните рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма и предприемат подходящи мерки за управление и ограничаване на тези рискове.

2. Оценката на риска за цялата стопанска дейност, изготвена от задължения субект съгласно параграф 1, се документира, актуализира и редовно се преразглежда, включително когато някакво вътрешно или външно събитие оказва значително въздействие върху рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързани с дейностите, продуктите, сделките, механизмите за доставка, клиентите или географските зони на дейност на задължения субект. Тя се предоставя на надзорниците при поискване.

Оценката на риска за цялата стопанска дейност се изготвя от лицето, отговорно за спазването на изискванията, и се одобрява от ръководния орган в управленската му функция и, когато съществува такъв орган, се съобщава на ръководния орган в надзорната му функция.

3. С изключение за кредитните институции, финансовите институции, доставчиците на услуги за колективно финансиране и посредниците за колективно финансиране, надзорниците може да решат, че не са необходими отделни документирани оценки на риска за цялата стопанска дейност, когато присъщите на сектора специфични рискове са ясни и добре осъзнати.

4. До 10 юли 2026 г. ОБИП издава насоки относно минималните изисквания за съдържанието на оценката на риска за цялата стопанска дейност, изготвена от задължения субект съгласно параграф 1, и относно допълнителните източници на информация, които да се вземат предвид при изготвянето на оценката на риска за цялата стопанска дейност.

Член 11

Функции, свързани със спазването на изискванията

1. Задължените субекти определят един член на ръководния орган в управленската му функция, който ще отговаря за осигуряване на спазването на настоящия регламент, на Регламент (ЕС) 2023/1113 и на всеки друг административен акт, издаден от надзорник (наричан по-нататък „ръководител, отговарящ за спазването на изискванията“).

Ръководителят, отговарящ за спазването на изискванията гарантира, че вътрешните политики, процедури и механизми за контрол на задължения субект са в съответствие с рисковата експозиция на задължения субект и че се прилагат. Ръководителят, отговарящ за спазването на изискванията също така гарантира, че за тази цел са разпределени достатъчно човешки и материални ресурси. Ръководителят, отговарящ за спазването на изискванията отговаря за получаването на информация за значителни или съществени слабости в тези политики, процедури и механизми за контрол.

Когато ръководният орган в управленската му функция е орган, носещ колективна отговорност за своите решения, ръководителят, отговарящ за спазването на изискванията, отговаря за подпомагането и предоставянето на съвети на този орган и за изготвянето на решенията, посочени в настоящия член.

2. Задължените субекти имат лице, отговорно за спазването на изискванията, което се назначава от ръководния орган в управленската му функция и има достатъчно висок йерархичен ранг и което отговаря за политиките, процедурите и механизмите за контрол при ежедневното изпълнение на изискванията към задължения субект в областта на БИП/БФТ, включително във връзка с прилагането на целеви финансови санкции, и е лице за контакт за компетентните органи. Лицето, отговорно за спазването на изискванията, отговаря също така за уведомяването на ЗФР за съмнителни сделки в съответствие с член 69, параграф 6.

Когато задължените субекти подлежат на проверки по отношение на тяхното висше ръководство или действителни собственици съгласно член 6 от Директива (ЕС) 2024/1640 или съгласно други правни актове на Съюза, лицата, отговорни за спазването на изискванията подлежат на проверка дали спазват тези изисквания.

Когато това е обосновано от размера на задължения субект и ниския риск на неговите дейности, задълженият субект, който е част от група, може да назначи за свое лице, отговорно за спазването на изискванията, физическо лице, което изпълнява тази функция в друг субект в рамките на тази група.

Лицето, отговорно за спазването на изискванията, може да бъде отстранено само след предварително уведомяване на ръководния орган в управленската му функция. Задълженият субект уведомява надзорника за отстраняването на лицето, отговорно за спазването на изискванията, като посочва дали решението е свързано с изпълнението на задачите, възложени съгласно настоящия регламент. Лицето, отговорно за спазването на изискванията, може да предостави на надзорника информация относно отстраняването по собствена инициатива или при поискване. Надзорникът може да използва тази информация, за да изпълни задачите си съгласно втора алинея от настоящия параграф и съгласно член 37, параграф 4 от Директива (ЕС) 2024/1640.

3. Задължените субекти осигуряват за функциите по спазване на изискванията подходящи ресурси, включително персонал и технологии, пропорционални на размера, естеството и рисковете на задължения субект, за ефективното изпълнение на техните задачи и гарантират, че на лицата, които отговарят за тези функции, се предоставят правомощията да предлагат всякакви мерки, необходими за осигуряване на ефективността на вътрешните политики, процедури и механизми за контрол на задължения субект.

4. Задължените субекти предприемат мерки, за да гарантират, че лицето, отговорно за спазването на изискванията, е защитено срещу ответни мерки, дискриминация и всякакво друго несправедливо отношение, както и че решенията на лицето, отговорно за спазването на изискванията, не са засегнати или неправомерно повлияни от търговските интереси на задължения субект.

5. Задължените субекти гарантират, че лицето, отговорно за спазването на изискванията, и лицето, отговарящо за одитната функция, посочена в член 9, параграф 2, буква б), могат да докладват пряко на ръководния орган в управленската му функция, а когато съществува такъв орган — на ръководния орган в надзорната му функция независимо, и могат да изразяват опасения и да предупреждават ръководния орган, когато конкретни промени в риска засягат или могат да засегнат задължения субект.

Задължените субекти гарантират, че лицата, които участват пряко или непряко в изпълнението на настоящия регламент, на Регламент (ЕС) 2023/1113 и на всеки друг административен акт, издаден от надзорник, имат достъп до цялата информация и до всички данни, необходими за изпълнението на техните задачи.

6. Ръководителят, отговарящ за спазването на изискванията, докладва редовно на ръководния орган за изпълнението на вътрешните политики, процедури и механизми за контрол на задължения субект. По-специално ръководителят, отговарящ за спазването на изискванията, представя на управителния орган веднъж годишно или ако е подходящо по-често доклад за прилагането на вътрешните политики, процедури и механизми за контрол на задължения субект, изготвени от лицето, отговорно за спазването на изискванията, и информира редовно този орган за резултата от всякакви прегледи. Ръководителят, отговарящ за спазването на изискванията, предприема необходимите действия за своевременно коригиране на всякакви установени недостатъци.

7. Когато естеството на стопанската дейност на задължения субект, включително рисковете и сложността ѝ, и неговият размер, обосновават това функциите на ръководителя, отговарящ за спазването на изискванията, и на лицето, отговорно за спазването на изискванията, може да бъдат изпълнявани от едно и също физическо лице. Тези функции може да се съвместяват с други функции.

Когато задълженият субект е физическо лице или юридическо лице, чиито дейности се извършват само от едно физическо лице, това лице отговаря за изпълнението на задачите съгласно настоящия член.

Член 12

Запознатост с изискванията

Задължените субекти предприемат мерки да гарантират, че техните служители или лица в сходно положение, чиито функции изискват това, включително техните представители и разпространители, са запознати с изискванията, произтичащи от настоящия регламент, от Регламент (ЕС) 2023/1113 и от всеки административен акт, издаден от надзорник, и от оценката на риска за цялата стопанска дейност, вътрешните политики, процедури и механизми за контрол, установени в задължения субект, включително по отношение на обработването на лични данни за целите на настоящия регламент.

Мерките, посочени в първата алинея, включват участието на служителите или лицата в сходно положение, включително представителите и разпространителите, в специални текущи програми за обучение, които да им помагат да разпознават операциите, които може да са свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризма, и да ги инструктират как да действат в такива случаи. Тези програми за обучение са съобразени с техните функции или дейности и с рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, на които е изложен задължените субект, и са надлежно документирани.

Член 13

Почтеност на служителите

1. За всеки служител или лице в сходно положение, включително представители и разпространители, които участват пряко в спазването от задължения субект на настоящия регламент, на Регламент (ЕС) 2023/1113 и на всеки административен акт, издаден от надзорник, се извършва оценка, пропорционална на свързаните с изпълняваните задачи и функции рискове, чието съдържание се одобрява от лицето, отговорно за спазването на изискванията, свързана с:

а) личните умения, знания и експертен опит за ефективно изпълнение на неговите функции;

б) добрата репутация, честността и почтеността.

Оценката, посочена в първа алинея, се извършва преди започване на дейността от служителя или лицето в сходно положение, включително агенти и дистрибутори, и се повтаря редовно. Интензивността на последващите оценки се определя въз основа на задачите, възложени на лицето, и рисковете, свързани с изпълняваната от него функция.

2. Служителите или лицата в сходно положение, включително агенти и дистрибутори, на които са поверени задачи, свързани със спазването от задължения субект на изискванията на настоящия регламент, на Регламент (ЕС) 2023/1113 и на всеки административен акт, издаден от надзорник, осведомяват лицето, отговорно за спазването на изискванията, за всякакви близки лични или професионални взаимоотношения, установени с клиенти или потенциални клиенти на задължения субект, и не се допуска да изпълняват никакви задачи, свързани със спазването на изискванията от задължения субект по отношение на тези клиенти.

3. Задължените субекти разполагат с процедури за предотвратяване и управление на конфликти на интереси, които могат да засегнат изпълнението на задачите, свързани със спазването от задължения субект на настоящия регламент, на Регламент (ЕС) 2023/1113 и на всеки административен акт, издаден от който и да било надзорник.

4. Настоящият член не се прилага, когато задълженият субект е физическо лице или юридическо лице, чиито дейности се извършват само от едно физическо лице.

Член 14

Докладване на нарушения и защита на докладващите лица

1. Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета ([41]) се прилага за подаването на уведомления за нарушения на настоящия регламент, на Регламент (ЕС) 2023/1113 и на всеки административен акт, издаден от надзорник, и за защитата на лицата, които подават уведомления за такива нарушения.

2. Задължените субекти създават канали за вътрешно подаване на сигнали, които отговарят на изискванията, определени в Директива (ЕС) 2019/1937.

3. Параграф 2 не се прилага, когато задълженият субект е физическо лице или юридическо лице, чиито дейности се извършват само от едно физическо лице.

Член 15

Положение на определени служители

Когато физическо лице, което попада в някоя от категориите, изброени в член 3, точка 3, изпълнява професионални дейности като служител на юридическо лице, предвидените в настоящия регламент изисквания се прилагат по отношение на това юридическо лице, а не по отношение на физическото лице.

РАЗДЕЛ 2

Разпоредби, приложими към групите

Член 16

Изисквания, прилагани в рамките на групата

1. Предприятието майка гарантира, че изискванията относно вътрешните процедури, оценката на риска и персонала, посочени в раздел 1 от настоящата глава, се прилагат във всички клонове и дъщерни предприятия на групата в държавите членки, а при групите, чието главно управление се намира в Съюза — и в трети държави. За тази цел предприятието майка извършва оценка на риска за цялата група, като взема предвид оценката на риска за цялата стопанска дейност, извършвана от всички клонове и дъщерни предприятия на групата, и въвежда и изпълнява политики, процедури и механизми за контрол в рамките на групата, включително относно защитата на данните и споделянето на информация в рамките на групата за целите на БИП/БФТ, за да се гарантира, че служителите в рамките на групата са запознати с изискванията, произтичащи от настоящия регламент. Задължените субекти в рамките на групата прилагат тези политики, процедури и механизми за контрол, въведени за цялата група, като вземат предвид своите особености и рисковете, на които са изложени.

Политиките, процедурите и мерките за контрол в рамките на групата и оценките на риска за цялата група, посочени в първа алинея, включват всички елементи, изброени съответно в членове 9 и 10.

За целите на първата алинея, когато дадена група има предприятия в повече от една държава членка, а за групи, чието главно управление се намира в Съюза — в трети държави, предприятията майки вземат предвид информацията, публикувана от органите на всички държави членки или трети държави, в които се намират предприятията на групата.

2. Функциите по спазване на изискванията се създават на равнището на групата. Тези функции включват ръководител, отговарящ за спазването на изискванията, на равнището на групата и, когато това е оправдано от дейностите, извършвани на равнище група, лице, отговорно за спазването на изискванията. Решението относно обхвата на функциите по спазване на изискванията се документира.

Ръководителят, отговарящ за спазването на изискванията, посочен в първата алинея, докладва редовно на ръководния орган в управленската му функция на предприятието майка относно прилагането на политиките, процедурите и механизмите за контрол, въведени в рамките на групата. Като минимум ръководителят, отговарящ за спазването на изискванията, представя веднъж годишно доклад за прилагането на вътрешните политики, процедури и механизми за контрол на задължения субект и предприема необходимите действия за своевременно коригиране на всякакви установени недостатъци. Когато ръководният

([41]) Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2019 г. относно защитата на лица, подаващи сигнали за нарушения на правото на Съюза (ОВ L 305, 26.11.2019 г., стр. 17).

орган в управленската му функция е орган, колективно отговорен за своите решения, ръководителят, отговарящ за спазването на изискванията го подпомага и съветва и изготвя решенията, необходими за изпълнението на настоящия член.

3. С политиките, процедурите и механизмите за контрол, отнасящи се до споделянето на информация, посочени в параграф 1, от задължените субекти в рамките на групата се изисква да обменят информация, когато споделянето ѝ е от значение за целите на комплексната проверка на клиента и управлението на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма. Споделянето на информация в рамките на групата обхваща по-конкретно идентификационните данни и характеристиките на клиента, неговите действителни собственици или лицето, от чието име действа клиентът, характерът и целта на деловото взаимоотношение и на случайните сделки и придружените с подкрепящия ги анализ съмнения, че средствата представляват облаги от престъпна дейност или са свързани с финансиране на тероризма, за които е ЗФР е уведомено съгласно член 69, освен когато от ЗФР са дадени други указания.

Политиките, процедурите и механизмите за контрол в рамките на групата не възпрепятстват субектите в дадена група, които не са задължени субекти, да предоставят информация на задължените субекти в рамките на същата група, когато такова споделяне е от значение за посочените задължени субекти, за да изпълнят изискванията, предвидени в настоящия регламент.

Предприятията майки въвеждат политики, процедури и механизми за контрол в рамките на групата с цел да се гарантира, че във връзка с информацията, която се обменя съгласно първата и втората алинея, се прилагат достатъчно предпазни мерки по отношение на поверителността, защитата на данните и използването на информацията, включително за да се предотврати нейното разкриване.

4. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП разработва проекти на регулаторни технически стандарти и ги представя на Комисията за приемане. В тези проекти на регулаторни технически стандарти се определят минималните изисквания за политиките, процедурите и механизмите за контрол в рамките на групата, включително минималните стандарти за споделяне на информация в рамките на групата, критериите за идентифициране на предприятието майка в случаите, обхванати от член 2, параграф 1, точка 42, буква б), и условията, при които разпоредбите на настоящия член се прилагат за субекти, които са част от структури, споделящи общи механизми за контрол по отношение на собствеността, управлението или спазването на изискванията, включително мрежи или сдружения, както и критериите за идентифициране в тези случаи на предприятието майка в Съюза.

5. На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент чрез приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в параграф 4 от настоящия член, в съответствие с членове 49 — 52 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

Член 17

Клонове и дъщерни предприятия в трети държави

1. Когато клонове или дъщерни предприятия на задължените субекти се намират в трети държави, чиито минимални изисквания за БИП/БФТ не са толкова строги, колкото определените в настоящия регламент, предприятието майка гарантира, че тези клонове или дъщерни предприятия спазват изискванията, установени в настоящия регламент, включително изискванията относно защитата на данните, или равностойни на тях.

2. Когато правото на трета държава не позволява спазването на настоящия регламент, предприятието майка предприема допълнителни мерки, за да гарантира, че клоновете и дъщерните предприятия в тази трета държава ефективно се справят с риска от изпиране на пари или финансиране на тероризма, и информира надзорниците на своята държава членка на установяване за тези допълнителни мерки. В случай че надзорниците в държавата членка на установяване преценят, че допълнителните мерки не са достатъчни, те могат да извършат допълнителни надзорни действия, включително могат да изискат от групата да не установява делови взаимоотношения, да прекрати съществуващите такива или да не предприема сделки, или да преустанови дейността си в съответната трета държава.

3. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП разработва проекти на регулаторни технически стандарти и ги представя на Комисията за приемане. В тези проекти на регулаторни технически стандарти се определят видът на допълнителните мерки, посочени в параграф 2 от настоящия член, включително минималните действия, които задължените субекти трябва да предприемат, когато правото на трета държава не позволява прилагането на мерките, изисквани съгласно член 16, и изискваните в такива случаи допълнителни надзорни действия.

4. На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент чрез приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в параграф 3 от настоящия член, в съответствие с членове 49—52 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

РАЗДЕЛ 3

Възлагане на дейности на външни изпълнители

Член 18

Възлагане на дейности на външни изпълнители

1. Задължените субекти могат да възлагат задачи, произтичащи от настоящия регламент, на доставчици на услуги. Задълженият субект уведомява надзорника за възлагането на дейности на външни изпълнители преди доставчикът на услуги да започне извършването на възложената дейност.

2. При изпълнението на задачите съгласно настоящия член доставчиците на услуги се считат за част от задължения субект, включително когато от тях се изисква да правят справка в централните регистри, посочени в член 10 от Директива (ЕС) 2024/1640, (наричани по-нататък „централните регистри“) за целите на извършването на комплексна проверка на клиента от името на задължения субект.

Задълженият субект продължава да носи пълна отговорност за всяко действие, независимо дали става въпрос за действие или бездействие, свързано с възложените на външни изпълнители задачи, които се изпълняват от доставчици на услуги.

За всяка възложена на външен изпълнител задача задълженият субект трябва да може да докаже на надзорника, че разбира обосновката на дейностите, извършвани от доставчика на услуги, и подхода, следван при тяхното изпълнение, както и че тези дейности намаляват специфичните рискове, на които е изложен задълженият субект.

3. Изпълнението на задачите, възложени на външен изпълнител в съответствие с параграф 1 от настоящия член, не се извършва по начин, който в съществена степен вреди на качеството на политиките и процедурите на задължения субект за спазване на изискванията на настоящия регламент и на Регламент (ЕС) 2023/1113, както и на въведените механизми за контрол за проверката на тези политики и процедури. При всички обстоятелства се забранява възлагане на външен изпълнител на следните задачи:

а) предлагането и одобряването на оценката на риска за цялата стопанска дейност на задължения субект съгласно член 10, параграф 2;

б) одобряването на вътрешните политики, механизми за контрол и процедури на задължения субект съгласно член 9;

в) решението относно рисковия профил, който да бъде определен на клиента;

г) решението за встъпване в делови взаимоотношения или за извършване на случайна сделка с клиент;

д) уведомяването на ЗФР за подозрителни дейности съгласно член 69 или основаните на прагова стойност оповестявания съгласно член 74 и член 80, освен когато тези дейности са възложени на друг задължен субект, принадлежащ към същата група и установен в същата държава членка;

е) одобряването на критерии за откриване на съмнителни или необичайни сделки и дейности.

4. Преди задължен субект да възложи на външен изпълнител задача съгласно параграф 1, той се уверява, че доставчикът на услуги е достатъчно квалифициран, за да изпълнява задачите, които ще бъдат възложени.

Когато задължен субект възлага на външен изпълнител задача съгласно параграф 1, той гарантира, че доставчикът на услуги, както и всеки последващ подизпълнител доставчик на услуги, прилагат политиките и процедурите, приети от задължения субект. Условията за изпълнението на такива задачи се излагат в писмено споразумение между задължения субект и доставчика на услуги. Задълженият субект осъществява редовни проверки, за да се увери в действителното изпълнение на тези политики и процедури от доставчика на услуги. Честотата на тези проверки се определя въз основа на критичната значимост на възложените на външен изпълнител задачи.

5. Задължените субекти гарантират, че възлагането на дейности на външни изпълнители не се извършва по начин, който в съществена степен вреди на възможността на надзорните органи да наблюдават и проследяват впоследствие спазването от задължения субект на настоящия регламент и на Регламент (ЕС) 2023/1113.

6. Чрез дерогация от параграф 1 задължените субекти нямат право да възлагат задачи, произтичащи от изискванията съгласно настоящия регламент, на доставчици на услуги, пребиваващи или установени в трети държави, определени съгласно глава III, раздел 2, освен ако не е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) задълженият субект възлага задачи единствено на доставчик на услуги, който е част от същата група;

б) групата прилага политики и процедури за БИП/БФТ, мерки за комплексна проверка на клиента и правила за водене на отчетност, които са в пълно съответствие с настоящия регламент или с равностойни правила в трети държави;

в) ефективното изпълнение на изискванията, посочени в буква б) от настоящия параграф, е обект на надзор на равнището на групата, упражняван от надзорния орган на държавата на установяване съгласно глава IV от Директива (ЕС) 2024/1640.

7. Чрез дерогация от параграф 3, когато предприятие за колективно инвестиране няма правосубектност или има само съвет на директорите и е делегирало обработването на членствата и събирането на средства от инвеститори, съгласно определението за „средства“ в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366, на друг субект, то може да възложи задачата, посочена в параграф 3, букви в), г) и д), на един от своите доставчици на услуги.

Възлагането на външни изпълнители, посочено в първа алинея от настоящия параграф, може да се осъществи само след като предприятието за колективно инвестиране е уведомило надзорника за намерението си да възложи задачата на външен изпълнител съгласно параграф 1 и надзорникът е одобрил такова възлагане на дейности на външни изпълнители, като е взел предвид:

а) ресурсите, опита и знанията на доставчика на услуги във връзка с предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма;

б) познаването от доставчика на услуги на вида дейности или сделки, извършвани от предприятието за колективно инвестиране.

8. В срок до 10 юли 2027 г. ОБИП издава насоки, предназначени за задължените субекти, относно:

а) установяването на отношения, свързани с възлагане на дейности на външен изпълнител, в съответствие с настоящия член, тяхното управление и процедурите за наблюдение върху изпълнението на функциите от доставчика на услуги и по-специално на онези функции, които трябва да се считат за критично значими;

б) ролите и отговорността на задължения субект и доставчика на услуги в рамките на споразумение за възлагане на дейности на външни изпълнители;

в) надзорните подходи към възлагането на дейности на външни изпълнители, както и надзорни очаквания по отношение на възлагането на критични функции на външни изпълнители.

ГЛАВА III

КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА НА КЛИЕНТА

РАЗДЕЛ 1

Общи разпоредби

Член 19

Прилагане на мерки за комплексна проверка на клиента

1. Задължените субекти прилагат мерки за комплексна проверка на клиента във всеки от следните случаи:

а) при установяването на делови взаимоотношения;

б) при извършване на случайна сделка на стойност най-малко 10 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута, независимо дали сделката се извършва чрез една операция или чрез свързани сделки, или по-малка сума, определена съгласно параграф 9;

в) при участие в създаването на правен субект, в създаването на правна форма или, за посочените в член 3, точка 3, букви а), б) или в) задължени субекти — в прехвърлянето на собственост в правен субект, независимо от стойността на сделката;

г) когато има съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, независимо от всякаква дерогация, освобождаване или праг;

д) когато има съмнения за верността или адекватността на получените по-рано идентификационни данни на клиента;

е) когато има съмнения дали лицето, с което взаимодействат, е клиента или лицето, упълномощено да действа от името на клиента.

2. В допълнение към обстоятелствата, посочени в параграф 1, кредитните институции и финансовите институции, с изключение на доставчиците на услуги за криптоактиви, прилагат мерки за комплексна проверка на клиента, когато инициират или изпълняват случайна сделка, която представлява превод на средства съгласно определението в член 3, точка 9 от Регламент (ЕС) 2023/1113, която възлиза на стойност най-малко 1 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута, независимо дали сделката се извършва с една операция или чрез свързани сделки.

3. Чрез дерогация от параграф 1, буква б) доставчиците на услуги за криптоактиви:

а) прилагат мерки за комплексна проверка на клиента при извършването на случайна сделка, която възлиза на стойност най-малко 1 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута, независимо дали сделката се извършва с една операция или чрез свързани сделки;

б) прилагат най-малко мерките за комплексна проверка на клиента, посочени в член 20, параграф 1, буква а), при извършването на случайна сделка, когато стойността е под 1 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута, независимо дали сделката се извършва с една операция или чрез свързани сделки.

4. Чрез дерогация от параграф 1, буква б) задължените субекти прилагат най-малко мерките за комплексна проверка на клиента, посочени в член 20, параграф 1, буква а), когато извършват случайна сделка в брой, възлизаща на стойност най-малко 3 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута, независимо дали сделката се извършва с една операция или чрез свързани сделки.

Първа алинея от настоящия параграф не се прилага, когато съгласно член 80, параграфи 2 и 3 държавите членки са въвели ограничение за големи парични плащания в размер на 3 000 EUR или по-малко или равностойността на тази сума в национална валута, освен в случаите, обхванати от параграф 4, буква б) от същия член.

5. В допълнение към обстоятелствата, посочени в параграф 1, доставчиците на услуги в областта на хазарта прилагат мерки за комплексна проверка на клиента при получаването на печалби, осъществяването на залагания или и в двата случая, когато се извършват сделки, възлизащи най-малко на 2 000 EUR или на равностойността на тази сума в национална валута, независимо дали сделката се осъществява с една операция или чрез свързани сделки.

6. За целите на настоящата глава задължените субекти считат за свои клиенти следните лица:

а) за задължените субекти, посочени в член 3, точка 3, букви д), е) и и), и лицата, търгуващи със стоки с висока стойност, посочени в член 3, точка 3, буква й) — освен прекия си клиент, и доставчика на стоки;

б) за нотариуси, адвокати и други лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, които посредничат в сделка и доколкото те са единственият нотариус, адвокат или друго лице, упражняващо юридическа дейност на свободна практика, който посредничи по тази сделка — и двете страни по сделката;

в) за агенти за недвижими имоти — и двете страни по сделката;

г) по отношение на услугите по иницииране на плащане, извършвани от доставчиците на услуги по иницииране на плащане — търговеца;

д) по отношение на доставчиците на услуги за колективно финансиране и посредниците за колективно финансиране — физическото или юридическото лице, което едновременно търси финансиране и предоставя финансиране чрез платформата за колективно финансиране.

7. Пряко или в сътрудничество с други органи в същата държава членка надзорниците могат да освобождават задължените субекти от прилагането, изцяло или частично, на мерките за комплексна проверка на клиента, посочени в член 20, параграф 1, букви а), б) и в), по отношение на електронните пари въз основа на доказан нисък риск, породен от естеството на продукта, когато са изпълнени всички изброени по-долу условия за ограничаване на риска:

а) платежният инструмент не може да бъде презареден и съхраняваната по електронен път сума не надвишава 150 EUR или равностойността на тази сума в националната валута;

б) платежният инструмент се използва изключително за закупуване на стоки или услуги, предоставяни от издателя, или в рамките на мрежа от доставчици на услуги;

в) платежният инструмент не е свързан с платежна сметка и не позволява да се разменя никаква съхранявана сума срещу пари в брой или криптоактиви;

г) издателят провежда достатъчно наблюдение на сделките и деловите взаимоотношения, позволяващо откриването на необичайни или съмнителни сделки.

8. Доставчиците на услуги в областта на хазарта могат да изпълняват задължението си да прилагат мерките за комплексна проверка на клиента, посочени в член 20, параграф 1, буква а) чрез идентифициране на клиента и проверка на неговата самоличност при влизане в казиното или в други помещения за хазартни игри, при условие че те разполагат със системи, които им позволяват да приписват сделките на конкретни клиенти.

9. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП разработва проекти на регулаторни технически стандарти и ги представя на Комисията за приемане. В тези регулаторни технически стандарти се определят:

а) задължените субекти, секторите или сделките, които са свързани с по-висок риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма и за които се прилага стойност, по-ниска от определената в параграф 1, буква б);

б) съответните стойности за случайните сделки;

в) критериите, които трябва да се вземат предвид за установяването на случайни сделки и делови взаимоотношения;

г) критериите за установяване на свързаните сделки.

Когато изготвя проектите на регулаторни технически стандарти, посочени в първата алинея, ОБИП надлежно взема под внимание нивата на рисковете, присъщи на моделите на стопанска дейност на различните видове задължени субекти и оценката на риска на равнището на Съюза, изготвена от Комисията съгласно член 7 от Директива (ЕС) 2024/1640.

10. На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент чрез приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в параграф 9 от настоящия член, в съответствие с членове 49 — 52 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

Член 20

Мерки за комплексна проверка на клиента

1. За целите на извършването на комплексна проверка на клиента задължените субекти прилагат всички долупосочени мерки:

а) идентифициране на клиента и проверка на неговите идентификационни данни;

б) идентифициране на действителните собственици и предприемане на разумни мерки за проверка на техните идентификационни данни (самоличност), така че задължените субекти да са уверени, че знаят кой е действителният собственик и че разбират структурата на собственост и контрол на клиента;

в) оценяване и, когато е уместно, получаване на информация и разбиране изцяло на целта и планираното естество на деловите взаимоотношения или на случайните сделки;

г) проверка дали клиентът или действителните собственици са обект на целеви финансови санкции и, в случай на клиент или страна по правна форма, която е правно образувание, дали физическите или юридическите лица, подлежащи на целеви финансови санкции, контролират правното образувание или притежават повече от 50 % от правата на собственост в това правно образувание или мажоритарно участие в правното образувание, било то индивидуално или колективно;

д) оценяване и, когато е уместно, получаване на информация за естеството на стопанската дейност на клиентите или за тяхната заетост или професия, включително за предприятията — дали извършват дейност;

е) осъществяване на постоянно наблюдение върху деловите взаимоотношения, включително внимателно проучване на сделките, предприемани по време на целия период на деловите взаимоотношения, за да се гарантира, че осъществяваните сделки са в съответствие с информацията, с която разполага задължените субект за клиента и за профила на стопанската дейност и на риска, включително, когато е необходимо, за произхода на средствата;

ж) определяне дали клиентът, действителният собственик на клиента и, когато е приложимо, лицето, от чието име или в полза на което се извършва сделка или дейност, е видна политическа личност, член на семейството или лице, за което е известно, че е близък сътрудник на клиента;

з) когато дадена сделка или дейност се извършва от името или в полза на физически лица, различни от клиента — установяват и проверяват идентификационните данни на тези физически лица;

и) проверяват дали всяко лице, което твърди, че действа от името на клиента, е упълномощено за това и установяват самоличността му и проверяват идентификационните му данни.

2. Задължените субекти определят степента на мерките, посочени в параграф 1, въз основа на индивидуален анализ на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, като вземат под внимание особеностите на клиента и на деловите взаимоотношения или случайната сделка и като отчитат оценката на риска за цялата стопанска дейност, извършена от задължения субект съгласно член 10, и променливите на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма, определени в приложение I, както и рисковите фактори, определени в приложения II и III.

Когато задължените субекти установят повишен риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма, те прилагат мерки за разширена комплексна проверка по реда на раздел 4 от настоящата глава. Когато бъдат установени случаи на по-нисък риск, задължените субекти може да прилагат мерки за опростена комплексна проверка по реда на раздел 3 от настоящата глава.

3. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП издава насоки относно променливите на риска и рисковите фактори, които трябва да се отчитат от задължените субекти, когато встъпват в делови взаимоотношения или осъществяват случайни сделки.

4. Задължените субекти са в състояние по всяко време да удостоверят пред съответните надзорници, че предприетите мерки са целесъобразни с оглед на установените рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

Член 21

Невъзможност да бъдат спазени изискванията за прилагане на мерки за комплексна проверка на клиента

1. Когато задълженият субект не може да спази изискванията за прилагане на мерките за комплексна проверка на клиента, предвидени в член 20, параграф 1, той се въздържа от извършване на дадена сделка или установяване на делови взаимоотношения и прекратява деловите взаимоотношения и обмисля дали да подаде уведомление за съмнителна сделка до ЗФР във връзка с клиента, в съответствие с член 69.

Прекратяването на деловите взаимоотношения съгласно първата алинея от настоящия параграф не забранява получаването на средства съгласно определението в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366, дължими на задължения субект.

Когато задълженият субект има задължението да защитава активите на своя клиент, прекратяването на деловите взаимоотношения не се разбира като изискване за освобождаване от активите на клиента.

При животозастрахователни договори, когато е необходимо като алтернативна мярка на прекратяването на деловите взаимоотношения, задължените субекти се въздържат от извършване на сделки за клиента, включително изплащане на суми на бенефициерите, докато не бъдат изпълнени мерките за комплексна проверка на клиента, предвидени в член 20, параграф 1.

2. Параграф 1 не се прилага за нотариусите, адвокатите, другите лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, одиторите, външните счетоводители и данъчните консултанти, доколкото тези лица удостоверяват правното положение на своя клиент или изпълняват задачата да защитават или представляват този клиент в съдебно производство или във връзка с такова, включително при предоставяне на съвети за завеждане или избягване на такова производство.

Първа алинея не се прилага, когато посочените в нея задължени субекти:

а) участват в изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма;

б) предоставят правни съвети за целите на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансирането на тероризма, или

в) знаят, че клиентът търси правен съвет за целите на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансирането на тероризма; извод за наличието на знание или цел може да се прави въз основа на обективните фактически обстоятелства.

3. Задължените субекти водят отчетност за предприетото действие, за да изпълнят изискването за прилагане на мерки за комплексна проверка на клиента, включително отчетност за взетите решения и съответната подкрепяща документация и обосновки. Документите, данните или информацията, държани от задължения субект, се актуализират всеки път, когато се извършва преглед на комплексната проверка на клиента съгласно член 26.

Задължението за водене на отчетност, предвидено в първа алинея от настоящия параграф, се прилага и в случаите, когато задължените субекти откажат да встъпят в делови взаимоотношения, да прекратят делови взаимоотношения, или да приложат алтернативни мерки съгласно параграф 1.

4. В срок до 10 юли 2027 г. ОБИП издава съвместни насоки с Европейския банков орган относно мерките, които могат да бъдат предприети от кредитните институции и финансовите институции, за да се гарантира спазването на правилата за БИП/БФТ при изпълнението на изискванията на Директива 2014/92/ЕС, включително по отношение на деловите взаимоотношения, които са най-силно засегнати от практиките за намаляване на риска.

Член 22

Идентифициране и проверка на самоличността на клиентите и на действителните собственици

1. С изключение на случаите на по-нисък риск, за които се прилагат мерките съгласно раздел 3, и независимо от прилагането на допълнителни мерки в случаите на по-висок риск съгласно раздел 4, задължените субекти получават най-малко следната информация, за да идентифицират клиента, всяко лице, което твърди, че действа от името на клиента, и физическите лица, от чието име или в чиято полза се извършва дадена сделка или дейност:

а) за физическо лице:

i) всички имена и фамилни имена;

ii) място и пълна дата на раждане;

iii) гражданства, или липса на гражданство и статут на бежанец, или статут на субсидиарна закрила — в съответните случаи, и национален идентификационен номер — в съответните случаи;

iv) обичайното местопребиваване или — ако няма определен адрес на законно местопребиваване в Съюза — пощенския адрес, на който физическото лице може да бъде намерено, и когато има такъв, данъчния идентификационен номер;

б) за правно образувание:

i) правна форма и наименование/фирма на правното образувание;

ii) седалище и адрес на управление и — ако е различен — адрес на основното място на дейност, както и държавата на учредяване;

iii) имената на законните представители на правното образувание, както и — когато има такива — регистрационния номер, данъчния идентификационен номер и идентификационния код на правния субект;

iv) имената на лицата, които държат акции или заемат директорска длъжност в номинална форма, включително посочване на статута им на номинални акционери/съдружници или директори.

в) за доверителен собственик на изрична доверителна собственост или лице, заемащо равностойна длъжност в сходна правна форма:

i) основна информация относно правната форма; въпреки това, по отношение на активите, държани в правната форма или управлявани чрез нея, се идентифицират само активите, които ще бъдат управлявани във връзка с деловите взаимоотношения или случайната сделка;

ii) адресът на местопребиваване на доверителните собственици или на лицата на равностойна длъжност в сходна правна форма, и в случай че е различно — мястото, от което се управлява изричната доверителна собственост или сходната правна форма, пълномощията, които уреждат и скрепяват правната форма, както и данъчния идентификационен номер и идентификационния код на правния субект, когато има такива;

г) за други организации, които имат правоспособност съгласно националното законодателство:

i) наименование, седалище и адрес на управление или равностойни данни;

ii) имената на лицата, упълномощени да представляват организацията, както и — в съответните случаи — правната форма, данъчния идентификационен номер, регистрационния номер, идентификационния код на правния субект и устава или равностоен акт.

2. С цел идентифициране на действителния собственик на правно образувание или на правна форма задължените субекти събират информацията, посочена в член 62, параграф 1, втора алинея, буква а).

Когато след като са изчерпани всички възможни средства за идентифициране, не е идентифицирано физическо лице като действителен собственик, или когато има съмнения дали лицата, които са идентифицирани, са действителните собственици, задължените субекти записват, че не е идентифициран действителен собственик и идентифицират всички физически лица, заемащи длъжностите на служители на висше ръководно равнище в правното образувание, и проверяват техните идентификационни данни.

Когато извършването на проверката на идентификацията, посочена във втора алинея, може да подскаже на клиента, че задълженият субект има съмнения относно действителната собственост на правното образувание, задълженият субект се въздържа от проверка на идентификацията на висшите ръководни служители и вместо това записва предприетите стъпки за установяване на самоличността на действителните собственици и висшите ръководни служители. Задължените субекти водят отчетност за извършените действия, както и за трудностите, срещнати по време на процеса на идентифициране, довели до това да се прибегне до идентифициране на висш ръководен служител.

3. Кредитните институции и финансовите институции получават информация за идентифициране и проверка на идентификацията на физическите или юридическите лица, като използват виртуалния IBAN, който издават, и свързаната с него банкова или платежна сметка.

Кредитната институция или финансовата институция, обслужваща банковата или платежната сметка, към която издаден от друга кредитна институция или финансова институция виртуален IBAN пренасочва плащанията, гарантира, че може да получи от издалата виртуалния IBAN институция информацията за идентифициране и проверка на идентификацията на физическото лице, което използва виртуалния IBAN, незабавно и във всички случаи в рамките на 5 работни дни, след като поиска тази информация.

4. В случай на бенефициери при доверителна собственост или сходни правни образувания, или правни форми, които са определени чрез конкретни характеристики или клас, задълженият субект събира достатъчно информация относно бенефициера, за да се увери, че ще бъде в състояние да установи бенефициера към момента на изплащането или когато бенефициерът упражнява придобитите права.

5. В случай на попечителски тръстове задълженият субект получава достатъчно информация относно предмета на правомощията и поемащите по подразбиране, така че да може да установи идентификационните данни на бенефициера към момента на упражняване от доверителните собственици на правото им на преценка или към момента, в който поемащите по подразбиране станат бенефициери поради неупражняване на правото им на преценка от страна на доверителните собственици.

6. Задължените субекти получават информацията, документите и данните, необходими за проверката на идентификационните данни на клиента и на всяко лице, което претендира да действа от тяхно име, по някой от следните начини:

а) предаването на документ за самоличност, паспорта или равностоен документ и, в съответните случаи, придобиването на информация от надеждни и независими източници, независимо дали достъпът се осъществява пряко или е предоставен от клиента;

б) използването на средства за електронна идентификация, които отговарят на изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 по отношение на нивата на осигуреност „значително“ или „високо“ и съответните квалифицирани удостоверителни услуги, изложени в посочения регламент.

7. Задължените субекти проверяват идентификационните данни на действителния собственик и, в съответните случаи, на лицата, от чието име или в полза на които се извършва дадена сделка или дейност, по един от следните начини:

а) в съответствие с параграф 6;

б) като предприемат разумни мерки за получаване на необходимата информация, документи и данни от клиента или други надеждни източници, включително публични регистри, различни от централните регистри.

Задължените субекти определят степента, в която е необходимо да направят справка с информацията, като вземат под внимание рисковете, произтичащи от случайната сделка или деловите взаимоотношения и действителния собственик, включително рисковете, свързани със структурата на собствеността.

В допълнение към средствата за проверка, посочени в първата алинея от настоящия параграф, задължените субекти проверяват информацията относно действителните собственици, като правят справка в централните регистри.

Член 23

Момент на извършване на проверката на идентификацията на клиента и на действителния собственик

1. Проверката на идентификацията на клиента, на действителния собственик и на всички лица съгласно член 20, параграф 1, букви з) и и), се извършва преди установяването на делови взаимоотношения или извършването на случайна сделка. Това задължение не се отнася до случаите с по-нисък риск съгласно раздел 3 от настоящата глава, при условие че по-ниският риск обосновава отлагането на такава проверка.

За брокерите на недвижими имоти проверката, посочена в първата алинея, се извършва след като офертата бъде приета от продавача или лизингодателя, и във всички случаи преди прехвърлянето на средства или имущество.

2. Чрез дерогация от параграф 1 проверката на идентификационните данни на клиента и на действителния собственик може да се извърши по време на установяването на делови взаимоотношения, ако е необходимо, за да не се прекъсва нормалното осъществяване на стопанската дейност и когато рискът от изпиране на пари или финансиране на тероризма е незначителен. В подобни случаи тези процедури се приключват колкото е възможно по-скоро след първоначалния контакт.

3. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член кредитна или финансова институция може да открие сметка, включително сметки, които позволяват извършването на сделки с прехвърлими ценни книжа, ако някой клиент поиска това, при условие че са налице подходящи предпазни мерки, за да се гарантира, че няма да се извършват сделки от клиента или от негово име, докато не бъде осигурено пълно спазване на мерките за комплексна проверка на клиента, предвидени в член 20, параграф 1, букви а) и б).

4. При всяко встъпване в нови делови взаимоотношения с правно образувание или с доверителния собственик на изрична доверителна собственост, или с лицето, заемащо равностойна длъжност в сходна правна форма, посочени в членове 51, 57, 58, 61 и 67 и подлежащи на регистрация на информацията за действителните собственици съгласно член 10 от Директива (ЕС) 2024/1640, задължените субекти събират валидни доказателства за регистрацията или получават наскоро направено извлечение от регистъра, което потвърждава валидността на регистрацията.

Член 24

Съобщаване за несъответствия с информацията, която се съдържа в регистрите на действителните собственици

1. Задължените субекти съобщават на централните регистри за всички установени несъответствия между информацията, налична в централните регистри, и информацията, която събират съгласно член 20, параграф 1, буква б) и член 22, параграф 7.

Несъответствията, посочени в първата алинея, се съобщават без ненужно забавяне и при всички случаи в срок от 14 календарни дни от откриването им. При съобщаване за такива несъответствия задължените субекти допълват съобщенията си с информацията, която са получили, като посочват несъответствието и лицата, които считат, че са действителните собственици, а когато е приложимо, и номиналните акционери/съдружници и номиналните директори, и защо.

2. Чрез дерогация от параграф 1 задължените субекти могат да се въздържат от съобщаване на несъответствията до централния регистър и вместо това да поискат допълнителна информация от клиентите, когато установените несъответствия:

а) са ограничени до печатни грешки, различни начини на транслитерация или незначителни неточности, които не засягат идентифицирането на действителните собственици или тяхното положение; или

б) са в резултат от остарели данни, но действителните собственици са известни на задължения субект от друг надежден източник и няма основания за подозрение, че има намерение да се прикрие информация.

Когато задължен субект стигне до заключение, че информацията за действителните собственици в централния регистър е невярна, задължените субекти приканват клиентите да подадат вярната информация на централния регистър съгласно членове 63, 64 и 67 без ненужно забавяне и при всички случаи в срок от 14 календарни дни.

Настоящият параграф не се прилага до случаи с по-висок риск, за които се прилагат мерките съгласно раздел 4 от настоящата глава.

3. Когато клиент не е подал вярната информация в срока, посочен в параграф 2, втора алинея, задълженият субект съобщава на централния регистър за несъответствието в съответствие с параграф 1, втора алинея.

4. Настоящият член не се прилага за нотариусите, адвокатите, другите лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, за одиторите, външните счетоводители и данъчните консултанти по отношение на информацията, която те получават от клиент или по отношение на клиент в процеса на удостоверяване на правното положение на този клиент или при изпълнение на своите задачи при защитата или процесуалното представителство на този клиент в съдебно производство или във връзка с такова производство, включително предоставяне на съвети за завеждане или избягване на такова производство, независимо дали такава информация е получена или придобита преди, по време на съответното производство или след него.

Изискванията на настоящия член обаче се прилагат, когато задължените субекти, посочени в първата алинея от настоящия параграф, предоставят правни съвети в някой от случаите, посочени в член 21, параграф 2, втора алинея.

Член 25

Установяване на целта и планирания характер на делови взаимоотношения или случайна сделка

Преди да встъпи в делови взаимоотношения или да осъществи случайна сделка, задълженият субект се уверява, че разбира тяхната цел и планиран характер. За тази цел задълженият субект придобива, когато е необходимо, информация относно:

а) целта и икономическата обосновка на случайната сделка или деловите взаимоотношения;

б) прогнозната сума на предвижданите дейности;

в) източника на средства;

г) предназначението на средствата;

д) стопанската дейност или занятието на клиента.

За целите на първия параграф, буква а) от настоящия член задължените субекти, попадащи в обхвата на член 74, събират информация, за да определят дали предназначението на стоките с висока стойност, посочени в същия член, е за търговски или нетърговски цели.

Член 26

Постоянно наблюдение върху деловите взаимоотношения и наблюдение върху сделките, извършвани от клиенти

1. Задължените субекти провеждат постоянно наблюдение върху деловите взаимоотношения, включително сделките, предприемани от клиента през цялото време на деловото взаимоотношение, с цел да гарантират, че тези сделки отговарят на информацията, с която задълженият субект разполага за клиента, за стопанската дейност на клиента и за неговия рисков профил и при необходимост с информацията за произхода и предназначението на средствата и с цел откриване на тези сделки, които да бъдат подложени на по-задълбочена оценка съгласно член 69, параграф 2.

Когато деловите взаимоотношения включват повече от един продукт или услуга, задължените субекти гарантират, че мерките за комплексна проверка на клиента включват всички тези продукти и услуги.

Когато задължените субекти, принадлежащи към група, имат делови взаимоотношения с клиенти, които са клиенти и на други субекти в рамките на тази група, независимо дали са задължени субекти или предприятия, които не подлежат на изискванията за БИП/БФТ, те вземат предвид информацията, свързана с тези други делови взаимоотношения, за целите на наблюдението на деловите взаимоотношения със своите клиенти.

2. В контекста на постоянното наблюдение, посочено в параграф 1, задължените субекти гарантират, че съответните документи, данни или информация за клиента се поддържат в актуален вид.

Периодът от време между актуализациите на информацията за клиента съгласно първата алинея зависи от риска, произтичащ от деловото взаимоотношение и в никакъв случай не надвишава:

а) за клиенти с по-висок риск, за които се прилагат мерките съгласно раздел 4 от настоящата глава — 1 година;

б) за всички останали клиенти — 5 години.

3. Като допълнение към изискванията, определени в параграф 2, задължените субекти извършват преглед и при необходимост актуализират информацията за клиента, в случай че:

а) е настъпила промяна в съответните обстоятелства на клиента;

б) задълженият субект има правно задължение в рамките на съответната календарна година да се свърже с клиента с цел преглед на съответната информация за действителните собственици или за да спази изискванията на Директива 2011/16/ЕС на Съвета ([42]);

в) узнаят за факт от значение, който е свързан с клиента.

([42]) Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

4. В допълнение към постоянното наблюдение, посочено в параграф 1 от настоящия член, задължените субекти редовно проверяват дали са изпълнени условията, предвидени в член 20, параграф 1, буква г). Честотата на тази проверка е съизмерима с излагането на задължения субект и деловите взаимоотношения на рискове от неприлагане или заобикаляне на целеви финансови санкции.

За кредитните институции и финансовите институции проверката, посочена в първата алинея, се извършва и при всяко ново посочване във връзка с целеви финансови санкции.

Изискванията на настоящия параграф не заменят задължението за прилагане на целевите финансови санкции или по-строгите изисквания съгласно други правни актове на Съюза или съгласно националното право относно проверката на клиентската база в списъци с целеви финансови санкции.

5. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП издава насоки относно постоянното наблюдение на деловите взаимоотношения и относно наблюдението на сделките, извършвани в контекста на такива взаимоотношения.

Член 27

Временни мерки за клиенти, които подлежат на финансови санкции на ООН

1. По отношение на клиенти, които подлежат на финансови санкции на ООН или които са контролирани от физически или юридически лица или образувания, подлежащи на финансови санкции на ООН, или в които физическите или юридическите лица или образуванията, които са обект на финансови санкции на ООН, притежават повече от 50 % от правата на собственост или мажоритарно дялово участие, независимо дали индивидуално или колективно, задължените субекти водят отчетност за:

а) средствата или другите активи, които те управляват за клиента към момента на публичното оповестяване на финансовите санкции на ООН;

б) сделките, които клиентът е опитал да извърши;

в) сделките, извършени за клиента.

2. Задължените субекти прилагат настоящия член между момента на публично оповестяване на финансовите санкции на ООН и момента на прилагане на съответните целеви финансови санкции в Съюза.

Член 28

Регулаторни технически стандарти относно информацията, необходима за извършване на комплексна проверка на клиента

1. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП разработва проекти на регулаторни технически стандарти и ги представя на Комисията за приемане. В тези регулаторни технически стандарти се определят:

а) изискванията, които се прилагат по отношение на задължените субекти съгласно член 20 и информацията, която да бъде събирана за целите на извършването на стандартни, опростени и разширени комплексни проверки съгласно членове 22 и 25, член 33, параграф 1 и член 34, параграф 4, включително минималните изисквания при случаи с по-нисък риск;

б) вида на мерките за опростена комплексна проверка, които задължените субекти може да прилагат в случаи с по-нисък риск съгласно член 33, параграф 1 от настоящия регламент, включително мерките, приложими по отношение на конкретни категории задължени субекти и продукти или услуги, като се вземат предвид резултатите от оценката на риска на равнището на Съюза, изготвена от Комисията съгласно член 7 от Директива (ЕС) 2024/1640;

в) рисковите фактори, свързани с характеристиките на инструментите за електронни пари, които надзорниците следва да вземат предвид при определянето на обхвата на освобождаването съгласно член 19, параграф 7;

г) надеждните и независими източници на информация, които може да се използват за проверка на идентификационните данни на физически или юридически лица за целите на член 22, параграфи 6 и 7;

д) списъкът на атрибутите, които средствата за електронна идентификация и съответните квалифицирани удостоверителни услуги, посочени в член 22, параграф 6, буква б), трябва да притежават, за да бъдат изпълнени изискванията на член 20, параграф 1, букви а) и б), когато става дума за стандартна, опростена и разширена комплексна проверка.

2. Изискванията и мерките, предвидени в параграф 1, букви а) и б), се основават на следните критерии:

а) присъщия риск, свързан с предоставяната услуга;

б) рисковете, свързани с категориите клиенти;

в) естеството, размера и повторяемостта на сделката;

г) каналите, използвани за осъществяване на деловите взаимоотношения или случайната сделка.

3. ОБИП редовно извършва преглед на регулаторните технически стандарти и при необходимост изготвя и предава на Комисията проект за актуализиране на тези регулаторни технически стандарти с цел, наред с другото, да вземе предвид иновациите и развитието на технологиите.

4. На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент чрез приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в параграфи 1 и 3 от настоящия член, в съответствие с членове 49 — 52 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

РАЗДЕЛ 2

Политика по отношение на третите държави и заплахи от изпиране на пари и финансиране на тероризма с източник извън Съюза

Член 29

Идентифициране на третите държави със съществени стратегически недостатъци в националните режими в областта на БИП/БФТ

1. Третите държави със съществени стратегически недостатъци в техните национални режими в областта на БИП/БФТ се идентифицират от Комисията и се обозначават като „високорискови трети държави“.

2. С цел да идентифицира третите държави, както е посочено в параграф 1 от настоящия член, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 85, които да допълват настоящия регламент, когато:

а) са идентифицирани съществени стратегически недостатъци в правната и институционалната уредба в областта на БИП/БФТ на съответната трета държава;

б) са идентифицирани съществени стратегически недостатъци в ефективността на системата за БИП/БФТ на съответната трета държава във връзка с предприеманите мерки по отношение на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма или в нейната система за оценяване и ограничаване на рисковете от неприлагане или заобикаляне на финансовите санкции на ООН, свързани с финансирането на разпространението на оръжия;

в) съществените стратегически недостатъци, идентифицирани съгласно букви а) и б), са трайни и не са предприети или не се предприемат мерки за ограничаването им.

Тези делегирани актове се приемат в срок от 20 календарни дни, след като Комисията се е уверила, че са изпълнени критериите, посочени в букви а), б) или в) от първа алинея.

3. За целите на параграф 2 Комисията взема предвид призивите за прилагане на мерки за разширена комплексна проверка и допълнителни ограничаващи риска мерки („ответни мерки“) от международни организации и определящи стандартите органи, които са компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма, както и съответните оценки, доклади или публични изявления, изготвени от тях.

4. Когато дадена трета държава е идентифицирана в съответствие с критериите, посочени в параграф 2, задължените субекти прилагат мерките за разширена комплексна проверка, посочени в член 34, параграф 4, по отношение на деловите взаимоотношения или случайните сделки, включващи физически или юридически лица от тази трета държава.

5. С делегираните актове, посочени в параграф 2, измежду ответните мерки, изброени в член 35, се определят специалните ответни мерки за ограничаване на специфичните рискове, произтичащи от всяка високорискова трета държава.

6. Когато държава членка установи специфичен риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма, породен от трета държава, която Комисията е идентифицирала в съответствие с критериите, посочени в параграф 2, по отношение на която не са предприети действия чрез ответните мерки, посочени в параграф 5, тя може да изиска от задължените субекти, установени на нейната територия, да прилагат специални допълнителни ответни мерки за ограничаване на специфичните рискове, произтичащи от тази трета държава. Установеният риск и съответните ответни мерки се съобщават на Комисията в срок от 5 дни от прилагането на ответните мерки.

7. Комисията редовно извършва преглед на делегираните актове, посочени в параграф 2, за да гарантира, че специалните ответни мерки, определени съгласно параграф 5, отчитат промените в уредбата на съответната трета държава в областта на БИП/БФТ и са пропорционални и адекватни на рисковете.

При получаване на уведомление съгласно параграф 6 Комисията оценява получената информация, за да определи дали специфични за държавата рискове засягат интегритета на вътрешния пазар на Съюза. Когато е целесъобразно, Комисията преразглежда делегираните актове, посочени в параграф 2, като добавя необходимите ответни мерки за ограничаване на тези допълнителни рискове. Когато Комисията прецени, че специалните допълнителни мерки, прилагани от държава членка съгласно параграф 6, не са необходими за ограничаване на специфичните рискове, произтичащи от тази трета държава, тя може да вземе решение чрез акт за изпълнение за прекратяване на специалната допълнителна ответна мярка от страна на държавата членка.

Член 30

Идентифициране на третите държави със слабости в спазването на изискванията в националните режими в областта на БИП/БФТ

1. Третите държави със слабости в спазването на изискванията в своите национални режими в областта на БИП/БФТ се идентифицират от Комисията.

2. С цел да идентифицира третите държави, посочени в параграф 1, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 85, които да допълват настоящия регламент, когато:

а) са установени слабости в спазването на изискванията в правната и институционалната уредба в областта на БИП/БФТ на съответната трета държава;

б) са установени слабости в спазването на изискванията по отношение на ефективността на системата за БИП/БФТ на съответната трета държава във връзка с предприемането на мерки по отношение на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма или в нейната система за оценяване и ограничаване на рисковете от неприлагане или заобикаляне на финансовите санкции на ООН, свързани с финансирането на разпространението на оръжия.

Тези делегирани актове се приемат в срок от двадесет дни, след като Комисията се увери, че са изпълнени критериите, посочени в първа алинея, букви а) или б).

3. При изготвянето на делегираните актове, посочени в параграф 2, Комисията взема предвид, като основа за нейната оценка, информацията относно юрисдикциите под засилено наблюдение от международни организации и определящи стандартите органи, които са компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма, както и съответните оценки, доклади или публични изявления, изготвени от тях.

4. С делегираните актове, посочени в параграф 2, се определят специалните мерки за разширена комплексна проверка измежду изброените в член 34, параграф 4, които задължените субекти прилагат с цел ограничаване на рисковете, свързани с деловите взаимоотношения или случайните сделки, включващи физически или юридически лица от съответната трета държава.

5. Комисията редовно извършва преглед на делегираните актове, посочени в параграф 2, за да гарантира, че специалните мерки за разширена комплексна проверка, определени съгласно параграф 4, отчитат промените в уредбата на съответната трета държава в областта на БИП/БФТ и са пропорционални и адекватни на рисковете.

Член 31

Идентифициране на третите държави, представляващи конкретна и сериозна заплаха за финансовата система на Съюза

1. На Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 85, за да допълва настоящия регламент като идентифицира третите държави, когато в извънредни случаи тя счита, че е необходимо да ограничи конкретна и сериозна заплаха за финансовата система на Съюза и за правилното функциониране на вътрешния пазар, породена от тези трети държави, и която не може да бъде ограничена съгласно членове 29 и 30.

2. Когато изготвя делегираните актове, посочени в параграф 1, Комисията взема предвид по-конкретно следните критерии:

а) правната и институционалната уредба в областта на БИП/БФТ в съответната трета държава, и по-специално:

i) инкриминирането на изпирането на пари и финансирането на тероризма;

ii) мерките за комплексна проверка на клиента;

iii) изискванията за водене на отчетност;

iv) изискванията за уведомяване за съмнителни сделки;

v) наличието за компетентните органи на точна и навременна информация за действителните собственици на юридическите лица и правните форми;

б) правомощията и процедурите на компетентните органи на съответната трета държава за целите на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително наличието на достатъчно ефективни, пропорционални и възпиращи санкции, както и практиката на съответната трета държава в областта на сътрудничеството и обмена на информация с компетентните органи на държавите членки;

в) ефективността на системата за БИП/БФТ на съответната трета държава във връзка с предприемането на мерки по отношение на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

3. За целите на определянето на нивото на заплаха, посочено в параграф 1, Комисията може да поиска от ОБИП да приеме становище, имащо за цел да бъде оценено конкретното въздействие върху интегритета на финансовата система на Съюза, дължащо се на нивото на заплаха, произтичащо от дадена трета държава.

4. Когато ОБИП установи, че трета държава, различна от идентифицираните съгласно член 29 и член 30, представлява конкретна и сериозна заплаха за финансовата система на Съюза, той може да отправи до Комисията становище, в което излага заплахата, която е установил, и защо счита, че Комисията следва да идентифицира третата държава съгласно параграф 1.

Когато Комисията реши да не идентифицира третата държава, посочена в първа алинея, тя предоставя обосновка за това на ОБИП.

5. При изготвянето на делегираните актове, посочени в параграф 1, Комисията взема предвид по-конкретно съответните оценки или доклади, изготвени от международни организации и определящи стандартите органи, които са компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма.

6. Когато идентифицираната конкретна и сериозна заплаха от съответната трета държава се състои в съществен стратегически недостатък, се прилага член 29, параграф 4, а с делегирания акт, посочен в параграф 1 от настоящия член, се определят специални ответни мерки съгласно член 29, параграф 5.

7. Когато идентифицираната конкретна и сериозна заплаха от съответната трета държава се състои в слабост в спазването на изискванията, с делегирания акт, посочен в параграф 1, се определят конкретни мерки за разширена комплексна проверка измежду изброените в член 34, параграф 4, които задължените субекти трябва да прилагат, за да ограничат рисковете, свързани с деловите взаимоотношения или случайните сделки, включващи физически или юридически лица от съответната трета държава.

8. Комисията редовно извършва преглед на делегираните актове, посочени в параграф 1, за да гарантира, че ответните мерки, посочени в параграф 6, и мерките за разширена комплексна проверка, посочени в параграф 7, отчитат промените в уредбата на съответната трета държава в областта на БИП/БФТ и са пропорционални и адекватни на рисковете.

9. Комисията може да приеме чрез акт за изпълнение методиката за идентифициране на трети държави съгласно настоящия член. В този акт за изпълнение се определя по-специално:

а) как се оценяват критериите, посочени в параграф 2;

б) процесът на взаимодействие с оценяваната трета държава;

в) процесът на участие на държавите членки и ОБИП в идентифицирането на трети държави, представляващи конкретна и сериозна заплаха за финансовата система на Съюза.

Актът за изпълнение, посочен в първата алинея от настоящия параграф, се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 86, параграф 2.

Член 32

Насоки относно рисковете, тенденциите и методите в областта на изпирането на пари и финансирането на тероризма

1. В срок до 10 юли 2027 г. ОБИП издава насоки, в които се определят рисковете, тенденциите и методите в областта на изпирането на пари и финансирането на тероризма, които са свързани с всяка географска зона извън Съюза и на които са изложени задължените субекти. ОБИП отчита, по-конкретно, рисковите фактори, изброени в приложение III. Когато са установени случаи с по-висок риск, в насоките се включват мерки за разширена комплексна проверка, чието прилагане задължените субекти да обмислят с цел ограничаване на тези рискове.

2. ОБИП извършва преглед на насоките, посочени в параграф 1, най-малко веднъж на всеки 2 години.

3. При издаването и прегледа на насоките, посочени в параграф 1, ОБИП взема предвид оценките или докладите на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, международните организации и определящите стандартите органи, които са компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма.

РАЗДЕЛ 3

Опростена комплексна проверка

Член 33

Мерки за опростена комплексна проверка

1. Когато, като се имат предвид рисковите фактори, посочени в приложения II и III, деловите взаимоотношения или сделката представляват ниска степен на риск, задължените субекти може да прилагат следните мерки за опростена комплексна проверка:

а) проверка на идентификационните данни на клиента и действителния собственик след установяването на деловите взаимоотношения, при условие че установеният конкретен по-нисък риск обосновава такова отлагане, но във всички случаи не по-късно от 60 дни от установяването на деловите взаимоотношения;

б) намаляване на честотата на актуализиране на идентификационните данни на клиента;

в) намаляване на количеството на събираната информация за установяване на целта и планираното естество на деловите взаимоотношения или случайната сделка или извличането ѝ от вида на сделките или установените делови взаимоотношения;

г) намаляване на честотата или степента на проучване на сделките, извършени от клиента;

д) прилагане на всяка друга съответна мярка за опростена комплексна проверка, определена от ОБИП съгласно член 28.

Мерките, посочени в първата алинея, са пропорционални на естеството и размера на стопанската дейност и на установените конкретни елементи на по-ниския риск. Задължените субекти обаче провеждат достатъчно наблюдение на сделките и деловите взаимоотношения, позволяващо откриването на необичайни или съмнителни сделки.

2. Задължените субекти гарантират, че вътрешните процедури, установени съгласно член 9, съдържат конкретните мерки за опростена проверка, които се предприемат по отношение на различните видове клиенти, които представляват по-нисък риск. Задължените субекти документират решенията за съобразяване с допълнителни фактори на по-нисък риск.

3. За целите на прилагането на мерките за опростена комплексна проверка, посочени в параграф 1, буква а), задължените субекти приемат процедури за управление на риска по отношение на условията, при които могат да предоставят услуги или да осъществяват сделки за клиент, преди да бъде извършена проверката, включително като поставят ограничения за размера, броя или видовете сделки, които може да бъдат извършвани, или като наблюдават сделките, за да гарантират, че те съответстват на очакваните норми за въпросните делови взаимоотношения.

4. Задължените субекти проверяват редовно дали условията за прилагането на мерки за опростена комплексна проверка продължават да са налице. Честотата на тези проверки е съизмерима с естеството и размера на стопанската дейност и на рисковете, които произтичат от конкретните делови взаимоотношения.

5. Задължените субекти се въздържат от прилагането на мерки за опростена комплексна проверка във всеки от следните случаи:

а) задължените субекти изпитват съмнения относно верността на информацията, предоставена от клиента или действителния собственик на етапа на идентифициране, или откриват несъответствия във връзка с тази информация;

б) факторите, сочещи за по-нисък риск, вече не са налице;

в) наблюдението на сделките на клиента и информацията, събирана в контекста на деловите взаимоотношения с него, изключват сценарий, свързан с по-нисък риск;

г) има съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма;

д) налице е съмнение, че клиентът или действащото от името на клиента лице се опитва да заобиколи или избегне целеви финансови санкции.

РАЗДЕЛ 4

Разширена комплексна проверка

Член 34

Приложно поле на мерките за разширена комплексна проверка

1. В случаите, посочени в членове 29, 30, 31 и 36—46, както и в други случаи с по-висок риск, които са установени от задължените субекти съгласно член 20, параграф 2, втора алинея, задължените субекти прилагат мерки за разширена комплексна проверка, целящи подходящо управление и ограничаване на такива рискове.

2. Задължените субекти проучват произхода и предназначението на средствата, участващи във всички сделки, за които е изпълнено най-малко едно от следните условия, както и целта на всички такива сделки:

а) сделката е сложна по естеството си;

б) сделката е необичайно голяма;

в) сделката се извършва по необичайна схема;

г) сделката няма явна икономическа или законна цел.

3. С изключение на случаите, включени в раздел 2 от настоящата глава, когато се оценяват рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, произтичащи от дадени делови взаимоотношения или от случайна сделка, задължените субекти вземат предвид най-малко факторите на потенциално по-висок риск, определени в приложение III и в насоките, приети от ОБИП съгласно член 32, както и всякакви други показатели на по-висок риск като уведомленията, издадени от ЗФР, и констатациите на оценката на риска за цялата стопанска дейност съгласно член 10.

4. С изключение на случаите, включени в раздел 2 от настоящата глава, в случаите на по-висок риск, посочени в параграф 1 от настоящия член, задължените субекти прилагат мерки за разширена комплексна проверка, пропорционални на установения по-висок риск, които могат да включват следните мерки:

а) получаване на допълнителна информация относно клиента и действителния собственик или действителните собственици;

б) получаване на допълнителна информация относно планираното естество на деловите взаимоотношения;

в) получаване на допълнителна информация относно произхода на средствата и произхода на имуществото състояние на клиента и на действителния собственик или действителните собственици;

г) получаване на информация относно причините за планираните или извършените сделки и за тяхната логическа обвързаност с деловите взаимоотношения;

д) получаване на одобрение от висшето ръководство за установяване или продължаване на деловите взаимоотношения;

е) осъществяване на засилено наблюдение на деловите взаимоотношения чрез повишаване на броя и момента на извършваните проверки и подбиране на схеми на сделки, които налагат допълнително проучване;

ж) изискване първото плащане да се извършва през сметка на името на клиента в кредитна институция, за която се прилагат стандарти за комплексна проверка на клиента, които не са по-малко строги от предвидените в настоящия регламент.

5. Когато делови взаимоотношения, за които е установено, че са свързани с по-висок риск, включват боравене с активи на стойност най-малко 5 000 000 EUR, или равностойността на тази сума в национална или чуждестранна валута, чрез индивидуализирани услуги за клиент, притежаващ общо активи на стойност най-малко 50 000 000 EUR, или равностойността на тази сума в национална или чуждестранна валута, под формата на финансови или инвестиционни активи или недвижимо имущество, или комбинация от тях, с изключение на личното жилище на този клиент, кредитните институции, финансовите институции и доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление прилагат следните мерки за разширена комплексна проверка, в допълнение към мерките за разширена комплексна проверка, прилагани съгласно параграф 4:

а) специални мерки, включващи процедури за ограничаване на рисковете, свързани с индивидуализираните услуги и продукти, предлагани на този клиент;

б) получаване на допълнителна информация за източника на средства на този клиент;

в) предотвратяване и управление на конфликти на интереси между клиента и висшето ръководство или служителите на задължения субект, които изпълняват задачи, свързани със спазването на изискванията от страна на този задължен субект по отношение на този клиент.

До 10 юли 2027 г. ОБИП издава насоки относно мерките, които трябва да бъдат предприемани от кредитните институции, финансовите институции и доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление, за установяване дали даден клиент притежава общо активи на стойност най-малко 50 000 000 EUR, или равностойността на тази сума в национална или чуждестранна валута, под формата на финансови или инвестиционни активи или недвижимо имущество, и относно начина за определяне на тази стойност.

6. С изключение на случаите, включени в раздел 2 от настоящата глава, когато държавите членки установят случаи на по-високи рискове съгласно член 8 от Директива (ЕС) 2024/1640, включително като резултат от секторни оценки на риска, извършени от държавите членки, те могат да изискат от задължените субекти да прилагат мерки за разширена комплексна проверка и, когато е уместно, да определят тези мерки. Държавите членки уведомяват Комисията и ОБИП за решенията си за налагане на изисквания за разширена комплексна проверка на задължените субекти, установени на тяхна територия, в едномесечен срок от тяхното приемане, като прилагат обосновка за рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, на които се основава такова решение.

Когато има вероятност рисковете, установени от държавите членки съгласно първата алинея, да са с източник извън Съюза и да могат да засегнат финансовата система на Съюза, ОБИП обмисля, по искане на Комисията или по собствена инициатива, дали да актуализира насоките, приети съгласно член 32.

7. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 85, за да допълва настоящия регламент, когато установи допълнителни случаи на по-висок риск съгласно посоченото в параграф 1 от настоящия член, които засягат Съюза като цяло, и мерки за разширена комплексна проверка, които задължените субекти трябва да прилагат в тези случаи, като взема предвид уведомленията от държавите членки съгласно параграф 6, първа алинея от настоящия член.

8. Мерките за разширена комплексна проверка не се прилагат автоматично по отношение на клонове или дъщерни предприятия на задължени субекти, установени в Съюза, които се намират в третите държави, посочени в членове 29, 30 и 31, когато тези клонове или дъщерни предприятия спазват изцяло политиките, процедурите и механизмите за контрол в рамките на групата в съответствие с член 17.

Член 35

Ответни мерки за ограничаване на заплахите от изпиране на пари и финансиране на тероризма с източник извън Съюза

За целите на членове 29 и 31 Комисията може да избира измежду следните ответни мерки:

а) ответни мерки, които задължените субекти да прилагат по отношение на лицата и правните образувания, свързани с високорискови трети държави и в съответните случаи с други държави, от които произтича заплаха за финансовата система на Съюза, състоящи се в следното:

i) прилагане на допълнителни елементи на разширена комплексна проверка;

ii) въвеждане на подходящи разширени механизми за уведомяване или систематично уведомяване за финансови сделки;

iii) ограничаване на деловите взаимоотношения или сделките с физически лица или правни образувания от тези трети държави;

б) ответни мерки, които държавите членки да прилагат по отношение на високорискови трети държави и, в съответните случаи, други държави, от които произтича заплаха за финансовата система на Съюза, състоящи се в следното:

i) отказ на установяването на дъщерни предприятия, клонове или представителства на задължени субекти от съответната държава или отчитане по друг начин на факта, че съответният задължен субект е от трета държава, която не е въвела адекватен режим за БИП/БФТ;

ii) забрана за задължените субекти да установяват клонове или представителства в съответната трета държава или отчитане по друг начин на факта, че съответният клон или представителство ще бъде в трета държава, която не е въвела адекватен режим за БИП/БФТ;

iii) изискване да се прилагат повишени изисквания за надзорна проверка или за външен одит за клоновете и дъщерните предприятия на задължени субекти, намиращи се във въпросната трета държава;

iv) изискване за повишени изисквания за външен одит за финансовите групи по отношение на всички техни клонове и дъщерни предприятия, намиращи се във въпросната трета държава;

v) изискване кредитните институции и финансовите институции да извършат преглед и да изменят или при необходимост да прекратят кореспондентските отношения с институции респонденти във въпросната трета държава.

Член 36

Специални мерки за разширена комплексна проверка за презгранични кореспондентски отношения

По отношение на презграничните кореспондентски отношения, включително отношенията, установени за сделки с ценни книжа или превод на средства, включващи изпълнението на плащания с институция респондент от трета държава, като допълнение към установените в член 20 мерки за комплексна проверка на клиента, от кредитните и финансовите институции се изисква, когато встъпват в делови взаимоотношения:

а) да съберат достатъчно информация за институцията респондент, позволяваща им да разберат изцяло естеството на дейността на респондента, и въз основа на обществено достъпната информация да установят репутацията на институцията и качеството на надзора;

б) да оценят механизмите за контрол в областта на БИП/БФТ, прилагани от институцията респондент;

в) да получат одобрение от висшето ръководство, преди да установят нови кореспондентски отношения;

г) да документират съответните отговорности на всяка институция;

д) да се уверят по отношение на кореспондентските сметки, че институцията респондент е проверила идентификационните данни и е извършвала постоянна комплексна проверка на клиентите, които имат пряк достъп до сметките на институцията кореспондент, и че при поискване тя може да предостави на институцията кореспондент съответните данни от комплексната проверка на клиента.

Когато кредитни и финансови институции вземат решение да преустановят презгранични кореспондентски отношения по причини, свързани с политиката в областта на БИП/БФТ, те документират своето решение.

Член 37

Специални мерки за разширена комплексна проверка за презгранични кореспондентски отношения за доставчици на услуги за криптоактиви

1. Чрез дерогация от член 36, по отношение на презграничните кореспондентски отношения, включващи изпълнението на услуги за криптоактиви със субект респондент, който не е установен в Съюза и предоставя сходни услуги, включително прехвърляния на криптоактиви, от доставчиците на услуги за криптоактиви се изисква, в допълнение към мерките за комплексна проверка на клиента, предвидени в член 20, когато встъпват в делови взаимоотношения:

а) да установяват дали субектът респондент е лицензиран или регистриран;

б) да събират достатъчно информация за субекта респондент, позволяваща им да разберат изцяло естеството на дейността на респондента, и въз основа на обществено достъпната информация да установят репутацията на субекта и качеството на надзора;

в) да оценяват механизмите за контрол в областта на БИП/БФТ, прилагани от субекта респондент;

г) да получават одобрение от висшето ръководство преди да установят кореспондентски отношения;

д) да документират съответните отговорности на всяка страна в кореспондентските отношения;

е) да уверяват се по отношение на кореспондентските сметки за криптоактиви, че субектът респондент е проверил идентификационните данни и е извършвал постоянна комплексна проверка на клиентите, които имат пряк достъп до сметките на субекта кореспондент, и че при поискване той може да предостави на субекта кореспондент съответните данни от комплексната проверка на клиента.

Когато доставчици на услуги за криптоактиви вземат решение да преустановят кореспондентски отношения по причини, свързани с политиката в областта на БИП/БФТ, те документират своето решение.

Доставчиците на услуги за криптоактиви актуализират информацията от комплексната проверка за кореспондентските отношения редовно или при появата на нови рискове във връзка със субекта респондент.

2. Доставчиците на услуги за криптоактиви вземат предвид информацията, събрана съгласно параграф 1, за да определят въз основа на отчитане на риска подходящите мерки, които да бъдат предприети за ограничаване на рисковете, свързани със субекта респондент.

3. До 10 юли 2027 г. ОБИП издава насоки за определяне на критериите и елементите, които доставчиците на услуги за криптоактиви вземат предвид при извършването на оценката, посочена в параграф 1, и мерките за ограничаване на риска, посочени в параграф 2, включително минималните действия, които трябва да бъдат предприети от доставчиците на услуги за криптоактиви, след като се установи, че субектът респондент не е регистриран или лицензиран.

Член 38

Специални мерки за институциите респонденти на отделни трети държави

1. Кредитните институции и финансовите институции прилагат мерките, предвидени в параграф 6 от настоящия член, по отношение на институциите респонденти от трети държави, с които имат кореспондентски отношения съгласно член 36 или 37 и по отношение на които ОБИП издава препоръка съгласно параграф 2 от настоящия член.

2. ОБИП издава препоръка към кредитните институции и финансовите институции, когато има опасения, че институциите респонденти в трети държави попадат в някоя от следните ситуации:

а) те са в тежко, повтарящо се или системно нарушение на изискванията за БИП/БФТ;

б) имат слабости във вътрешните си политики, процедури и механизми за контрол, които е вероятно да доведат до тежки, повторни или системни нарушения на изискванията в областта на БИП/БФТ;

в) разполагат с вътрешни политики, процедури и механизми за контрол, които не са съизмерими с рисковете от изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления и финансиране на тероризма, на които е изложена институцията респондент на третата държава.

3. Препоръката, посочена в параграф 2, се издава, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) въз основа на наличната информация във връзка с надзорните му дейности даден финансов надзорник, включително ОБИП, когато извършва надзорните си дейности, счита, че институция респондент от трета държава попада в някоя от ситуациите, изброени в параграф 2, и може да засегне рисковата експозиция на кореспондентските отношения;

б) след оценка на информацията, с която разполага финансовият надзорник, посочен в буква а) от настоящия параграф, съществува споразумение между финансовите надзорници в Съюза, че институцията респондент от трета държава попада в някоя от ситуациите, изброени в параграф 2, и може да засегне рисковата експозиция на кореспондентските отношения.

4. Преди да издаде препоръката, посочена в параграф 2, ОБИП се консултира с надзорника на третата държава, отговарящ за институцията респондент, и изисква от него да представи своето становище, както и становището на институцията респондент относно адекватността на политиките в областта на БИП/БФТ, процедурите и механизмите за контрол, както и на мерките за комплексна проверка на клиента, въведени от институцията респондент, за ограничаване на рисковете от изпиране на пари, свързани с него предикатни престъпления и финансиране на тероризма, и на коригиращите мерки, които трябва да бъдат въведени. Когато не бъде предоставен отговор в срок от 2 месеца или когато в предоставения отговор не се посочва, че институцията респондент от трета държава може да приложи задоволителни политики, процедури и механизми за контрол в областта на БИП/БФТ, както и да прилага подходящи мерки за комплексна проверка на клиента за ограничаване на рисковете, на които е изложена и които могат да засегнат кореспондентските отношения, ОБИП пристъпва към изпълнението на препоръката.

5. ОБИП оттегля препоръката, посочена в параграф 2, веднага щом прецени, че институция респондент от трета държава, за която е приел тази препоръка, вече не отговаря на условията, предвидени в параграф 3.

6. По отношение на институциите респонденти от трети държави, посочени в параграф 1, кредитните институции и финансовите институции:

а) се въздържат от встъпване в нови делови взаимоотношения с институцията респондент от трета държава, освен ако въз основа на информацията, събирана съгласно член 36 или член 37 не стигнат до заключението, че мерките за ограничаване на риска, прилагани по отношение на деловите взаимоотношения с институцията респондент от трета държава, и мерките, въведени в институцията респондент от третата държава, могат адекватно да ограничат рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързани с тези делови взаимоотношения;

б) за текущи делови взаимоотношения с институцията респондент от трета държава:

i) преглеждат и актуализират информацията относно институцията респондент съгласно член 36 или 37;

ii) прекратяват деловите взаимоотношения, освен ако въз основа на информацията, събирана съгласно точка i), не стигнат до заключението, че мерките за ограничаване на риска, прилагани по отношение на деловите взаимоотношения с институцията респондент от трета държава, и мерките, въведени в институцията респондент от трета държава, могат адекватно да ограничат рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързани с тези делови взаимоотношения;

в) информират институцията респондент за заключенията, които са направили във връзка с рисковете, породени от кореспондентските отношения вследствие на препоръката на ОБИП, и за мерките, предприети съгласно букви а) или б).

Когато ОБИП оттегли препоръка съгласно параграф 5, кредитните институции и финансовите институции преразглеждат своята оценка дали институциите респонденти от трета държава отговарят на някое от условията, посочени в параграф 3.

7. Кредитните институции и финансовите институции документират всяко решение, взето съгласно настоящия член.

Член 39

Забрана за кореспондентски отношения с институции фантоми

1. На кредитните институции и на финансовите институции се забранява да встъпват или да продължават кореспондентски отношения с институции фантоми. Кредитните институции и финансовите институции вземат подходящи мерки, които да гарантират, че те не встъпват или продължават кореспондентски отношения с кредитна институция или финансова институция, за която е известно, че позволява сметките ѝ да се използват от институция фантом.

2. В допълнение към изискването по параграф 1, доставчиците на услуги за криптоактиви гарантират, че техните сметки не се използват от институции фантоми за предоставяне на услуги за криптоактиви. За тази цел доставчиците на услуги за криптоактиви разполагат с вътрешни политики, процедури и механизми за контрол за откриване на всеки опит за използване на техните сметки за предоставяне на нерегулирани услуги за криптоактиви.

Член 40

Мерки за ограничаване на рисковете във връзка със сделки със самостоятелно хостван адрес

1. Доставчиците на услуги за криптоактиви установяват и оценяват риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма, свързан с прехвърляния на криптоактиви, насочени към самостоятелно хостван адрес или произхождащи от него. За тази цел доставчиците на услуги за криптоактиви разполагат с вътрешни политики, процедури и механизми за контрол.

Доставчиците на услуги за криптоактиви прилагат мерки за ограничаване на риска, съизмерими с установените рискове. Тези мерки за ограничаване на риска включват едно или повече от следните:

а) предприемане на основани на риска мерки за установяване и проверка на идентификационните данни на инициатора или бенефициера на прехвърляне, извършено от самостоятелно хостван адрес или към него, или на действителния собственик на такъв инициатор или бенефициер, включително чрез разчитане на трети страни;

б) изискване на допълнителна информация относно произхода и предназначението на криптоактивите;

в) провеждане на разширено постоянно наблюдение на сделките със самостоятелно хостван адрес;

г) всякакви други мерки за ограничаване и управление на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и риска от неприлагане и заобикаляне на целеви финансови санкции.

2. До 10 юли 2027 г. ОБИП издава насоки за определяне на ограничаващите мерки, посочени в параграф 1, включително:

а) критериите и средствата за установяване и проверка на идентификационните данни на инициатора или бенефициера на прехвърляне, извършено от самостоятелно хостван адрес или към него, включително чрез разчитане на трети страни, като се вземат предвид последните технологични разработки;

б) критерии и средства за проверка дали самостоятелно хоствания адрес се притежава или контролира от клиент.

Член 41

Специални разпоредби относно кандидатите по схеми за пребиваване срещу инвестиции

В допълнение към мерките за комплексна проверка на клиента, предвидени в член 20, по отношение на клиенти, които са граждани на трети държави, които са в процес на подаване на заявление за права на пребиваване в държава членка в замяна на всякакъв вид инвестиция, включително прехвърляне, закупуване или наемане на имущество, инвестиции в държавни облигации, инвестиции в търговски дружества, даряване или предоставяне на средства за дейност, допринасяща за общественото благо, и вноски в държавния бюджет, задължените субекти прилагат най-малко мерките за разширена комплексна проверка, посочени в член 34, параграф 4, букви а), в), д) и е).

Член 42

Специални разпоредби относно видните политически личности

1. В допълнение към мерките за комплексна проверка на клиента, посочени в член 20, задължените субекти прилагат следните мерки по отношение на случайните сделки или деловите взаимоотношения с видни политически личности:

а) получават одобрението на висшето ръководство за извършването на случайни сделки или за установяването или продължаването на делови взаимоотношения с видни политически личности;

б) вземат подходящи мерки за установяване на произхода на имуществото и произхода на средствата, които са предмет на деловите взаимоотношения или случайните сделки с видни политически личности;

в) провеждат разширено постоянно наблюдение на деловите взаимоотношения.

2. В срок до 10 юли 2027 г. ОБИП издава насоки по следните въпроси:

а) критериите за идентифициране на лицата, за които е известно, че са близки сътрудници;

б) нивото на риска, свързан с определена категория видни политически личности, членове на техните семейства или лица, за които е известно, че са им близки сътрудници, включително насоки как да се оценяват тези рискове, когато лицето престане да изпълнява важни обществени функции по смисъла на член 45.

Член 43

Списък на важните обществени функции

1. Всяка държава членка издава и актуализира списък, указващ точните функции, които съгласно националните ѝ законови, подзаконови и административни разпоредби се определят като важни обществени функции за целите на член 2, параграф 1, точка 34. Държавите членки изискват от всяка международна организация, акредитирана на тяхна територия, да издаде и актуализира списък на важните обществени функции в тази международна организация за целите на член 2, параграф 1, точка 34. Тези списъци включват също така всички функции, които може да бъдат възложени на представители на трети държави или на международни организации, акредитирани на равнището на държавата членка. Държавите членки изпращат на Комисията и на ОБИП уведомления с тези списъци, както и уведомления за всякакви промени, извършени в тях.

2. Комисията може да определя, чрез акт за изпълнение, формàта за изготвянето на и уведомяването за списъците на държавите членки с важни обществени функции съгласно параграф 1. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 86, параграф 2.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 85, за да допълва член 2, параграф 1, точка 34, когато в списъците, за които държавите членки са подали уведомления съгласно параграф 1, са посочени общи допълнителни категории важни обществени функции и тези категории важни обществени функции са от значение за Съюза като цяло.

При изготвянето на делегирани актове съгласно първа алинея Комисията се консултира с ОБИП.

4. Комисията изготвя и поддържа актуален списък на точните функции, които се определят като важни обществени функции на равнището на Съюза. Този списък включва също всички функции, които може да бъдат възложени на представители на трети държави и на международни организации, акредитирани на равнището на Съюза.

5. Въз основа на списъците по параграфи 1 и 4 от настоящия член Комисията съставя единен списък на всички важни обществени функции за целите на член 2, параграф 1, точка 34. Комисията публикува този единен списък в *Официален вестник на Европейския съюз*. ОБИП предоставя публичен достъп до този списък на своя уебсайт.

Член 44

Видни политически личности, които са ползващи се лица по застрахователни полици

Задължените субекти предприемат подходящи мерки, за да определят дали ползващите се лица по животозастрахователни полици или други застрахователни полици, свързани с инвестиции, или в съответните случаи действителният собственик на ползващото се лице, са видни политически личности. Тези мерки се предприемат не по-късно от момента на изплащането или момента на цялостно или частично прехвърляне на полицата. Когато са установени по-високи рискове, освен прилагането на мерките за комплексна проверка на клиента, установени в член 20, задължените субекти:

а) информират висшето ръководство, преди да пристъпят към изплащане на сумите по полицата;

б) подлагат на разширено проучване съвкупните делови взаимоотношения с притежателя на полицата.

Член 45

Мерки за лица, престанали да бъдат видни политически личности

1. Когато на видна политическа личност вече не е поверена важна обществена функция от Съюза, държава членка, трета държава или международна организация, в своята оценка на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма в съответствие с член 20 задължените субекти вземат предвид свързания с това лице продължаващ риск в резултат на предишната му функция.

2. Задължените субекти прилагат една или повече мерки, посочени в член 34, параграф 4, за ограничаване на рисковете, свързани с видната политическа личност, до момента, в който посочените в параграф 1 от настоящия член рискове отпаднат, но във всички случаи не по-малко от 12 месеца, след като на лицето престане да бъде поверена важна обществена функция.

3. Задължението по параграф 2 се прилага съответно когато задължен субект извърши случайна сделка или встъпи в делови взаимоотношения с лице, на което в миналото е била поверена важна обществена функция от Съюза, държава членка, трета държава или международна организация.

Член 46

Членове на семейството и лица, за които е известно, че са близки сътрудници на видни политически личности

Посочените в членове 42, 44 и 45 мерки се прилагат също спрямо членове на семейството или лица, за които е известно, че са близки сътрудници на видни политически личности.

РАЗДЕЛ 5

Особени разпоредби относно комплексната проверка на клиента

Член 47

Особени случаи за сектора на животозастраховането и другите видове застраховане, свързано с инвестиции

По отношение на животозастраховането или друга свързана с инвестиции застрахователна дейност, освен мерките за комплексна проверка, които се изискват по отношение на клиента и действителния собственик, задължените субекти прилагат следните мерки за комплексна проверка на клиента по отношение на ползващите се лица по животозастрахователни полици и други застрахователни полици, свързани с инвестиции, непосредствено след като ползващите се лица бъдат идентифицирани или определени:

а) при ползващи се лица, които са идентифицирани като изрично посочени лица или правни форми — записват името/наименованието на лицето или правната форма;

б) при ползващи се лица, които са определени чрез характеристики или клас или по друг начин — получават достатъчно информация относно тези ползващи се лица, за да могат да установят идентификационните данни на ползващото се лице към момента на изплащането.

За целите на първа алинея проверката на идентификационните данни на ползващите се лица, и в съответните случаи — техните действителни собственици, се извършва към момента на изплащането. При цялостно или частично прехвърляне на застраховка „Живот“ или на друга застраховка, свързана с инвестиции, на трето лице задължените субекти, осведомени за прехвърлянето, идентифицират действителния собственик към момента на прехвърлянето към физическото или юридическото лице или правната форма, които получават в своя полза стойността на прехвърлената полица.

РАЗДЕЛ 6

Разчитане на комплексна проверка на клиента, извършена от други задължени субекти

Член 48

Общи разпоредби относно разчитането на други задължени субекти

1. Задължените субекти може да разчитат на други задължени субекти, независимо дали се намират в държава членка или в трета държава, за да изпълнят изискванията за комплексна проверка на клиента, установени в член 20, параграф 1, букви а), б) и в), при условие че:

а) другите задължени субекти прилагат изискванията за комплексна проверка на клиента и изискванията за водене на отчетност, установени в настоящия регламент, или равностойни изисквания, когато другите задължени субекти пребивават или са установени в трета държава;

б) върху спазването на изискванията за БИП/БФТ от страна на другите задължени субекти се упражнява надзор по начин, който съответства на глава IV от Директива (ЕС) 2024/1640.

Крайната отговорност за спазването на изискванията за комплексна проверка на клиента продължава да се носи от задължения субект, който разчита на друг задължен субект.

2. Когато вземат решение да разчитат на други задължени субекти, намиращи се в трети държави, задължените субекти вземат под внимание географските рискови фактори, изброени в приложения II и III, и всяка относима информация или насоки, предоставени от Комисията, ОБИП или други компетентни органи.

3. При задължени субекти, които са част от група, спазването на изискванията на настоящия член и на член 49 може да се осигури чрез политики, процедури и механизми за контрол в рамките на групата, при условие че е изпълнено всяко от следните условия:

а) задълженият субект разчита на информация, предоставена единствено от задължен субект, който е част от същата група;

б) групата прилага политики и процедури за БИП/БФТ, мерки за комплексна проверка на клиента и правила за водене на отчетност, които са в пълно съответствие с настоящия регламент или с равностойни правила в трети държави;

в) ефективното изпълнение на изискванията, посочени в буква б) от настоящия параграф, е обект на надзор на равнището на групата, упражняван от надзорния орган на държавата членка на установяване съгласно глава IV от Директива (ЕС) 2024/1640 или на съответната трета държава съгласно правилата на тази трета държава.

4. Забранява се задължените субекти да разчитат на задължени субекти, установени в трети държави, определени по реда на раздел 2 от настоящата глава. Задължените субекти, установени в Съюза, чиито клонове и дъщерни предприятия са установени в тези трети държави, обаче могат да разчитат на тези клонове и дъщерни предприятия, когато са изпълнени всички условия, предвидени в параграф 3.

Член 49

Процедура при разчитане на друг задължен субект

1. Задължените субекти получават от задължения субект, на който разчитат, цялата необходима информация относно мерките за комплексна проверка на клиента по член 20, параграф 1, букви а), б) и в) или относно стопанската дейност, която се представя.

2. Задължените субекти, които разчитат на други задължени субекти, предприемат всички необходими действия, за да гарантират, че задълженият субект, на който разчитат, при поискване предоставя:

а) копия на информацията, събрана с цел идентифициране на клиента;

б) всички подкрепящи документи или надеждни източници на информация, които са били използвани за проверка на идентификационните данни на клиента и в съответните случаи — на действителните собственици на клиента или лицата, от чието име действа клиентът, включително данните, получени чрез средствата за електронна идентификация и съответните удостоверителни услуги съгласно разпоредбите на Регламент (ЕС) № 910/2014; и

в) всяка събрана информация за целта и планираното естество на деловите взаимоотношения.

3. Информацията по параграфи 1 и 2 се предоставя от задължения субект, на който се разчита, без забавяне и във всички случаи в срок от 5 работни дни.

4. Условията за предоставянето на информацията и документите, упоменати в параграфи 1 и 2, се посочват в писмено споразумение между задължените субекти.

5. Когато задълженият субект разчита на друг задължен субект, който е част от неговата група, писменото споразумение може да се замени с вътрешна процедура, установена на равнището на групата, при положение че са изпълнени условията, предвидени в член 48, параграф 3.

Член 50

Насоки относно разчитането на други задължени субекти

В срок до 10 юли 2027 г. ОБИП издава насоки, предназначени за задължените субекти, относно:

а) условията, които са приемливи, за да може задължен субект да разчита на информацията, събрана от друг задължен субект, включително в случай на комплексна проверка на клиента от разстояние;

б) ролите и отговорностите на задължените субекти в ситуация, при която разчитат на друг задължен субект;

в) надзорните подходи по отношение на разчитането на други задължени субекти.

ГЛАВА IV

ПРОЗРАЧНОСТ НА ДЕЙСТВИТЕЛНАТА СОБСТВЕНОСТ

Член 51

Идентифициране на действителните собственици на правни образувания

Действителните собственици на правни образувания са лицата, които:

а) имат, пряко или непряко, дялово участие в корпоративното дружество; или

б) контролират, пряко или непряко, корпоративното или друго правно образувание чрез дялово участие или с други средства.

Наличието на контрол с други средства съгласно посоченото в първа алинея, буква б) се определя независимо от и успоредно с наличието на дялово участие или контрол чрез дялово участие.

Член 52

Действителна собственост чрез дялово участие

1. За целите на член 51, първа алинея, буква а) „дялово участие в корпоративно образувание“ означава пряко или непряко притежаване на 25 % или повече от акциите или правата на глас или друго дялово участие в търговското дружество, включително правата на дял от печалбата, други вътрешни ресурси или ликвидационното салдо. Непрякото притежаване се изчислява чрез умножаване на акциите или правата на глас или друго дялово участие, държани от междинните образувания във веригата от образувания, в които действителният собственик притежава акции или права на глас, и сумиране на резултатите от различните вериги, освен ако не се прилага член 54.

При оценката дали е налице дялово участие в корпоративното образувание, се вземат предвид всички дялови участия на всяко равнище на собственост.

2. Когато държавите членки идентифицират съгласно член 8, параграф 4, буква в) от Директива (ЕС) 2024/1640 категориите корпоративни образувания, които са изложени на по-висок риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма, включително въз основа на секторите, в които извършват дейност, те информират Комисията за това. До 10 юли 2029 г. Комисията оценява дали рисковете, свързани с тези категории правни образувания, са от значение за вътрешния пазар, и когато стигне до заключението, че е подходящо да се установи по-нисък праг за ограничаването на тези рискове, приема делегирани актове в съответствие с член 85, за да измени настоящия регламент, като определя:

а) категориите корпоративни образувания, които се свързват с по-високи рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма и за които се прилага по-нисък праг;

б) съответните прагове.

По-ниският праг, посочен в първа алинея, се определя на максимум 15 % от дяловото участие в корпоративното образувание, освен ако въз основа на риска Комисията не стигне до заключението, че е по-пропорционално да се установи по-висок праг, който при всички случаи се определя на по-малко от 25 %.

3. Комисията прави редовен преглед на делегирания акт, посочен в параграф 2, за да гарантира, че в него са идентифицирани значимите категории корпоративни образувания, които се свързват с по-висок риск, и че съответните прагове са съизмерими с тези рискове.

4. При правни образувания, различни от корпоративни образувания, за които с оглед на тяхната форма и структура не е подходящо или възможно да се изчисли собствеността, действителните собственици са физическите лица, които контролират с други средства, пряко или непряко, правното образувание съгласно член 53, параграфи 3 и 4, освен когато се прилага член 57.

Член 53

Действителна собственост чрез контрол

1. Контрол върху корпоративно или друго правно образувание се упражнява чрез дялово участие или с други средства.

2. За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

а) „контрол на правно образувание“ означава възможността да се упражнява, пряко или непряко, значително влияние и да се налагат съответните решения в рамките на правното образувание;

б) „непряк контрол на правно образувание“ означава контрол на междинните правни образувания в структурата на собственост или в различни вериги на структурата на собственост, където на всяко равнище на структурата се идентифицира пряк контрол;

в) „контрол на корпоративно образувание чрез дялово участие“ означава пряко или непряко притежаване на 50 % + 1 от акциите или правата на глас или друго дялово участие в корпоративното образувание.

3. Контролът на корпоративно образувание с други средства включва във всички случаи възможността за упражняване на:

а) при корпоративно образувание — мнозинството от правата на глас в корпоративното образувание, независимо дали се споделят или не от лица, действащи съгласувано;

б) правото да се назначават или отстраняват мнозинството от членовете на управителния съвет или на административните, управителните или надзорните органи, или на сходни длъжностни лица, на правното образувание;

в) съответните права на вето или права на вземане на решения, произтичащи от дела от корпоративното образувание;

г) решенията, отнасящи се до разпределението на печалбата на правното образувание или водещи до промяна в активите на правното образувание.

4. В допълнение към параграф 3 контролът на правното образувание може да се упражнява с други средства. В зависимост от конкретната ситуация на правното образувание и неговата структура другите средства за контрол могат да включват:

а) официални или неофициални договорености със собственици, с членове или с правните образувания, клаузи в устави, споразумения за партньорство, споразумения за синдикиране или равностойни документи или споразумения, в зависимост от особеностите на правното образувание, както и договорености за гласуването;

б) отношения между членовете на семейството;

в) използване на официални или неофициални договорености за номинално лице.

За целите на настоящия параграф „официална договореност за номинално лице“ означава договор или равностойна договореност между номиниращо лице и номинално лице, при която номиниращото лице е правно образувание или физическо лице, което дава разпореждания на номинално лице да извършва действия от негово име в определено качество, включително като директор, акционер, съдружник или учредител, а номиналното лице е правно образувание или физическо лице, на което номиниращото лице разпорежда да извършва действия от негово име.

Член 54

Наличие едновременно на дялово участие и контрол в структурата на собствеността

Когато корпоративните образувания имат многопластова структура на собственост и в рамките на една или повече вериги на тази структура са налични едновременно дялово участие и контрол по отношение на различните слоеве на веригата, действителните собственици са:

а) физическите лица, които контролират пряко или непряко, чрез дялово участие или с други средства, правните образувания, притежаващи пряко дялово участие в корпоративното образувание, независимо дали индивидуално или кумулативно;

б) физическите лица, които индивидуално или кумулативно, пряко или непряко притежават дялово участие в корпоративното образувание, което контролира правното образувание чрез дялово участие или с други средства, пряко или непряко.

Член 55

Структури на собственост, включващи правни форми или сходни правни образувания

Когато правните образувания, посочени в член 57, или правните форми притежават дялово участие в корпоративното образувание, индивидуално или кумулативно, или контролират пряко или непряко корпоративното образувание чрез дялово участие или с други средства, действителните собственици са физическите лица, които са действителните собственици на правните образувания, посочени в член 57, или на правните форми.

Член 56

Уведомления

Всяка държава членка изпраща уведомление на Комисията в срок до 10 октомври 2027 г. със списък на видовете правни образувания, съществуващи съгласно нейното национално право, при които действителните собственици се идентифицират в съответствие с член 51 и член 52, параграф 4. Уведомлението включва конкретните категории образувания, описание на характеристиките и, когато е приложимо, правното основание съгласно националното право на съответната държава членка. В него се посочва също дали поради особената форма и структури на правните образувания, различни от корпоративни образувания, се прилага механизмът по член 63, параграф 4, като се представя и подробна обосновка на причините за това.

Комисията съобщава за уведомлението, посочено в първа алинея, на другите държави членки.

Член 57

Идентифициране на действителните собственици при правни образувания, сходни на изричната доверителна собственост

1. При правни образувания, различни от посочените в член 51 и сходни на изричната доверителна собственост, например фондации, действителните собственици са всички изброени по-долу физически лица:

а) учредителите;

б) членовете на ръководния орган в управленската му функция;

в) членовете на ръководния орган в надзорната му функция;

г) бенефициерите, освен ако се прилага член 59;

д) всяко друго физическо лице, което контролира пряко или непряко правното образувание.

2. Когато правни образувания, посочени в параграф 1, принадлежат към многопластови структури на контрол, в които някоя от длъжностите, изброени в параграф 1, се заема от правно образувание, действителните собственици на правното образувание, посочено в параграф 1, са:

а) физическите лица, изброени в параграф 1; и

б) действителните собственици на правните образувания, които заемат някоя от длъжностите, изброени в параграф 1.

3. Държавите членки изпращат уведомление на Комисията в срок до 10 октомври 2027 г. със списък на видовете правни образувания, при които действителните собственици се идентифицират в съответствие с параграф 1.

Уведомлението, посочено в първа алинея, се придружава от описание на:

а) формата и основните характеристики на правните образувания;

б) процеса, чрез който могат да бъдат учредени;

в) процеса на достъп до основна информация и информация за действителните собственици на тези правни образувания;

г) уебсайтовете, на които може да се извърши справка в централните регистри, съдържащи информацията за действителните собственици на тези правни образувания, както и данните за контакт на образуванията, отговарящи за тези регистри.

4. Комисията може да приема чрез акт за изпълнение списък на видовете правни образувания, уредени от правото на държавите членки, за които следва да се прилагат изискванията на настоящия член. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 86, параграф 2.

Член 58

Идентифициране на действителните собственици при изрична доверителна собственост и сходни правни форми

1. Действителни собственици на изрична доверителна собственост са всички изброени по-долу физически лица:

а) учредителите;

б) доверителните собственици;

в) пазителите, ако има такива;

г) бенефициерите, освен ако се прилага член 59 или 60;

д) всяко друго физическо лице, което в крайна сметка упражнява контрол върху изричната доверителна собственост посредством пряко или непряко притежаване или с други средства, включително чрез верига на контрол или собственост.

2. Действителни собственици на други правни форми, сходни на изрична доверителна собственост, са физическите лица, заемащи равностойни или сходни длъжности на посочените в параграф 1.

3. Когато правни форми принадлежат към многопластови структури на контрол и когато някоя от длъжностите, изброени в параграф 1, се заема от правно образувание, действителните собственици на правната форма са:

а) физическите лица, изброени в параграф 1; и

б) действителните собственици на правните образувания, които заемат някоя от длъжностите, изброени в параграф 1.

4. Държавите членки изпращат уведомление на Комисията в срок до 10 октомври 2027 г. със списък на видовете правни форми, сходни на изричната доверителна собственост, които са уредени от тяхното право.

Уведомлението се придружава от описание на:

а) формата и основните характеристики на посочените правни форми;

б) процеса, чрез който правните форми могат да бъдат учредени;

в) процесите на достъп до основна информация и информация за действителните собственици на тези правни форми;

г) уебсайтовете, на които може да се извърши справка в централните регистри, съдържащи информацията за действителните собственици на тези правни форми, както и данните за контакт на образуванията, отговарящи за тези регистри.

Уведомлението се придружава и от обосновка, в която се посочват причините, поради които държавата членка смята, че правните форми, за които уведомява, са сходни на изрична доверителна собственост и защо е стигнала до заключение, че други правни форми, уредени от нейното право, не са сходни на изрична доверителна собственост.

5. Комисията може да приема чрез акт за изпълнение списък на видовете правни форми, уредени от правото на държавите членки, за които следва да се прилагат същите изисквания по отношение на прозрачността на действителната собственост както за изричната доверителна собственост, който се придружава от информацията, посочена в параграф 4, втора алинея от настоящия член. Той се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 86, параграф 2.

Член 59

Идентифициране на клас бенефициери

1. При правни образувания, сходни на изрична доверителна собственост, по член 57 или, с изключение на попечителски тръстове, изрична доверителна собственост и сходни правни форми съгласно член 58, когато бенефициерите все още предстои да бъдат определени, се идентифицират класът бенефициери и неговите общи характеристики. Бенефициерите в рамките на класа стават действителни собственици веднага след като бъдат идентифицирани или определени.

2. В следните случаи се определят само класът бенефициери и неговите характеристики:

а) пенсионни схеми, попадащи в обхвата на Директива (ЕС) 2016/2341;

б) схеми за финансова собственост или участие на служителите, при условие, че след извършване на подходяща оценка на риска, държавите членки са стигнали до заключението, че рискът от злоупотреба с цел изпиране на пари или финансиране на тероризма е нисък;

в) правни образувания, сходни на изричната доверителна собственост, съгласно член 57, изрична доверителна собственост и сходни правни форми съгласно член 58, при условие че:

i) правното образувание, изричната доверителна собственост или сходната правна форма са създадени с нестопанска или благотворителна цел; и

ii) след извършване на подходяща оценка на риска държавите членки са стигнали до заключението, че категорията на правното образувание, изричната доверителна собственост или сходната правна форма е изложена на нисък риск от злоупотреба с цел изпиране на пари или финансиране на тероризма.

3. Държавите членки уведомяват Комисията за категориите правни образувания, изрична доверителна собственост или сходни правни форми съгласно параграф 2, заедно с обосновка въз основа на специфичната оценка на риска. Комисията съобщава за това уведомление на другите държави членки.

Член 60

Идентифициране на обектите на правомощие и на поемащите по подразбиране при попечителски тръстове

При попечителски тръстове, когато бенефициерите все още предстои да бъдат избрани, се идентифицират обектите на правомощие и поемащите по подразбиране. Бенефициерите сред обектите на правомощие стават действителни собственици веднага след като бъдат избрани. Поемащите по подразбиране стават действителни собственици, когато доверителните собственици не упражнят правото си на преценка.

Когато попечителските тръстове отговарят на условията, предвидени в член 59, параграф 2, се идентифицира само класът на обектите на правомощие и поемащите по подразбиране. Комисията се уведомява за тези категории попечителски тръстове в съответствие с параграф 3 от посочения член.

Член 61

Идентифициране на действителните собственици на предприятия за колективно инвестиране

Чрез дерогация от член 51, първа алинея и член 58, параграф 1, действителните собственици на предприятия за колективно инвестиране са физическите лица, които отговарят на едно или повече от следните условия:

а) притежават пряко или непряко 25 % или повече от дяловете, държани в предприятието за колективно инвестиране;

б) имат възможност да определят или да влияят върху инвестиционната политика на предприятието за колективно инвестиране;

в) контролират дейностите на предприятието за колективно инвестиране чрез други средства.

Член 62

Информация за действителните собственици

1. Правните образувания и доверителните собственици на изрична доверителна собственост или лицата, заемащи равностойни длъжности в сходни правни форми, гарантират, че информацията за действителните собственици, която притежават, предоставят на задължени субекти в контекста на процедурите за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава III или подават в централните регистри, е адекватна, точна и актуална.

Информацията за действителните собственици, посочена в първа алинея, включва следното:

а) всички лични и фамилни имена, мястото на раждане и пълната дата на раждане, адреса на пребиваване, държавата по пребиваване и гражданството или гражданствата на действителния собственик, номер на документ за самоличност като паспорт или национален документ за самоличност, и когато съществува такъв, уникален личен идентификационен номер, издаден на лицето от неговата държава на обичайно пребиваване, както и общо описание на източника на този номер;

б) характера и обема на притежаваните права в правното образувание или правната форма, било то чрез дялово участие или чрез контрол с други средства, както и датата, от която се притежават правата;

в) информация относно правното образувание, на което физическото лице е действителен собственик в съответствие с член 22, параграф 1, буква б), или при правни форми, на които физическото лице е действителен собственик — основна информация относно правната форма;

г) когато структурата на собственост и контрол включва повече от едно правно образувание или правна форма — описание на тази структура, включително наименованията и, когато има такива, идентификационните номера на отделните правни образувания или правни форми, които са част от тази структура, както и описание на взаимоотношенията между тях, включително дела от притежаваното участие;

д) когато е идентифициран клас бенефициери съгласно член 59 — общо описание на характеристиките на класа бенефициери;

е) когато са идентифицирани обекти на правомощие и поемащи по подразбиране съгласно член 60:

i) за физически лица — собствените и фамилните имена;

ii) за правни образувания и правни форми — техните наименования;

iii) за клас на обектите на правомощие или поемащите по подразбиране — неговото описание.

2. Правните образувания и доверителните собственици на изрична доверителна собственост или лицата, заемащи равностойна длъжност в сходна правна форма, получават подходяща, точна и актуална информация за действителните собственици в срок от 28 календарни дни от създаването на правното образувание или учредяването на правната форма. Тази информация се актуализира бързо и във всички случаи в срок до 28 календарни дни от настъпването на всяка промяна в нея, както и ежегодно.

Член 63

Задължения на правните образувания

1. Всички правни образувания, създадени в Съюза, получават и съхраняват подходяща, точна и актуална информация за действителните собственици.

Освен информацията относно юридическите си собственици, правните образувания предоставят на задължените субекти информация относно действителните собственици, когато задължените субекти прилагат мерки за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава III.

2. Правното образувание подава информация за действителните собственици на централния регистър без ненужно забавяне след учредяването си. Всяка промяна в тази информация се съобщава на централния регистър без ненужно забавяне и във всеки случай в срок до 28 календарни дни от настъпването на промяната. Правното образувание редовно проверява дали разполага с актуализирана информация относно действителните си собственици. Тази проверка се извършва най-малко веднъж годишно, независимо дали като самостоятелен процес или като част от други периодични процеси, например представянето на финансов отчет.

Действителните собственици на правно образувание, както и правните образувания, а при правни форми — техните доверителни собственици или лица, заемащи равностойна длъжност, които са част от структурата на собственост или контрол на правното образувание, предоставят на това правно образувание цялата информация, необходима на правното образувание, за да се спазят изискванията на настоящата глава или да се отговори на искане за допълнителна информация, получено съгласно член 10, параграф 4 от Директива (ЕС) 2024/1640.

3. Когато, след като са изчерпани всички възможни средства за идентифициране съгласно членове 51—57, не е идентифицирано физическо лице като действителен собственик или когато има сериозно и обосновано съмнение от страна на правното образувание дали лицата, които са идентифицирани, са действителните собственици, правните образувания водят отчетност за действията, които са извършили за идентифициране на своите действителни собственици.

4. В случаите по параграф 3 от настоящия член, когато се предоставя информация за действителните собственици в съответствие с член 20 от настоящия регламент и член 10 от Директива (ЕС) 2024/1640, правните образувания представят следното:

а) изявление, че няма действителен собственик или че не е било възможно действителният собственик или действителните собственици да бъдат определени, придружено от обосновка защо не е било възможно определянето на действителния собственик в съответствие с членове 51—57 от настоящия регламент и какво поражда съмнение във връзка с установената информация;

б) данните на всички физически лица, които заемат длъжността на висши ръководни служители в правното образувание, равностойни на информацията, изисквана съгласно член 62, параграф 1, втора алинея, буква а) от настоящия регламент.

За целите на настоящия параграф „висши ръководни служители“ означава физическите лица, които са изпълнителни членове на ръководния орган, както и физическите лица, които упражняват изпълнителни функции в рамките на правното образувание и носят отговорност и се отчитат пред ръководния орган за ежедневното управление на правното образувание.

5. Правните образувания представят информацията, събирана по настоящия член, при поискване и без забавяне на компетентните органи.

6. Информацията, посочена в параграф 4, се съхранява в продължение на 5 години след датата, на която правните образувания са прекратени или по друг начин престанат да съществуват, от синдиците или ликвидаторите, или други лица, участващи в прекратяването на правното образувание. Самоличността и данните за контакт на лицето, отговорно за съхраняването на информацията, се съобщават на централните регистри.

Член 64

Задължения на доверителния собственик

1. При всяка правна форма, управлявана административно в държава членка, или чийто доверителен собственик или лице, заемащо равностойна длъжност в сходна правна форма, пребивава или е установено в държава членка, доверителните собственици и лицата, заемащи равностойна длъжност в сходна правна форма, получават и съхраняват следната информация относно правната форма:

а) основна информация относно правната форма;

б) подходяща, точна и актуална информация за действителните собственици, предвидена в член 62;

в) когато правни образувания или правни форми са страни по правната форма — основната информация и информация за действителните собственици, отнасящи се за тези правни образувания и правни форми;

г) информация за всеки представител, упълномощен да действа от името на правната форма или да предприема действия във връзка с нея, както и за задължените субекти, с които доверителният собственик или лицето, заемащо равностойна длъжност в сходна правна форма, встъпва в делови взаимоотношения от името на правната форма.

Информацията, посочена в първа алинея, се съхранява в продължение на 5т години след прекратяване на отношението на доверителния собственик или на лицето, заемащо равностойна длъжност, с изричната доверителна собственост или сходната правна форма.

2. Доверителният собственик или лицето, заемащо равностойна длъжност в сходна правна форма, получават и обявяват на централния регистър информация за действителните собственици и основна информация за правната форма без ненужно забавяне след създаването на изричната доверителна собственост или сходната правна форма и във всеки случай в срок до 28 календарни дни от нейното създаване. Доверителният собственик или лицето, заемащо равностойна длъжност в сходна правна форма, гарантират, че всяка промяна в информацията за действителните собственици или основната информация за правната форма се обявява на централния регистър без ненужно забавяне и във всеки случай в срок до 28 календарни дни след настъпването на промяната.

Доверителният собственик или лицето, заемащо равностойна длъжност в сходна правна форма, редовно проверява дали информацията, с която разполага относно правната форма съгласно параграф 1, първа алинея, е актуализирана. Тази проверка се извършва най-малко веднъж годишно, независимо дали като самостоятелен процес или като част от други периодични процеси.

3. Доверителните собственици или лицата, заемащи равностойна длъжност в сходна правна форма, посочени в параграф 1, разкриват своя статут и представят на задължените субекти информацията относно действителните собственици и относно активите на правните форми, които трябва да бъдат управлявани в контекста на деловите взаимоотношения или случайните сделки, когато задължените субекти прилагат мерки за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава III.

4. Действителните собственици на правна форма, различни от доверителните собственици или лицата, заемащи равностойна длъжност, техните представители и задължените субекти, обслужващи правната форма, както и всяко лице, а при правните форми — и техните доверителни собственици — които са част от многопластовата структура за контрол на правната форма, предоставят на доверителните собственици или на лицата, заемащи равностойна длъжност в сходна правна форма, цялата информация и документация, необходими на доверителните собственици или лицата, заемащи равностойна длъжност, за спазване на изискванията на настоящата глава.

5. Доверителните собственици на изрична доверителна собственост и лицата, заемащи равностойна длъжност в сходна правна форма, предоставят информацията, събрана по настоящия член, при поискване и без забавяне на компетентните органи.

6. При правни форми, чиито страни са правни образувания, когато, след като са изчерпани всички възможни средства за идентифициране съгласно членове 51—57, не е идентифицирано физическо лице като действителен собственик на тези правни образувания, или когато има сериозно и обосновано съмнение дали лицата, които са идентифицирани, са действителните собственици, доверителните собственици на изрична доверителна собственост или лицата на равностойна длъжност в сходни правни форми водят отчетност за действията, които са извършили за идентифициране на своите действителни собственици.

7. В случаите по параграф 6 от настоящия член, когато се предоставя информация за действителните собственици в съответствие с член 20 от настоящия регламент и член 10 от Директива (ЕС) 2024/1640, доверителните собственици на изрична доверителна собственост или лицата на равностойна длъжност в сходни правни форми представят следното:

а) изявление, че няма действителен собственик или че не е било възможно действителният собственик или действителните собственици да бъдат определени, придружено от обосновка защо не е било възможно определянето на действителния собственик в съответствие с членове 51—57 от настоящия регламент и какво поражда съмнение във връзка с установената информация;

б) данните за всички физически лица, заемащи длъжността на висши ръководни служители в правното образувание, което е страна по правната форма, които са равностойни на информацията, изисквана съгласно член 62, параграф 1, втора алинея, буква а) от настоящия регламент.

Член 65

Изключения от задълженията на правните образувания и правните форми

Членове 63 и 64 не се прилагат за:

а) дружества, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, при условие че:

i) контролът върху дружеството се упражнява изключително от физическото лице, разполагащо с правата на глас;

ii) никакви други правни образувания или правни форми не са част от структурата на собственост или контрол на дружеството; и

iii) за чуждестранни правни образувания по член 67 — съгласно международните стандарти съществуват изисквания, равностойни на посочените в точки i) и ii) от настоящата буква;

б) публичноправни образувания съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 4 от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([43]).

Член 66

Задължения на номиналните лица

Номиналните акционери/съдружници и номиналните директори на правно образувание съхраняват подходяща, точна и актуална информация за самоличността (идентификационните данни) на своето номиниращо лице и за действителните собственици на номиниращото лице и ги разкриват, както и техния статут, пред правното образувание. Правните образувания съобщават тази информация на централния регистър.

([43]) Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 65).

Правните образувания също така съобщават информацията, посочена в първа алинея, на задължените субекти, когато задължените субекти прилагат мерки за комплексна проверка на клиента в съответствие в глава III.

Член 67

Чуждестранни правни образувания и чуждестранни правни форми

1. Правните образувания, учредени извън Съюза, и доверителните собственици на изрична доверителна собственост или лицата, заемащи равностойна длъжност в сходна правна форма, които са управлявани административно извън Съюза или които пребивават или са установени извън Съюза, подават информация за действителните собственици съгласно член 62 до централния регистър на държавата членка, в която:

а) встъпват в делови взаимоотношения със задължен субект;

б) придобиват, пряко или чрез посредници, недвижим имот в Съюза;

в) придобиват, пряко или чрез посредници, някоя от следните стоки от лица, които се занимават с търговия, посочени в член 3, точка 3, букви е) и й), които търгуват в контекста на случайна сделка с:

i) моторни превозни средства с нетърговска цел на цена най-малко 250 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута;

ii) плавателни съдове с нетърговска цел на цена най-малко 7 500 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута;

iii) въздухоплавателни средства с нетърговска цел на цена най-малко 7 500 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута;

г) на които е възложена обществена поръчка за стоки или услуги или за концесии от възлагащ орган в Съюза.

2. Чрез дерогация от параграф 1, буква а), когато правни образувания, учредени извън Съюза, встъпват в делови взаимоотношения със задължен субект, те подават информацията за действителните си собственици само в централния регистър, когато:

а) те встъпват в делови взаимоотношения със задължен субект, който се свързва със средно висок или висок риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма съгласно оценката на риска на равнището на Съюза или националната оценка на риска на съответната държава членка, посочени в членове 7 и 8 от Директива (ЕС) 2024/1640; или

б) в оценката на риска на равнището на Съюза или националната оценка на риска на съответната държава членка се установява, че категорията на правното образувание или секторът, в който учреденото извън Съюза правно образувание извършва дейност, се свързва, според случая, със средно висок или висок риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

3. Информацията за действителните собственици се придружава от изявление, в което се посочва във връзка с коя от тези дейности се подава информацията, както и от всички имащи отношение документи, и се представя:

а) в случаите, посочени в параграф 1, буква а) — преди началото на деловите взаимоотношения;

б) в случаите, посочени в параграф 1, букви б) и в) — преди приключването на покупката;

в) в случаите, посочени в параграф 1, буква г) — преди подписването на договора.

4. За целите на параграф 1, буква а) задължените субекти информират правните образувания, когато са изпълнени условията, предвидени в параграф 2, и изискват удостоверение, доказващо регистрацията, или извлечение от информацията за действителните собственици, съхранявана в централния регистър, за да пристъпят към деловите взаимоотношения или случайната сделка.

5. В случаите, обхванати от параграф 1, правните образувания, учредени извън Съюза, и доверителните собственици на изрична доверителна собственост или лицата, заемащи равностойна длъжност в сходна правна форма, които са управлявани административно извън Съюза или които пребивават или са установени извън Съюза, съобщават за всяка промяна в информацията за действителните собственици, подадена в централния регистър съгласно параграф 1, без ненужно забавяне и във всеки случай в срок до 28 календарни дни след настъпването на промяната.

Първа алинея се прилага:

а) в случаите, посочени в параграф 1, буква а) — през цялата продължителност на деловите взаимоотношения със задълженото образувание;

б) в случаите, посочени в параграф 1, буква б) — през периода, в който юридическото лице или правната форма притежава недвижимия имот;

в) в случаите, посочени в параграф 1, буква в) — през периода между първоначалното подаване на информацията в централния регистър и приключването на покупката;

г) в случаите, посочени в параграф 1, буква г) — за целия срок на договора.

6. Когато правното образувание или доверителният собственик на изрична доверителна собственост, или лицето, заемащо равностойна длъжност в сходна правна форма, отговаря на условията по параграф 1 в различни държави членки, за достатъчно доказателство за регистрация се счита удостоверение за вписване на информацията за действителните собственици в централен регистър, воден от една държава членка.

7. Когато към 10 юли 2027 г. правни образувания, учредени извън Съюза, или правни форми, управлявани административно извън Съюза или чийто доверителен собственик или лице, заемащо равностойна длъжност в сходна правна форма, пребивава или е установено извън Съюза, притежава пряко или чрез посредници недвижим имот, информацията за действителните собственици на тези правни образувания и правни форми се подава в централния регистър, като се придружава от обосновка за това подаване, до 10 януари 2028 г.

Първа алинея обаче не се прилага за правни образувания или правни форми, които са придобили недвижим имот в Съюза преди 1 януари 2014 г.

Въз основа на риска държавите членки могат да решат да прилагат по-ранна дата, като уведомят Комисията за това. Комисията съобщава тези решения на другите държави членки.

8. Въз основа на риска държавите членки могат да разширят обхвата на задължението, посочено в параграф 1, буква а), по отношение на деловите взаимоотношения с чуждестранни правни образувания, които поддържат към 10 юли 2027 г., като уведомят Комисията за това. Комисията съобщава тези решения на другите държави членки.

Член 68

Санкции

1. Държавите членки определят правилата за санкциите, приложими при нарушения на разпоредбите на настоящата глава, и вземат всички мерки, необходими за осигуряване на прилагането им. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

Държавите членки нотифицират до 10 януари 2025 г. на Комисията тези правила относно наказанията, заедно с правното им основание и я нотифицират незабавно за всяко последващо изменение, което ги засяга.

2. В срок до 10 юли 2026 г. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 85 за допълване на настоящия регламент, като определя:

а) категориите нарушения, които подлежат на санкции, и лицата, отговорни за такива нарушения;

б) показатели за класифициране на степента на тежест на нарушенията, които подлежат на санкция;

в) критериите, които да се вземат предвид при определяне на размера на санкциите.

Комисията прави редовен преглед на делегирания акт, посочен в първа алинея, за да гарантира, че в него се определят значимите категории нарушения и съответните санкции са ефективни, възпиращи и пропорционални.

ГЛАВА V

ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА УВЕДОМЯВАНЕ

Член 69

Уведомяване за съмнения

1. Задължените субекти, а в съответните случаи и техните директори и служители оказват пълно съдействие със ЗФР, като извършват бързо следното:

а) уведомяват ЗФР, по своя собствена инициатива, когато задълженият субект знае, подозира или има сериозни основания да подозира, че средствата или дейностите, независимо от техния размер, са облаги от престъпна дейност или са свързани с финансиране на тероризма или престъпна дейност, и в такива случаи отговарят на исканията на ЗФР за допълнителна информация;

б) предоставят на ЗФР, по негово искане, цялата необходима информация, включително информация относно отчетността за сделките, в определените срокове;

Извършва се уведомяване за всички съмнителни сделки, включително опити за сделки и съмнения, произтичащи от неспособността да се извърши надлежна проверка на клиента в съответствие с първа алинея.

За целите на първата алинея задължените субекти отговарят на искания за информация, отправени от ЗФР, в срок от 5 работни дни. В оправдани и спешни случаи ЗФР може да съкратят този срок, включително до по-малко от 24 часа.

Чрез дерогация от трета алинея ЗФР може да удължи срока за отговор на повече от 5 работни дни, когато счита, че е обосновано и при условие че удължаването не накърнява анализа на ЗФР.

2. За целите на параграф 1 задължените субекти оценяват сделките или дейностите, извършвани от техните клиенти, въз основа и по отношение на всеки факт и информация от значение, които са им известни или с които разполагат. Когато е необходимо, задължените субекти дават приоритет на своята оценка, като вземат предвид спешността на сделката или дейността и рисковете, засягащи държавата членка, в която са установени.

Съгласно параграф 1, буква а) съмнението се основава на характеристиките на клиентите и на техните партньорски структури, размера и естеството на сделката или дейността или техните методи и модели, връзката между няколко сделки или дейности, произхода, предназначението или използването на средствата, или всяко друго обстоятелство, известно на задължения субект, включително съответствието на сделката или дейността с информацията, получена съгласно глава III, включително рисковия профил на клиента.

3. В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП разработва проекти на технически стандарти за изпълнение и ги представя на Комисията за приемане. В тези проекти на технически стандарти за изпълнение се определя форматът, който да се използва за уведомяването за съмнения съгласно параграф 1, буква а) и за предоставянето на отчетността за сделките съгласно параграф 1, буква б).

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема техническите стандарти за изпълнение, посочени в параграф 3 от настоящия член, в съответствие с член 53 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

5. До 10 юли 2027 г. ОБИП издава насоки относно показателите за съмнителна дейност или поведение. Тези насоки се актуализират периодично.

6. Лицето, отговорно за спазването на изискванията, назначено в съответствие с член 11, параграф 2, предава информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, на ЗФР на държавата членка, на чиято територия е установен задължените субект, изпращащ информацията.

7. Задължените субекти гарантират, че назначеното в съответствие с член 11, параграф 2 лице, отговорно за спазването на изискванията, както и всеки служител или лице на равностойна длъжност, включително представители и разпространители, участващи в изпълнението на включените в настоящия член задачи, са защитени срещу ответни търговски мерки, дискриминация и всяко друго несправедливо третиране при изпълнението на тези задачи.

Настоящият параграф не засяга защитата, на която лицата, посочени в първа алинея, могат да имат право съгласно Директива (ЕС) 2019/1937.

8. Когато дейностите на дадено партньорство за обмен на информация водят до знание, съмнение или основателни причини да се подозира, че средствата, независимо от сумата, за която става въпрос, са облаги от престъпна дейност или са свързани с финансиране на тероризма, задължените субекти, които са отбелязали съмнения във връзка с дейностите на своите клиенти, могат да определят един измежду тях, който да бъде натоварен със задачата да подаде уведомление до ЗФР съгласно параграф 1, буква а). Това подаване включва най-малко името и данните за контакт на всички задължени субекти, които са участвали в дейностите, които са довели до уведомлението.

Когато задължените субекти, посочени в първата алинея, са установени в няколко държави членки, всяко съответно ЗФР получава тази информация. За тази цел задължените субекти гарантират, че уведомлението се подава от задължен субект на територията на държавите членки, в които се намира ЗФР.

Когато задължените субекти решат да не се възползват от възможността да подадат единно уведомление до ЗФР съгласно първата алинея, те посочват в уведомлението си факта, че съмнението е резултат от дейностите на партньорство за обмен на информация.

9. Задължените субекти, посочени в параграф 8 от настоящия член, съхраняват копие на всяко уведомление, подадено съгласно посочения параграф, в съответствие с член 77.

Член 70

Специални разпоредби за уведомяването за съмнение от определени категории задължени субекти

1. Чрез дерогация от член 69, параграф 1, държавите членки може да позволят на задължените субекти, посочени в член 3, точка 3, букви а) и б), да предават информацията, посочена в член 69, параграф 1, на орган за саморегулиране, определен от държавата членка.

Определеният орган за саморегулиране препраща на ЗФР информацията, посочена в първата алинея, бързо и в нефилтриран вид.

2. Нотариусите, адвокатите, другите лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика, одиторите, външните счетоводители и данъчните консултанти се освобождават от изискванията, установени в член 69, параграф 1, доколкото това освобождаване се отнася до информацията, която те получават от клиент или по отношение на клиент, в процеса на удостоверяване на правното положение на този клиент или при изпълнение на своите задачи при защитата или процесуалното представителство на този клиент в съдебно производство или във връзка с такова производство, включително предоставяне на съвети за завеждане или избягване на такова производство, независимо дали информацията е получена или придобита преди, по време на съответното производство или след него.

Освобождаването, посочено в първата алинея, не се прилага, когато посочените в нея задължени субекти:

а) участват в изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма;

б) предоставят правни съвети за целите на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансирането на тероризма; или

в) знаят, че клиентът търси правен съвет за целите на изпирането на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансирането на тероризма; извод за наличието на знание или цел може да се направи въз основа на обективни фактически обстоятелства.

3. В допълнение към случаите, посочени в параграф 2, втора алинея, когато това е обосновано въз основа на по-високите рискове от изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма, свързани с определени видове сделки, държавите членки могат да решат, че освобождаването, посочено в параграф 2, първа алинея, не се прилага за тези видове сделки, и по целесъобразност да наложат допълнителни задължения за уведомяване на задължените субекти, посочени в същия параграф. Държавите членки уведомяват Комисията за всички решения, взети съгласно настоящия параграф. Комисията съобщава решенията на другите държави членки.

Член 71

Въздържане от извършване на сделки

1. Задължените субекти се въздържат от извършването на сделки, за които знаят или подозират, че са свързани с облаги от престъпна дейност или с финансиране на тероризма, докато не предадат доклад в съответствие с член 69, параграф 1, втора алинея, буква а) и докато не изпълнят всички допълнителни специални указания на ЗФР или друг компетентен орган в съответствие с приложимото право. Задължените субекти могат да извършат съответната сделка, след като оценят рисковете

от продължаване на сделката, ако не са получили указания за противното от ЗФР в срок от 3 работни дни от подаването на уведомлението.

2. Когато не е възможно задължен субект да се въздържи от извършването на сделка, както е посочено в параграф 1, или когато въздържането има вероятност то да затрудни действията по преследване на бенефициерите от съмнителна сделка, задълженият субект информира ЗФР незабавно след извършването на сделката.

Член 72

Разкриване на информация пред ЗФР

Добросъвестното разкриване на информация пред ЗФР от задължен субект или от служител или директор на такъв задължен субект в съответствие с членове 69 и 70 не представлява нарушение на ограниченията за разкриване на информация, наложени по силата на договор или законова, подзаконова или административна разпоредба, и не води до пораждане на отговорност от какъвто и да е характер за задължения субект или за неговите директори или служители, дори при обстоятелства, в които те не са осъзнавали ясно стоящата в основата на сделката престъпна дейност и независимо от това дали наистина е извършена незаконна дейност.

Член 73

Забрана за разкриване

1. Задължените субекти и техните директори, служители или лица в сравними позиции, включително представители и разпространители, не разкриват пред съответния клиент или други трети лица факта, че в съответствие с член 69 сделките или дейностите са били оценени или се оценяват, че в съответствие с член 69 или 70 се предава, ще бъде предадена или е била предадена информация или че се извършва или може да бъде извършен анализ за целите на борбата с изпирането на пари или финансирането на тероризма.

2. Параграф 1 не се прилага за разкриването пред компетентните органи и органите за саморегулиране, когато те изпълняват надзорни функции, нито за разкриването за целите на разследването и наказателното преследване на изпиране на пари, финансиране на тероризма и друга престъпна дейност.

3. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член информация може да бъде разкривана между задължените субекти, принадлежащи към една и съща група, или между тези субекти и техните клонове и дъщерни предприятия, установени в трети държави, при условие че тези клонове и дъщерни предприятия спазват изцяло политиките и процедурите в рамките на групата, включително процедурите за обмен на информация в рамките на групата, в съответствие с член 16, и че политиките и процедурите в рамките на групата отговарят на предвидените в настоящия регламент изисквания.

4. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член информация може да бъде разкривана между задължените субекти, посочени в член 3, точка 3, букви а) и б), или субекти от трети държави, налагащи равностойни на предвидените в настоящия регламент изисквания, които изпълняват професионалните си дейности, независимо дали като служители, или не, в рамките на едно и също юридическо лице или по-голяма структура, към която принадлежи лицето и която споделя общи механизми за контрол по отношение на собствеността, управлението или спазването на изискванията, включително мрежи или партньорства.

5. За задължените субекти, посочени в член 3, точка 1, точка 2 и точка 3, букви а) и б), в случаите, отнасящи се до една и съща сделка, в която участват два или повече задължени субекта, и чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, информация може да бъде разкривана между съответните задължени субекти, при условие че те се намират в Съюза, или пред правни образувания в трета държава, налагаща равностойни на предвидените в настоящия регламент изисквания, и при условие че към тях се прилагат изисквания за запазване на професионална тайна и защита на личните данни.

6. Когато задължените субекти, посочени в член 3, точка 3, букви а) и б), се стремят да разубедят клиент да не предприема незаконна дейност, това не представлява разкриване на информация по смисъла на параграф 1 от настоящия член.

Член 74

Основано на прагова стойност уведомяване за сделки с някои стоки с висока стойност

1. Лицата, търгуващи със стоки с висока стойност, уведомяват ЗФР за всички сделки, включващи продажбата на следните стоки с висока стойност, когато тези стоки са придобити с нетърговска цел:

а) моторни превозни средства с цена от най-малко 250 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута;

б) плавателни съдове с цена от най-малко 7 500 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута;

в) въздухоплавателни средства с цена от най-малко 7 500 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута.

2. Кредитните институции и финансовите институции, които предоставят услуги във връзка със закупуването на или прехвърлянето на собствеността върху стоките, посочени в параграф 1, също уведомяват ЗФР за всички сделки, които те извършват за своите клиенти във връзка с тези стоки.

3. Уведомяването съгласно параграфи 1 и 2 се извършва в рамките на сроковете, наложени от ЗФР.

ГЛАВА VI

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

Член 75

Обмен на информация в рамките на партньорствата за обмен на информация

1. Членовете на партньорства за обмен на информация могат да обменят информация помежду си, когато това е строго необходимо за целите на спазването на задълженията съгласно глава III и член 69 и в съответствие с основните права и съдебните процесуални гаранции.

2. Задължените субекти, които възнамеряват да участват в партньорство за обмен на информация, уведомяват съответните свои надзорни органи, които в консултация помежду си и с органите, отговарящи за проверката на спазването на Регламент (ЕС) 2016/679, когато е уместно, проверяват дали партньорството за обмен на информация разполага с механизми за гарантиране на спазването на настоящия член и дали е извършена оценката на въздействието върху защитата на данните, посочена в параграф 4, буква з). Проверката се извършва преди началото на дейностите на партньорството за обмен на информация. Когато е приложимо, надзорните органи се консултират и с ЗФР.

Отговорността за спазването на изискванията съгласно правото на Съюза или националното право е на участниците в партньорството за обмен на информация.

3. Информацията, която се обменя в рамките на партньорство за обмен на информация, се ограничава до:

а) информация за клиента, включително всяка информация, получена в процеса на идентифициране и проверка на идентификационните данни на клиента и, когато е приложимо, на действителния собственик на клиента;

б) информация за целта и планираното естество на деловите взаимоотношения или случайната сделка между клиента и задължения субект, както и, когато е приложимо, произхода на имуществото състояние и произхода на средствата на клиента;

в) информация относно клиентски сделки;

г) информация за по-високите и по-ниските рискови фактори, свързани с клиента;

д) анализа на задължения субект за рисковете, свързани с клиента съгласно член 20, параграф 2;

е) информацията, с която разполага задължениият субект съгласно член 77, параграф 1;

ж) информация за съмнения съгласно член 69.

Информацията, посочена в първата алинея, се обменя само доколкото е необходима за целите на осъществяването на дейностите на партньорството за обмен на информация.

4. По отношение на обмена на информация в рамките на партньорство за обмен на информация се прилагат следните условия:

а) задължените субекти съхраняват отчетност във връзка с всички случаи на обмен на информация в рамките на партньорството;

б) задължените субекти не разчитат единствено на информацията, получена в рамките на партньорството, за да спазят изискванията на настоящия регламент;

в) задължените субекти не правят заключения и не вземат решения, които оказват въздействие върху деловите взаимоотношения с клиента или върху извършването на случайни сделки за клиента въз основа на информацията, получена от други участници в партньорството за обмен на информация, без да са оценили тази информация; всяка информация, получена в рамките на партньорството, която се използва за оценка, водеща до решение за отказ или прекратяване на делови взаимоотношения или за извършване на случайна сделка, се включва в отчетността, водена съгласно член 21, параграф 3, като в тази отчетност се посочва факта, че информацията произхожда от партньорство за обмен на информация;

г) задължените субекти извършват собствена оценка на сделките, които включват клиенти, за да оценят кои от тях могат да бъдат свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризма или да включват облаги от престъпна дейност;

д) задължените субекти прилагат подходящи технически и организационни мерки, включително мерки за разрешаване на псевдонимизация, за да гарантират ниво на сигурност и поверителност, пропорционално на естеството и обхвата на обменяната информация;

е) обменът на информация се извършва само по отношение на клиенти

i) чието поведение или дейности по сделки са свързани с по-висок риск от изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма, определен съгласно оценката на риска на равнището на Съюза и националната оценка на риска, извършени в съответствие с членове 7 и 8 от Директива (ЕС) 2024/1640;

ii) които попадат в някой от случаите, посочени в членове 29, 30, 31 и 36—46 от настоящия регламент; или

iii) за които задължените субекти трябва да събират допълнителна информация, за да определят дали те са свързани с по-високо ниво на риск от изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма;

ж) информацията, генерирана чрез използването на изкуствен интелект, технологии или алгоритми за машинно самообучение, може да се обменя само когато тези процеси са били подложени на адекватен човешки надзор;

з) оценката на въздействието върху защитата на данните, посочена в член 35 от Регламент (ЕС) 2016/679, се извършва преди обработването на личните данни;

и) компетентните органи, които са членове на партньорство за обмен на информация, получават, предоставят и обменят информация само доколкото това е необходимо за изпълнението на техните задачи съгласно съответното право на Съюза или национално право;

й) когато компетентните органи, посочени в член 2, параграф 1, точка 44, буква в) от настоящия регламент, участват в партньорство за обмен на информация, те получават, предоставят или обменят лични данни и оперативна информация единствено в съответствие с националното право, с което се транспонира Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета ([44]), и с приложимите разпоредби на националното наказателно процесуално право, включително предварително съдебно разрешение или всяка друга национална процесуална гаранция, ако е необходимо;

к) обменът на информация относно съмнителни сделки съгласно параграф 3, буква ж) от настоящия член се извършва само когато ЗФР, до което е подадено уведомлението за съмнителна сделка съгласно член 69 или член 70, е изразило съгласие с такова разкриване.

5. Информацията, която се получава в рамките на партньорство за обмен на информация, не се предава по-нататък, освен когато:

а) информацията се предоставя на друг задължен субект съгласно член 49, параграф 1;

б) информацията трябва да бъде включена в уведомление, представено на ЗФР или предоставено в отговор на искане на ЗФР съгласно член 69, параграф 1;

в) информацията се предоставя на ОБИП съгласно член 93 от Регламент (ЕС) 2024/1620;

([44]) Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

г) информацията се изисква от правоприлагащите или съдебните органи при спазване на всички предварителни разрешения или други процесуални гаранции, изисквани съгласно националното право.

6. Задължените субекти, които участват в партньорства за обмен на информация, определят политиките и процедурите за обмен на информация във вътрешните си политики и процедури, установени съгласно член 9. В тези политики и процедури:

а) се определя оценката, която трябва да се извърши, за да се определи обхватът на информацията, която трябва да се обмени, и когато е уместно за естеството на информацията или приложимите съдебни гаранции, се предвижда диференциран или ограничен достъп до информация за членовете на партньорството;

б) се описват ролите и отговорностите на страните по партньорството за обмена на информация;

в) се определят оценките на риска, които задълженият субект ще вземе предвид, за да определи случаите с по-висок риск, при които може да се обменя информация.

Вътрешните политики и процедури, посочени в първата алинея, се изготвят преди участието в партньорство за обмен на информация.

7. Когато надзорните органи сметнат за необходимо, участващите в партньорство за обмен на информация задължени субекти възлагат извършването на независим одит на функционирането на това партньорство и обменят резултатите с надзорните органи.

ГЛАВА VII

ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ И СЪХРАНЯВАНЕ НА ОТЧЕТНОСТТА

Член 76

Обработване на лични данни

1. Доколкото това е строго необходимо за целите на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма, задължените субекти може да обработват специалните категории лични данни, посочени в член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, и личните данни, свързани с присъди и престъпления, посочени в член 10 от същия регламент, при спазване на предпазните мерки, предвидени в параграфи 2 и 3 от настоящия член.

2. Задължените субекти може да обработват личните данни, посочени в член 9 от Регламент (ЕС) 2016/679, при условие че:

а) информират своите клиенти или потенциални клиенти, че тези категории данни може да бъдат обработвани за целите на спазването на изискванията на настоящия регламент;

б) данните произхождат от надеждни източници и са точни и актуални;

в) не вземат решения, които биха могли да доведат до пристрастни или дискриминационни резултати въз основа на тези данни;

г) приемат мерки с високо ниво на сигурност в съответствие с член 32 от Регламент (ЕС) 2016/679, особено по отношение на поверителността.

3. Задължените субекти могат да обработват лични данни, попадащи в обхвата на член 10 от Регламент (ЕС) 2016/679, при условие че отговарят на условията, предвидени в параграф 2 от настоящия член и че:

а) тези лични данни се отнасят до изпиране на пари, свързаните с него предикатни престъпления или финансиране на тероризма;

б) задължените субекти разполагат с процедури, които позволяват разграничаването, при обработването на такива данни, между твърдения, разследвания, производства и присъди, като се отчита основното право на справедлив процес, правото на защита и презумпцията за невиновност.

4. Задължените субекти обработват лични данни на основание на настоящия регламент единствено за целите на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма, без да подлагат данните на по-нататъшно обработване по начин, който е несъвместим с тези цели. Забранява се обработването на лични данни на основание на настоящия регламент за търговски цели.

5. Задължените субекти могат да приемат решения, произтичащи от автоматизирани процеси, включително профилиране съгласно определението в член 4, точка 4 от Регламент (ЕС) 2016/679, или от процеси, включващи системи с ИИ, както е определено в член 3, точка 1 от Регламент (ЕС) 2024/xxx на Европейския парламент и на Съвета ([45]), при условие че:

а) данните, обработвани от такива системи, са ограничени до данните, получени съгласно глава III от настоящия регламент;

б) всяко решение за встъпване или отказ от встъпване или поддържане на делови взаимоотношения с клиент или за извършване или отказ от извършване на случайна сделка за клиент, или за увеличаване или намаляване на обхвата на мерките за комплексна проверка на клиента, прилагани съгласно член 20 от настоящия регламент, подлежи на съзнателна човешка намеса, за да се гарантира точността и целесъобразността на това решение, и

в) клиентът може да получи обяснение на решението, взето от задължения субект, и може да оспори това решение, с изключение на уведомлението, посочено в член 69 от настоящия регламент.

Член 77

Съхраняване на отчетността

1. Задължените субекти съхраняват следните документи и информация:

а) копие на документите и информацията, получени в процеса на извършване на комплексната проверка на клиента съгласно глава III, включително информацията, получена чрез средства за електронна идентификация;

б) отчетност във връзка с оценката, предприета съгласно член 69, параграф 2, включително разгледаната информация и обстоятелства и резултатите от тази оценка, независимо дали водят до предаване на ЗФР на уведомление за съмнителни сделки или не, както и копие на тези уведомления за съмнителни сделки, ако има такива;

в) подкрепящите доказателства и отчетността за сделките, които се състоят от оригиналните документи или копия, допускани в съдебното производство като доказателство съгласно приложимото национално право, и които са необходими за идентифициране на сделките;

г) когато участват в партньорства за обмен на информация съгласно глава VI, копия от документите и информацията, получени в рамките на тези партньорства, и отчетност във връзка с всички случаи на обмен на информация.

Задължените субекти гарантират, че документите, информацията и отчетността, съхранявани съгласно настоящия член, не са редактирани.

2. Чрез дерогация от параграф 1 задължените субекти може да решат да заменят съхраняването на копия от информацията със съхраняване на препратки към тази информация, при условие че естеството и методът на съхраняване на тази информация гарантират, че задължените субекти могат да представят информацията незабавно на компетентните органи и че тя не може да бъде модифицирана и променяна.

Задължените субекти, които използват дерогацията, посочена в първата алинея, определят в своите вътрешни процедури, изготвени съгласно член 9, категориите информация, за които ще съхраняват препратка вместо копие или оригинала, както и процедурите за извличане на информацията, така че тя да може да бъде представена на компетентните органи при поискване.

3. Информацията, посочена в параграфи 1 и 2, се съхранява за срок от 5 години, считано от датата на прекратяването на деловите взаимоотношения или от датата на извършването на случайната сделка, или от датата на отказа за встъпване в делови взаимоотношения или извършването на случайна сделка. Без да се засягат сроковете за съхранение на данните, събирани за целите на други правни актове на Съюза или националното право, които са в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679, задължените субекти заличават личните данни след изтичането на петгодишния срок.

Компетентните органи могат да изискват допълнително съхраняване на информацията, посочена в първата алинея, в конкретни случаи, при условие че това съхранение е необходимо за предотвратяването, откриването, разследването или наказателното преследване на изпирането на пари или финансирането на тероризма. Този допълнителен срок за съхранение не надвишава 5 години.

([45]) Регламент 2024/xxx на Европейския парламент и на Съвета от xxx за определяне на хармонизирани правила относно изкуствения интелект и за изменение на регламенти (ЕО) № 300/2008, (ЕС) № 167/2013, (ЕС) № 168/2013, (ЕС) 2018/858, (ЕС) 2018/1139 и (ЕС) 2019/2144 и директиви 2014/90/ЕС, (ЕС) 2016/797 и (ЕС) 2020/1828 (Законодателен акт за изкуствения интелект) (все още непубликуван в Официален вестник).

4. В случаите, когато към 10 юли 2027 г. в дадена държава членка има висящи съдебни производства, свързани с предотвратяване, откриване, разследване или наказателно преследване на предполагаем случай на изпиране на пари или финансиране на тероризма, и задължен субект разполага с информация или документи, свързани с тези висящи производства, задълженият субект може да съхранява тази информация или тези документи за срок от 5 години, считано от 10 юли 2027 г.

Без да се засяга националното наказателно право относно доказателствата, приложимо по текущи наказателни разследвания и съдебни производства, държавите членки може да позволят или да изискат съхраняването на такава информация или документи за допълнителен срок от 5 години, когато необходимостта и пропорционалността на такова допълнително съхраняване са установени за целите на предотвратяването, откриването, разследването или наказателното преследване на предполагаемо изпиране на пари или финансиране на тероризма.

Член 78

Представяне на отчетността на компетентните органи

Задължените субекти въвеждат системи, които им позволяват да отговарят пълно и бързо на запитвания от страна на техните ЗФР или други компетентни органи, в съответствие с националното право, относно поддържането от тях към момента на запитването или през предходящия запитването срок от пет години на делови взаимоотношения с определени лица, както и относно естеството на тези взаимоотношения, посредством сигурни канали и по начин, който осигурява пълна поверителност на запитванията.

ГЛАВА VIII

МЕРКИ ЗА ОГРАНИЧАВАНЕ НА РИСКОВЕТЕ, ПРОИЗТИЧАЩИ ОТ АНОНИМНИ ИНСТРУМЕНТИ

Член 79

Анонимни сметки, акции на приносител и варанти на акции на приносител

1. На кредитните институции, финансовите институции и доставчиците на услуги за криптоактиви се забранява да поддържат анонимни банкови и платежни сметки, анонимни спестовни книжки, анонимни сейфове или анонимни сметки за криптоактиви, както и всякакви други сметки, позволяващи анонимизирането на титуляря на клиентската сметка или анонимизирането или повишеното маскиране на сделки, включително чрез монети за повишаване на анонимността.

По отношение на титулярите и бенефициерите по съществуващите анонимни банкови или платежни сметки, анонимни спестовни книжки, анонимни сейфове, държани от кредитни институции или финансови институции, или сметки за криптоактиви, се прилагат мерките за комплексна проверка на клиента преди тези сметки, книжки или сейфове да бъдат използвани по някакъв начин.

2. Кредитните и финансовите институции, действащи като приемащи субекти по смисъла на член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) 2015/751 на Европейския парламент и на Съвета ([46]), не приемат плащания, извършвани с анонимни предплатени карти, издадени в трети държави, освен ако в регулаторните технически стандарти, приети от Комисията в съответствие с член 28 от настоящия регламент, не е предвидено друго въз основа на доказан нисък риск.

3. На дружествата се забранява да издават акции на приносител и те се задължават да преобразуват всички съществуващи акции на приносител в поименни акции, да ги обездвижат по смисъла на член 2, параграф 1, точка 3 от Регламент (ЕС) № 909/2014 или да ги депозират във финансова институция до 10 юли 2029 г. На дружествата, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар, или чиито акции са емитирани като включващи участието на посредник, обаче се разрешава или чрез обездвижване по смисъла на член 2, параграф 1, точка 3 от посочения регламент или чрез пряко емитиране в безналична форма по смисъла на член 2, параграф 1, точка 4 от същия регламент, да емитират нови и да запазят съществуващите акции на приносител. За съществуващи акции на приносител, които не са конвертирани, обездвижени или депозирани до 10 юли 2029 г., всички права на глас и правата на ликвидационен дял, свързани с тези акции, се спират автоматично до тяхното конвертиране, обездвижване или депозиране. Всички тези акции, които не са конвертирани, обездвижени или депозирани до 10 юли 2030 г., се анулират, което води до намаляване на акционерния капитал със съответната сума.

На дружествата се забранява да издават варанти на акции на приносител, които не са във форма с участието на посредник.

([46]) Регламент (ЕС) 2015/751 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно обменните такси за платежни операции, свързани с карти (ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 1).

Член 80

Ограничения за големи парични плащания в замяна на стоки или услуги

1. Лицата, търгуващи със стоки или предоставящи услуги, може да приемат или извършват парично плащане само в размер до 10 000 EUR или равностойността на тази сума в национална или чуждестранна валута, независимо дали сделката се извършва с една или с няколко операции, които изглеждат свързани.

2. Държавите членки може да приемат по-ниски ограничения, след като се консултират с Европейската централна банка в съответствие с член 2, параграф 1 от Решение 98/415/ЕО на Съвета ([47]). Уведомление за тези по-ниски ограничения се изпраща на Комисията в срок до 3 месеца от въвеждането на мярката на национално равнище.

3. Когато на национално равнище вече съществуват ограничения, които са под ограничението, установено в параграф 1, те продължават да се прилагат. Държавите членки изпращат уведомление на Комисията за тези ограничения до 10 октомври 2024 г.

4. Ограничението, посочено в параграф 1 не се прилага за:

а) плащанията между физически лица, които не действат в професионално качество;

б) плащанията или депозитите, направени в помещенията на кредитни институции, издатели на електронни пари, определени в член 2, точка 3 от Директива 2009/110/ЕО, и доставчици на платежни услуги, определени в член 4, точка 11 от Директива (ЕС) 2015/2366.

ЗФР се уведомява в определените от него срокове за плащанията или депозитите, посочени в първа алинея, буква б), чиито размер надвишава наложеното ограничение.

5. Държавите членки гарантират, че се вземат целесъобразни мерки, включително налагането на санкции, по отношение на физическите или юридическите лица, действащи в професионално качество, за които се подозира, че нарушават ограничението, посочено в параграф 1, или по-ниско ограничение, прието от държавите членки.

6. Общият размер на санкциите се изчислява в съответствие със съответните разпоредби на националното право, по такъв начин, че получените резултати да бъдат пропорционални на тежестта на нарушението, като по този начин ефективно се възпира последващо извършване на нарушения от същия вид.

7. Когато поради непреодолима сила платежни средства като средствата, определени в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366, различни от банкноти и монети, станат недостъпни на национално равнище, държавите членки могат временно да спрат прилагането на параграф 1 или, когато е приложимо, на параграф 2 от настоящия член и незабавно информират Комисията за това. Държавите членки информират Комисията също така за очакваната продължителност на липсата на платежни средства като средствата, определени в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366, различни от банкноти и монети, и за мерките, предприети от държавите членки за възстановяване на наличността им.

Когато въз основа на съобщената от държавата членка информация Комисията счита, че спирането на прилагането на параграф 1 или, когато е приложимо, на параграф 2, не е оправдано от случай на непреодолима сила, тя приема решение, чийто адресат е тази държава членка, с което иска незабавното отменяне на спирането.

([47]) Решение 98/415/ЕО на Съвета от 29 юни 1998 г. за консултирането на националните власти с Европейската централна банка по отношение на проектите за законодателни разпоредби (ОВ L 189, 3.7.1998 г., стр. 42).

ГЛАВА IX

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

РАЗДЕЛ 1

Сътрудничество между ЗФР и Европейската прокуратура

Член 81

Сътрудничество между ЗФР и Европейската прокуратура

1. Съгласно член 24 от Регламент (ЕС) 2017/1939 всяко ЗФР докладва без ненужно забавяне на Европейската прокуратура за резултатите от своите анализи и всяка допълнителна имаща отношение информация, когато са налице основателни причини да се подозира, че се извършва или е било извършено изпиране на пари и друга престъпна дейност, по отношение на които Европейската прокуратура би могла да упражни своята компетентност в съответствие с член 22 и член 25, параграфи 2 и 3 от посочения регламент.

В срок до 10 юли 2026 г. ОБИП, в консултация с Европейската прокуратура, разработва проекти на технически стандарти за изпълнение и ги представя на Комисията за приемане. В тези проекти на технически стандарти за изпълнение се определя форматът, който да се използва от ЗФР за докладване на информация до Европейската прокуратура.

На Комисията се предоставя правомощието да приема техническите стандарти за изпълнение, посочени във втората алинея от настоящия параграф, в съответствие с член 53 от Регламент (ЕС) 2024/1620.

2. ЗФР отговарят своевременно на исканията за информация от Европейската прокуратура във връзка с изпирането на пари и друга престъпна дейност, както е посочено в параграф 1.

3. ЗФР и Европейската прокуратура могат да обменят резултатите от стратегическите анализи, включително типологиите и показателите за риска, когато тези анализи са свързани с изпиране на пари и друга престъпна дейност, както е посочено в параграф 1.

Член 82

Искания за информация до Европейската прокуратура

1. Европейската прокуратура отговаря без ненужно забавяне на обосновани искания за информация от ЗФР, когато тази информация е необходима за изпълнението на функциите на ЗФР съгласно глава III от Директива (ЕС) 2024/1640.

2. Европейската прокуратура може да отложи или да откаже предоставянето на информацията, посочена в параграф 1, когато предоставянето ѝ има вероятност да навреди на правилното провеждане и поверителността на текущо разследване. Европейската прокуратура съобщава своевременно на подалото искането ЗФР отлагането или отказа за предоставяне на исканата информация, включително причините за това.

РАЗДЕЛ 2

Сътрудничество между ЗФР и OLAF

Член 83

Сътрудничество между ЗФР и OLAF

1. Съгласно член 8, параграф 3 от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([48]), всяко ЗФР изпраща без забавяне на OLAF резултатите от своите анализи и всяка допълнителна имаща отношение информация, когато са налице основателни причини да се подозира, че се извършва или е била извършена измама, корупция или всяка друга незаконна дейност, засягаща финансовите интереси на Съюза, по отношение на които OLAF би могла да упражни своята компетентност в съответствие с член 8 от посочения регламент.

([48]) Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).

2. ЗФР отговарят своевременно на исканията на OLAF за информация във връзка с измама, корупция или друга незаконна дейност, както е посочено в параграф 1.

3. ЗФР и OLAF могат да обменят резултатите от стратегически анализи, включително типологии и показатели за риска, когато тези анализи се отнасят до измама, корупция или друга незаконна дейност, както е посочено в параграф 1.

Член 84

Искания за информация до OLAF

1. OLAF отговаря своевременно на обосновани искания за информация от ЗФР, когато тази информация е необходима за изпълнението на функциите на ЗФР съгласно глава III от Директива (ЕС) 2024/1640.

2. OLAF може да отложи или да откаже предоставянето на информацията, посочена в параграф 1, когато предоставянето ѝ има вероятност да окаже отрицателно въздействие върху текущо разследване. OLAF съобщава своевременно на подалото искането ЗФР за това отлагане или отказ, включително причините за това.

РАЗДЕЛ 3

Други разпоредби

Член 85

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в членове 29, 30, 31, 34, 43, 52 и 68, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 9 юли 2024 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в членове 29, 30, 31, 34, 43, 52 и 68, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 29, 30, 31 или 34, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от 1 месец след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с 1 месец по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

7. Делегиран акт, приет съгласно член 43, 52 или 68, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от 3 месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с 3 месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 86

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета за предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма, създаден с член 34 от Регламент (ЕС) 2023/1113. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 87

Преглед

В срок до 10 юли 2032 г. и на всеки 3 години след това Комисията преразглежда прилагането на настоящия регламент и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета

Първият преглед включва оценка на:

а) националните системи за уведомяване за съмнения съгласно член 69 и пречките и възможностите за създаване на единна система за уведомяване на равнището на Съюза;

б) адекватността на рамката за прозрачност на действителните собственици с цел ограничаване на рисковете, свързани с правните образувания и правните форми.

Член 88

Доклади

В срок до 10 юли 2030 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклади за оценка на необходимостта от следните мерки и за пропорционалността им:

а) понижаване на прага от 25 % за идентифицирането на действителните собственици на правните образувания чрез дялово участие;

б) разширяване на обхвата на стоките с висока стойност така че да включва облекла и аксесоари с висока стойност;

в) разширяване на обхвата на основаното на праговата стойност разкриване съгласно член 74, така че да обхване продажбата на други стоки, въвеждането на хармонизирани формати за уведомяването за тези сделки въз основа на полезността на тези уведомления за ЗФР, и разширяване на обхвата на информацията, събирана от лицата, търгуващи в зоните за свободна търговия;

г) коригиране на ограничението за големите парични плащания.

Член 89

Връзка с Директива (ЕС) 2015/849

Позоваванията на Директива (ЕС) 2015/849 се считат за позовавания на настоящия регламент и на Директива (ЕС) 2024/1640 и се четат съгласно таблицата за съответствие в приложение VI към настоящия регламент.

Член 90

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 10 юли 2027 г., с изключение във връзка със задължени субекти, посочени в член 3, точка 3, буква н), за които се прилага от 10 юли 2029 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 31 май 2024 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
R. METSOLA	H. LAHBIB

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Примерен списък на променливите на риска

По-долу е представен неизчерпателен списък на променливите на риска, които задължените субекти трябва да отчитат, когато изготвят своята оценка на риска съгласно член 10 и когато определят в каква степен да прилагат мерките за комплексна проверка на клиента в съответствие с член 20:

а) променливи на риска, свързани с клиента:

i) стопанската или професионалната дейност на клиента и на действителния собственик на клиента;

ii) репутацията на клиента и на действителния собственик на клиента;

iii) характерът и поведението на клиента и действителния собственик на клиента;

iv) юрисдикциите, в които са установени клиентът и действителният собственик на клиента;

v) юрисдикциите, в които са основните места на стопанска дейност на клиента и на действителния собственик на клиента;

vi) юрисдикциите, с които клиентът и действителният собственик на клиента имат лични връзки от значение;

б) променливи на риска, свързани с продуктите, услугите или сделките:

i) предназначението на сметката или целта на взаимоотношенията;

ii) редовността или продължителността на деловите взаимоотношения;

iii) равнището на активите, които предстои да бъдат депозирани от клиента, или размерът на извършваните сделки;

iv) равнището на прозрачност или непрозрачност на продукта, услугата или сделката;

v) сложността на продукта, услугата или сделката;

vi) стойността или размерът на продукта, услугата или сделката.

в) променливи на риска, свързани с механизмите на доставка:

i) степента, в която деловите взаимоотношения се осъществяват без контакт лице в лице;

ii) наличието на всякакви лица, способстващи за първоначалния контакт, или посредници, които клиентът може да използва, и естеството на техните взаимоотношения с клиента;

г) променлива на риска при животозастраховане и други видове застраховане, свързани с инвестиции:

i) нивото на риска, което представлява бенефициера по застрахователната полица.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Рискови фактори, обуславящи по-нисък риск

По-долу е представен неизчерпателен списък на факторите и видовете свидетелства за потенциално по-нисък риск, посочени в член 20:

1) Рискови фактори по отношение на клиента:

   а) публични дружества, чиито акции се търгуват на фондова борса и спрямо които се прилагат изисквания за оповестяване или разкриване (или съгласно правилата на фондовата борса, или по силата на закон, или със средства, подлежащи на принудителни мерки за изпълнение), с които се налагат изисквания за осигуряване на достатъчна прозрачност по отношение на действителните собственици;

   б) публични администрации или предприятия;

   в) клиенти, пребиваващи в по-нискорискови географски зони, посочени в точка 3.

2) Рискови фактори по отношение на продуктите, услугите, сделките или механизмите на доставка:

   а) животозастрахователни полици, по които премията е ниска;

   б) застрахователни полици по пенсионни схеми, по които няма клауза за предсрочно прекратяване (откупуване), и полицата не може да бъде използвана като обезпечение;

   в) пенсионна схема, схема за пенсия за старост или друга подобна схема, по която се предвиждат пенсионни доходи за служители и по която вноските се правят чрез удръжки от заплатите, а правилата на схемата не позволяват прехвърляне на дяловете на осигуреното по схемата лице;

   г) финансови продукти или услуги, с които се осигуряват надлежно определени и ограничени услуги за някои видове потребители, за разширяване на достъпа за целите на финансовото приобщаване;

   д) продукти, при които рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма се управляват от други фактори, като например ограничения върху портфейла или прозрачност на собствеността (например някои видове електронни пари);

3) Географски рискови фактори — регистрация, установяване, пребиваване в:

   а) държавите членки;

   б) трети държави, които имат ефективни системи за БИП/БФТ;

   в) трети държави, чието равнище на корупция или друга престъпна дейност е определено от надеждни източници като ниско;

   г) трети държави, които според надеждни източници, като взаимни оценки, подробни доклади за оценка или публикувани доклади за последващи мерки, са въвели изисквания за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, съответстващи на преразгледаните препоръки на FATF, и които действително прилагат тези изисквания.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Рискови фактори, обуславящи по-висок риск

По-долу е представен неизчерпателен списък на факторите и видовете свидетелства за потенциално по-висок риск, посочени в член 20:

1) Рискови фактори по отношение на клиента:

а) деловите взаимоотношения или случайната сделка се провеждат при необичайни обстоятелства;

б) клиенти, пребиваващи във високорисковите географски зони, посочени в точка 3;

в) юридически лица или правни форми, които се използват за държане на лични активи;

г) търговски дружества, които имат номинални акционери/съдружници или акции на приносител;

д) стопански дейности, в които разплащанията се извършват предимно в парични средства;

е) структурата на собственост на дружеството изглежда необичайна или прекомерно усложнена предвид естеството на дейността му;

ж) клиентът е гражданин на трета държава, който подава заявление за право на пребиваване в държава членка в замяна на всякакъв вид инвестиции, включително капиталови трансфери, покупка или наемане на имоти, инвестиции в държавни облигации, инвестиции в търговски дружества, даряване или предоставяне на средства за дейност, допринасяща за общественото благо, и вноски в държавния бюджет;

з) клиентът е правно образувание или правна форма, учредена или създадена в юрисдикция, в която няма реална икономическа дейност, значително икономическо присъствие или привидна икономическа обосновка;

и) клиентът е пряко или непряко притежаван от едно или няколко образувания или форми съгласно буква з);

2) Рискови фактори по отношение на продуктите, услугите, сделките или механизмите на доставка:

а) частно банкиране;

б) продукти или сделки, които може да предразполагат към анонимност;

в) плащане, получено от непознати или несвързани трети лица;

г) нови продукти и нови стопански практики, включително нови механизми за доставка, както и използването на нови или новоразработвани технологии във връзка както с нови, така и с вече съществуващи продукти;

д) сделки, свързани с нефт, оръжия, ценни метали или скъпоценни камъни, тютюневи изделия, културни артефакти и други предмети от археологическо, историческо, културно и религиозно значение или с рядка научна стойност, както и слонова кост и защитени биологични видове;

3) Географски рискови фактори:

а) трети държави, които са обект на засилено наблюдение или са набелязани по друг начин от FATF поради слабости по отношение на спазването на изискванията в техните системи за БИП/БФТ;

б) трети държави, за които е установено чрез надеждни източници/признати процеси, като взаимни оценки, подробни доклади за оценка или публикувани доклади за последващи мерки, че нямат ефективни системи за БИП/БФТ;

в) трети държави, за които чрез надеждни източници/признати процеси е установено, че имат значителни равнища на корупция или друга престъпна дейност;

г) трети държави, на които са наложени санкции, ембарго или подобни мерки, например от Съюза или от ООН;

д) трети държави, които предоставят финансиране или подкрепа за терористични дейности или в които действат признати за терористични организации.

е) трети държави, определени от надеждни източници или в съответствие с признати процеси като способстващи за финансова тайна чрез:

i) създаване на пречки пред сътрудничеството и обмена на информация с други юрисдикции;

ii) спазване на строги закони за корпоративната или банковата тайна, които не позволяват на институциите и техните служители да предоставят информация за клиентите на компетентните органи, включително чрез глоби и санкции;

iii) наличие на слаб контрол върху учредяването на правни образувания или създаването на правни форми; или

iv) липса на изискване информацията за действителните собственици да бъде записвана или съхранявана в централна база данни или регистър.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Списък на стоките с висока стойност, посочени в член 2, параграф 1, точка 54:

1) Бижута, златарски или сребърни изделия на стойност над 10 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута;

2) Ръчни и други часовници на стойност над 10 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута;

3) Моторни превозни средства на стойност над 250 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута;

4) Въздухоплавателни средства на стойност над 7 500 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута;

5) Плавателни съдове на стойност над 7 500 000 EUR или равностойността на тази сума в национална валута.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Ценните метали, посочени в член 2, параграф 1, точка 55:

а) злато

б) сребро

в) платина

г) иридий

д) осмий

е) паладий

ж) родий

з) рутений

Скъпоценните камъни, посочени в член 2, параграф 1, точка 55:

а) диаманти

б) рубини

в) сапфири

г) изумруди

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Таблица на съответствието

Директива (ЕС) 2015/849	Директива (ЕС) 2024/1640	Настоящият регламент
Член 1, параграф 1	—	—
Член 1, параграф 2	—	—
Член 1, параграф 3	—	Член 2, параграф 1, точка 1
Член 1, параграф 4	—	Член 2, параграф 1, точка 1
Член 1, параграф 5	—	Член 2, параграф 1, точка 2
Член 1, параграф 6	—	Член 2, параграф 1, точки 1 и 2
Член 2, параграф 1	—	Член 3
Член 2, параграф 2	—	Член 4
Член 2, параграф 3	—	Член 6, параграф 1
Член 2, параграф 4	—	Член 6, параграф 2
Член 2, параграф 5	—	Член 6, параграф 3
Член 2, параграф 6	—	Член 6, параграф 4
Член 2, параграф 7	—	Член 6, параграф 5
Член 2, параграф 8	—	Член 7
Член 2, параграф 9	—	Член 4, параграф 3 и член 6, параграф 6
Член 3, точка 1	—	Член 2, параграф 1, точка 5
Член 3, точка 2	—	Член 2, параграф 1, точка 6
Член 3, точка 3	—	Член 2, параграф 1, точка 4
Член 3, точка 4	—	Член 2, параграф 1, точка 3
Член 3, точка 5	—	Член 2, параграф 1, точка 47
Член 3, точка 6	—	Член 2, параграф 1, точка 28
Член 3, точка 6, буква а)	—	Членове 51–55
Член 3, точка 6, буква б)	—	Член 58
Член 3, точка 6, буква в)	—	Член 57
Член 3, точка 7	—	Член 2, параграф 1, точка 11
Член 3, точка 8	—	Член 2, параграф 1, точка 22
Член 3, точка 9	—	Член 2, параграф 1, точка 34 и член 2, параграф 2

Директива (ЕС) 2015/849	Директива (ЕС) 2024/1640	Настоящият регламент
Член 3, точка 10	—	Член 2, параграф 1, точка 35 и член 2, параграф 5
Член 3, точка 11	—	Член 2, параграф 1, точка 36
Член 3, точка 12	—	Член 2, параграф 1, точка 40
Член 3, точка 13	—	Член 2, параграф 1, точка 19
Член 3, точка 14	—	Член 2, параграф 1, точка 12
Член 3, точка 15	—	Член 2, параграф 1, точка 41
Член 3, точка 16	—	Член 2, параграф 1, точка 17
Член 3, точка 17	—	Член 2, параграф 1, точка 23
Член 3, точка 18	—	Член 2, параграф 1, точка 7
Член 3, точка 19	—	—
Член 4	Член 3	—
Член 5	—	—
Член 6	Член 7	—
Член 7	Член 8	—
Член 8, параграф 1	—	Член 10, параграф 1
Член 8, параграф 2	—	Член 10, параграфи 2 и 3
Член 8, параграф 3	—	Член 9, параграф 1
Член 8, параграф 4	—	Член 9, параграф 2
Член 8, параграф 5	—	Член 9, параграфи 2 и 3
Член 9	—	Член 29
Член 10, параграф 1	—	Член 79, параграф 1
Член 10, параграф 2	—	Член 79, параграф 3
Член 11	—	Член 19, параграфи 1, 2 и 5
Член 12	—	Член 19, параграф 7 и член 79, параграф 2
Член 13, параграф 1	—	Член 20, параграф 1
Член 13, параграф 2	—	Член 20, параграф 2
Член 13, параграф 3	—	Член 20, параграф 2
Член 13, параграф 4	—	Член 20, параграф 4
Член 13, параграф 5	—	Член 47
Член 13, параграф 6	—	Член 22, параграф 4

Директива (ЕС) 2015/849	Директива (ЕС) 2024/1640	Настоящият регламент
Член 14, параграф 1	—	Член 23, параграфи 1 и 4
Член 14, параграф 2	—	Член 23, параграф 2
Член 14, параграф 3	—	Член 23, параграф 3
Член 14, параграф 4	—	Член 21, параграфи 1 и 2
Член 14, параграф 5	—	Член 26, параграфи 2 и 3
Член 15	—	Член 20, параграф 2, втора алинея и член 33
Член 16	—	Член 33, параграф 1
Член 17	—	—
Член 18, параграф 1	—	Член 34, параграфи 1 и 8
Член 18, параграф 2	—	Член 34, параграф 2
Член 18, параграф 3	—	Член 34, параграф 3
Член 18, параграф 4	—	—
Член 18а, параграф 1	—	Член 29, параграф 4
Член 18а, параграф 2	—	Член 29, параграфи 5 и 6 и член 35, буква а)
Член 18а, параграф 3	—	Член 29, параграфи 5 и 6 и член 35, буква б)
Член 18а, параграф 4	—	—
Член 18а, параграф 5	—	Член 29, параграф 6
Член 19	—	Член 36
Член 20	—	Член 9, параграф 2, член 20, параграф 1 и член 42, параграф 1
Член 20, буква а)	—	Член 9, параграф 2, буква а), точка iii) и член 20, параграф 1, буква ж)
Член 20, буква б)	—	Член 42, параграф 1
Член 20а	—	Член 43
Член 21	—	Член 44
Член 22	—	Член 45
Член 23	—	Член 46
Член 24	—	Член 39
Член 25	—	Член 48, параграф 1
Член 26	—	Член 48

Директива (ЕС) 2015/849	Директива (ЕС) 2024/1640	Настоящият регламент
Член 27	—	Член 49
Член 28	—	Член 48, параграф 3
Член 29	—	—
Член 30, параграф 1	—	Член 63, параграф 1, параграф 2, втора алинея и параграф 4 и член 68
Член 30, параграф 2	—	Член 63, параграф 5
Член 30, параграф 3	Член 10, параграф 1	—
Член 30, параграф 4	Член 10, параграфи 7 и 10	Член 24
Член 30, параграф 5, първа алинея	Член 11 и член 12, параграф 2	—
Член 30, параграф 5, втора алинея	Член 12 параграф 1	—
Член 30, параграф 5, трета алинея	—	—
Член 30, параграф 5а	Член 11, параграф 4 и член 13, параграф 12	—
Член 30, параграф 6	Член 11, параграфи 1, 2 и 3	—
Член 30, параграф 7	Член 61, параграф 2	—
Член 30, параграф 8	—	Член 22, параграф 7
Член 30, параграф 9	Член 15	—
Член 30, параграф 10	Член 10, параграфи 19 и 20	—
Член 31, параграф 1	—	Член 58, член 64, параграф 1 и член 68
Член 31, параграф 2	—	Член 64, параграф 3
Член 31, параграф 3	—	Член 64, параграф 5
Член 31, параграф 3а	Член 10, параграфи 1, 2 и 3	Член 67
Член 31, параграф 4, първа алинея	Член 11 и член 12, параграф 2	—
Член 31, параграф 4, втора алинея	Член 12, параграф 1	—
Член 31, параграф 4, трета алинея	—	—
Член 31, параграф 4, четвърта алинея	Член 11, параграф 2	—
Член 31, параграф 4а	Член 11, параграф 4 и член 13, параграф 12	—
Член 31, параграф 5	Член 10, параграфи 7 и 10	Член 24
Член 31, параграф 6	—	Член 22, параграф 7
Член 31, параграф 7	Член 61, параграф 2	—
Член 31, параграф 7а	Член 15	—

Директива (ЕС) 2015/849	Директива (ЕС) 2024/1640	Настоящият регламент
Член 31, параграф 9	Член 10, параграфи 19 и 20	—
Член 31, параграф 10	—	Член 58, параграф 4
Член 31a	Член 17, параграф 1	—
Член 32, параграф 1	Член 19, параграф 1	—
Член 32, параграф 2	Член 62, параграф 1	—
Член 32, параграф 3	Член 19, параграф 2, параграф 3, първа алинея, параграфи 4 и 5	—
Член 32, параграф 4	Член 21, параграф 1 и член 22, параграф 1, първа алинея	—
Член 32, параграф 5	Член 22, параграф 1, втора алинея	—
Член 32, параграф 6	Член 22, параграф 2	—
Член 32, параграф 7	Член 24, параграф 1	—
Член 32, параграф 8	Член 19, параграф 3, втора алинея	—
Член 32, параграф 9	Член 21, параграф 4	—
Член 32a, параграф 1	Член 16, параграф 1	—
Член 32a, параграф 2	Член 16, параграф 2	—
Член 32a, параграф 3	Член 16, параграф 3	—
Член 32a, параграф 4	Член 16, параграф 5	—
Член 32б	Член 18	—
Член 33, параграф 1	—	Член 69, параграф 1
Член 33, параграф 2	—	Член 69, параграф 6
Член 34, параграф 1	—	Член 70, параграф 1
Член 34, параграф 2	—	Член 70, параграф 2
Член 34, параграф 3	Член 40, параграф 5	—
Член 35	—	Член 71
Член 36	Член 42	—
Член 37	—	Член 72
Член 38	Член 60	Член 11, параграф 2, четвърта алинея и параграф 4, член 14 и член 69, параграф 7
Член 39	—	Член 73
Член 40	—	Член 77

Директива (ЕС) 2015/849	Директива (ЕС) 2024/1640	Настоящият регламент
Член 41	Член 70	Член 76
Член 42	—	Член 78
Член 43	—	—
Член 44, параграф 1	Член 9, параграф 1	—
Член 44, параграф 2	Член 9, параграф 2	—
Член 44, параграф 3	—	—
Член 44, параграф 4	Член 9, параграфи 3 и 6	—
Член 45, параграф 1	—	Член 16, параграф 1
Член 45, параграф 2	—	Член 8, параграфи 3, 4 и 5
Член 45, параграф 3	—	Член 17, параграф 1
Член 45, параграф 4	Член 48	—
Член 45, параграф 5	—	Член 17, параграф 2
Член 45, параграф 6	—	Член 17, параграф 3
Член 45, параграф 7	—	Член 17, параграф 4
Член 45, параграф 8	—	Член 16, параграф 3
Член 45, параграф 9	Член 41, параграф 1	—
Член 45, параграф 10	Член 41, параграф 2	—
Член 45, параграф 11	Член 41, параграф 3	—
Член 46, параграф 1	—	Членове 12 и 15
Член 46, параграф 2	Член 39, параграф 2	—
Член 46, параграф 3	Член 28, параграф 1	—
Член 46, параграф 4	—	Член 11, параграф 1
Член 47, параграф 1	Член 4, параграфи 1 и 2	—
Член 47, параграф 2	Член 6, параграф 1	—
Член 47, параграф 3	Член 6, параграф 2	—
Член 48, параграф 1	Член 37, параграф 1	—
Член 48, параграф 1а	Член 37, параграф 5 и член 62, параграф 1	—
Член 48, параграф 2	Член 37, параграфи 2 и 6	—
Член 48, параграф 3	Член 37, параграф 7	—

Директива (ЕС) 2015/849	Директива (ЕС) 2024/1640	Настоящият регламент
Член 48, параграф 4	Член 37, параграф 1, първа алинея, член 46 и член 54, параграф 4	—
Член 48, параграф 5	Член 46, параграфи 2 и 3 и член 47	—
Член 48, параграф 6	Член 40, параграф 1	—
Член 48, параграф 7	Член 40, параграф 2	—
Член 48, параграф 8	Член 40, параграф 4	—
Член 48, параграф 9	Член 37, параграф 3	—
Член 48, параграф 10	Член 40, параграф 3	—
Член 49	Член 61, параграф 1	—
Член 50	Член 63	—
Член 50а	Член 61, параграф 3	—
Член 51	—	—
Член 52	Член 29	—
Член 53	Член 31	—
Член 54	Член 33	—
Член 55	Член 34	—
Член 56	Член 30, параграфи 2 и 3	—
Член 57	Член 35	—
Член 57а, параграф 1	Член 67, параграф 1	—
Член 57а, параграф 2	Член 67, параграф 2	—
Член 57а, параграф 3	Член 67, параграф 3	—
Член 57а, параграф 4	Член 44, член 46, параграф 1 и член 47, параграф 1	—
Член 57а, параграф 5	Член 51	—
Член 57б	Член 68	—
Член 58, параграф 1	Член 53, параграф 1	—
Член 58, параграф 2	Член 53, параграфи 2 и 3	—
Член 58, параграф 3	Член 53, параграф 4	—
Член 58, параграф 4	—	—
Член 58, параграф 5	Член 53, параграф 5	—
Член 59, параграф 1	Член 55, параграф 1	—
Член 59, параграф 2	Член 55, параграф 2 и член 56, параграфи 2 и 3	—
Член 59, параграф 3	Член 55, параграф 3	—
Член 59, параграф 4	Член 55, параграф 4	—

Директива (ЕС) 2015/849	Директива (ЕС) 2024/1640	Настоящият регламент
Член 60, параграф 1	Член 58, параграф 1, параграф 2, първа алинея и параграф 3	—
Член 60, параграф 2	Член 58, параграф 2, трета алинея	—
Член 60, параграф 3	Член 58, параграф 4	—
Член 60, параграф 4	Член 53, параграф 6	—
Член 60, параграф 5	Член 53, параграф 7	—
Член 60, параграф 6	Член 53, параграф 8	—
Член 61	Член 60	—
Член 62, параграф 1	Член 59, параграф 1	—
Член 62, параграф 2	Член 6, параграф 6	—
Член 62, параграф 3	Член 59, параграф 2	—
Член 63	—	—
Член 64	—	Член 85
Член 64a	Член 72	Член 86
Член 65	—	—
Член 66	—	—
Член 67	—	—
Член 68	—	—
Член 69	—	—
Приложение I	—	Приложение I
Приложение II	—	Приложение II
Приложение III	—	Приложение III
Приложение IV	—	—